

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

11 december 2017

WETSONTWERP

**houdende invoering van een taks op de
effectenrekeningen**

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

11 décembre 2017

PROJET DE LOI

**Instaurant une taxe sur
les comptes-titres**

	Blz.
INHOUD	
Samenvatting	3
Memorie van toelichting	4
Voorontwerp	28
Impactanalyse	39
Advies van de Raad van State	47
Wetsontwerp	57

	Pages
SOMMAIRE	
Résumé	3
Exposé des motifs	4
Avant-projet	28
Analyse d'impact	43
Avis du Conseil d'État	47
Projet de loi	57

**DE SPOEDBEHANDELING WORDT DOOR DE REGERING GEVRAAGD
OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 51 VAN HET REGLEMENT.**

**LE GOUVERNEMENT DEMANDE L'URGENCE CONFORMÉMENT À
L'ARTICLE 51 DU RÈGLEMENT.**

7520

De regering heeft dit wetsontwerp op 11 december 2017 ingediend.

Le gouvernement a déposé ce projet de loi le 11 décembre 2017.

De “goedkeuring tot drukken” werd op 11 december 2017 door de Kamer ontvangen.

Le “bon à tirer” a été reçu à la Chambre le 11 décembre 2017.

N-VA	:	Nieuw-Vlaamse Alliantie
PS	:	Parti Socialiste
MR	:	Mouvement Réformateur
CD&V	:	Christen-Democratisch en Vlaams
Open Vld	:	Open Vlaamse liberalen en democraten
sp.a	:	socialistische partij anders
Ecolo-Groen	:	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
cdH	:	centre démocrate Humaniste
VB	:	Vlaams Belang
PTB-GO!	:	Parti du Travail de Belgique – Gauche d'Ouverture
DéFI	:	Démocrate Fédéraliste Indépendant
PP	:	Parti Populaire
Vuye&Wouters	:	Vuye&Wouters

Afkortingen bij de nummering van de publicaties:

DOC 54 0000/000: *Parlementair document van de 54e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer*
 QRVA: *Schriftelijke Vragen en Antwoorden*
 CRIV: *Voorlopige versie van het Integraal Verslag*
 CRABV: *Beknopt Verslag*
 CRIV: *Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)*

PLEN: *Plenum*
 COM: *Commissievergadering*
 MOT: *Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)*

Abréviations dans la numérotation des publications:

DOC 54 0000/000: *Document parlementaire de la 54e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif*
 QRVA: *Questions et Réponses écrites*
 CRIV: *Version Provisoire du Compte Rendu intégral*
 CRABV: *Compte Rendu Analytique*
 CRIV: *Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)*

PLEN: *Séance plénière*
 COM: *Réunion de commission*
 MOT: *Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)*

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

*Bestellingen:
 Natieplein 2
 1008 Brussel
 Tel. : 02/ 549 81 60
 Fax : 02/549 82 74
 www.dekamer.be
 e-mail : publicaties@dekamer.be*

De publicaties worden uitsluitend gedrukt op FSC gecertificeerd papier

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

*Commandes:
 Place de la Nation 2
 1008 Bruxelles
 Tél. : 02/ 549 81 60
 Fax : 02/549 82 74
 www.lachambre.be
 courriel : publicaties@lachambre.be*

Les publications sont imprimées exclusivement sur du papier certifié FSC

SAMENVATTING

Dit wetsontwerp beoogt de invoering van een taks op effectenrekeningen, in navolging van het zomerakkoord en het daarin verwoordde engagement voor een meer rechtvaardige fiscaliteit. De taks zal geheven worden op effectenrekeningen gehouden door natuurlijke personen, waarbij het aandeel van de titularis in de gemiddelde waarde van de effectenrekening gelijk is aan of meer bedraagt dan 500 000 euro.

Het uitgangspunt is dat aangifte, inhouding en betaling door de tussenpersoon gebeurt, waarvoor de titularis ook kan opteren. Enkel indien er geen automatische inhouding is door de tussenpersoon en de titularis nagelaten heeft hiervoor te opteren, zal de titularis zelf een elektronische aangifte moeten indienen en de taks zelf inhouden en betalen.

RÉSUMÉ

Ce projet de loi vise l'introduction d'une taxe sur les comptes-titres, suite à l'accord d'été et de l'engagement exprimé à cet égard pour une fiscalité plus juste. La taxe sera perçue sur les comptes-titres détenus par une personne physique, lorsque la part du titulaire dans la valeur moyenne du compte-titres est égale ou supérieure à 500 000 euros.

Le principe est que la déclaration, la retenue et le paiement soient effectués par l'intermédiaire, ce pour quoi le titulaire peut aussi choisir. Seulement lorsqu'il n'y a pas de retenue automatique par l'intermédiaire et que le titulaire n'a pas choisi cela, ce dernier devra lui-même introduire une déclaration électronique, retenir la taxe et la payer.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

ALGEMENE TOELICHTING

Deze wet heeft tot doel om vanaf 1 januari 2018 een taks in te voeren op effectenrekeningen van natuurlijke personen die, wat de rijksinwoners betreft, zowel in België als in het buitenland gehouden worden, en, wat de niet-inwoners betreft, in België worden gehouden, en waarbij diens aandeel in de totale gemiddelde waarde van de belastbare financiële instrumenten 500 000 euro of meer bedraagt.

In lijn met het zomerakkoord wordt deze taks ingevoerd met het oog op een meer rechtvaardig fiscaal beleid, doordat enkel het aandeel van de titularis in één of meerdere effectenrekeningen geïndiceerd wordt waarvan de gemiddelde waarde 500 000 euro of meer bedraagt, uitgezonderd het aandeel in de gemiddelde waarde dat gehouden wordt in het kader van een levensverzekering of een regeling voor pensioensparen. Hierdoor wordt er vermeden dat de burger die voorziet in een aanvullende regeling voor zijn wettelijk pensioen negatieve gevolgen ondervindt van de invoering van deze taks. De grens van 500 000 euro werd vastgesteld opdat in lijn met dit gedachtegoed enkel de grotere vermogens zouden belast worden. Deze grens is vrij ruim genomen aangezien er op dit moment nog geen vermogenskader bestaat waarop men zich kan baseren voor het bepalen van een grens vanaf wanneer men een "groter vermogen" heeft. Deze grens is dan ook niet willekeurig vastgelegd maar houdt rekening met het doel van een rechtvaardige belasting met het oog op een budgettair rendement. De taks wordt geheven op het gehele bedrag van de gemiddelde waarde vanaf het moment dat deze waarde 500 000 of meer bedraagt.

Het uitgangspunt van deze taks is dat de aangifte en betaling van de taks steeds gebeurt door een Belgische tussenpersoon voor rekening van de titularis indien het aandeel van de titularis in de gemiddelde waarde van de belastbare financiële instrumenten op de effectenrekeningen bij deze Belgische tussenpersoon 500 000 euro of meer bedraagt. In lijn met dit uitgangspunt is er een optie voorzien voor de titularis om een verklaring tot inhouding te doen (die onder elektronische vorm kan gebeuren) wanneer de titularis bij verschillende Belgische tussenpersonen effectenrekeningen aanhoudt en vermoedt dat zijn aandeel in de totale waarde van belastbare financiële instrumenten 500 000 euro of meer bedraagt. Enkel indien de titularis nagelaten heeft om de inhouding te laten doen door de tussenpersoon

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

EXPOSÉ GÉNÉRAL

La présente loi a pour objet d'introduire à partir du 1er janvier 2018 une taxe sur les comptes-titres qui sont détenus par des personnes physiques tant en Belgique qu'à l'étranger, en ce qui concerne les habitants du Royaume, et uniquement en Belgique, en ce qui concerne les non-résidents, et pour lesquels la part dans la valeur moyenne totale des instruments financiers imposables équivaut à ou dépasse 500 000 euros.

En lien avec l'accord d'été cette taxe a été introduite dans le but d'une politique fiscale plus juste, ainsi, seule est visée la part du titulaire dans un ou plusieurs comptes-titres dont la valeur moyenne équivaut à ou dépasse 500 000 euros, exceptés la part dans la valeur moyenne qui est détenue dans le cadre d'une assurance vie ou d'un régime épargne pension. Ceci afin d'éviter que le citoyen qui a contracté un régime pension complémentaire à sa pension légale ne subisse des effets négatifs suite à l'introduction de cette taxe. La limite de 500 000 euros a été établie afin que seuls les patrimoines plus élevés soient imposés. Cette limite a été prise largement vu qu'il n'existe pas, actuellement, de cadastre de la fortune sur lequel on pourrait se baser pour déterminer une limite à partir de laquelle un patrimoine est "plus élevé". Cette limite n'a pas été prise arbitrairement mais tient compte de l'objectif d'une taxe juste en lien avec le rendement budgétaire. La taxe est perçue sur le montant total de la valeur moyenne à partir du moment où cette valeur est égale ou supérieure à 500 000 euros.

Le principe de cette taxe est que la déclaration et le paiement de la taxe soient assurés par un intermédiaire belge pour le compte du titulaire si la part détenue par le titulaire dans la valeur moyenne des instruments financiers imposables sur les comptes-titres détenus auprès de cet intermédiaire belge compte 500 000 euros ou plus. En lien avec ce principe, il est prévu une option pour le titulaire de signaler sa situation (ce qui peut être fait sous forme électronique), en vue de la retenue de la taxe, auprès des intermédiaires belges lorsqu'un titulaire dispose auprès de plusieurs intermédiaires belges de plusieurs comptes-titres et qu'il soupçonne que sa part dans la valeur totale des instruments financiers imposables vaut 500 000 euros ou plus. Ce n'est que si le titulaire n'a pas demandé que la retenue soit effectuée

zal de titularis zelf verantwoordelijk zijn voor aangifte en betaling van de taks.

De taks op de effectenrekening wordt ingevoerd met het oog op een meer rechtvaardig fiscaal beleid. Dezelfde redenering gaat op voor de hervorming van de vennootschapsbelasting. De efficiëntie en rechtvaardigheid van de huidige structuur komt meer en meer onder druk te staan. Verschillende speciale regimes, aftrekposten en systemen komen onder vuur te liggen. Bovendien worden de regels in toenemende mate geharmoniseerd op het niveau van de Europese unie en zijn er ook in toenemende mate aanbevelingen van de OESO. Een evolutie die België dwingt de historische strategie van fiscale niches in de Belgische vennootschapsbelasting te herzien.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

HOOFDSTUK 1

Algemene bepaling

Artikel 1

Overeenkomstig artikel 83 van de Grondwet, bepaalt dit artikel dat de wet een door artikel 74 van de Grondwet beoogde aangelegenheid regelt.

HOOFDSTUK 2

Wijzigingen aan het Wetboek diverse rechten en taksen

Art. 2

Dit artikel bepaalt de titel van het Wetboek diverse rechten en taksen (WDRT) waarin de nieuwe taks zal ingevoerd worden. Hiervoor zal titel II van dat Wetboek, dat opgeheven is bij het koninklijk besluit van 22 augustus 1934 en vernummerd is bij de wet van 19 december 2016, opnieuw hersteld worden en hernoemd worden tot "Taks op de effectenrekeningen", waarbij er ook nog vier nieuwe artikelen 158/3 tot 158/6 ingevoerd worden.

Art. 3 en 4

Het toepassingsgebied wordt verduidelijkt in de artikelen 151 en 152, WDRT. De taks op de effectenrekeningen viseert enkel de titularissen natuurlijke personen die, wat de rijksinwoners betreft, een of meerdere effectenrekeningen houden bij een of meerdere tussenpersonen, ongeacht waar de tussenpersoon opgericht

par l'intermédiaire que le titulaire lui-même est responsable de la déclaration et du paiement de la taxe.

La taxe sur les comptes-titres est introduite dans le but d'une politique fiscale plus juste. Ce même raisonnement vaut pour la réforme de l'impôt des sociétés. L'efficacité et l'équité de la structure actuelle sont plus que jamais menacées. Plusieurs régimes spéciaux, postes de déduction et systèmes sont attaqués. Les règles sont en outre de plus en plus harmonisées au niveau de l'Union européenne et il y a aussi de plus en plus de recommandations de l'OCDE. Une évolution qui pousse la Belgique à revoir la stratégie historique de niches fiscales dans le système belge de l'impôt des sociétés.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

CHAPITRE 1ER

Disposition générale

Article 1er

Conformément à l'article 83 de la Constitution, cet article précise que cette loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

CHAPITRE 2

Modifications au Code des droits et taxes divers

Art. 2

Cet article détermine le titre du Code des droits et taxes divers (CDTD) dans lequel la nouvelle taxe sera introduite. En l'occurrence, le titre II dudit Code, abrogé par l'arrêté royal du 22 août 1934 et renuméroté par la loi du 19 décembre 2016, est à nouveau rétabli et renommé "Taxe sur les comptes-titres", dans lequel quatre nouveaux articles sont également introduits, à savoir les articles 158/3 à 158/6.

Art. 3 et 4

Le champ d'application est clarifié aux articles 151 et 152, CDTD. La taxe sur les comptes-titres vise uniquement les titulaires personnes physiques qui, en ce qui concerne les habitants du Royaume, détiennent des comptes-titres auprès d'un ou de plusieurs intermédiaires peu importe où cet intermédiaire est constitué

of gevestigd is, en wat de niet-inwoners betreft, een of meerdere effectenrekeningen houden bij een of meerdere in België opgerichte of gevestigde tussenpersonen. Daarenboven moet diens aandeel in de belastbare financiële instrumenten op de effectenrekeningen gelijk zijn aan of meer bedragen dan 500 000 euro. Iedere titularis wiens aandeel minder bedraagt dan 500 000 euro valt buiten het toepassingsgebied van deze taks. Vanaf het moment dat het aandeel van de titularis gelijk is aan of meer bedraagt dan 500 000 euro, is de taks verschuldigd over het gehele aandeel in de gemiddelde waarde.

Het belastbare feit is bijgevolg het houden van een effectenrekening onder de voorwaarden zoals bepaald door deze taks. De belastbare materie beperkt zich tot de effectenrekening die gehouden wordt door een titularis. Aangezien er tot op heden nog geen eenvormigheid is wat betreft een definitie van een effectenrekening, werd in deze wet geopteerd om de effectenrekening te definiëren aan de hand van de instrumenten die op een effectenrekening kunnen gehouden worden. Dit zijn veelal financiële instrumenten die een beleggingskarakter kennen doordat zij op een rekening wordt gehouden die in essentie tot doel heeft beleggingen en vermogensverrijking te faciliteren. Ultiem worden dan ook de instrumenten geïdentificeerd die tot dat doel bijdragen en die gekenmerkt worden door een liquide karakter, namelijk instrumenten die op korte of lange termijn een al dan niet zeker rendement verschaffen en een vermogensverrijkend karakter hebben. De eenvoudige opbrengst door het beleggen van geld in diverse verwisselbare instrumenten verklaart dan ook de ratio essendi van de effectenrekening. Bijgevolg wordt de effectenrekening belast door te kijken naar de ratio essendi en de instrumenten die in lijn met die ratio daarop gehouden worden. Deze financiële instrumenten dienen bij gebrek aan een duidelijke, eenvormige definitie tot bepaling van de belastbare grondslag waarop het tarief vervolgens kan worden toegepast. Financiële instrumenten die niet op een effectenrekening kunnen gehouden worden, behoren logischerwijze dan ook niet tot de belastbare grondslag van deze taks, doordat zij geen onderdeel uitmaken van het belastbare feit.

Aandelen op naam die enkel worden gehouden in een aandelenregister en niet op een effectenrekening behoren bijgevolg niet tot de definitie van een effectenrekening en vallen buiten het toepassingsgebied van de taks. Hierop bestaat een uitzondering, in het kader van een bijzondere antimisbruikbepaling. Met deze maatregel voorziet de Regering in een gepast strijdmiddel tegen voortijdige ontwijkingspogingen, die ook door de Raad van State werden aangekaart in zijn advies nr. 62.375/3 van 28 november 2017. Indien aandelen op naam gehouden op een effectenrekening vanaf 9 december 2017 worden omgezet in aandelen op

ou établi, et en ce qui concerne les non-résidents, détiennent des comptes-titres auprès d'un ou plusieurs intermédiaires constitué ou établi en Belgique. En outre, la part dans les instruments financiers imposables dans ces comptes-titres doit être égale ou dépasser 500 000 euros. Tout titulaire dont la part n'atteint pas le montant de 500 000 euros est exclu du champ d'application de cette taxe. Dès le moment où la part du titulaire égale ou dépasse 500 000 euros, la taxe est due sur l'entière de la part dans la valeur moyenne.

Le fait générateur est, par conséquent, la détention d'un compte-titre dans les conditions définies pour cette taxe. La matière imposable vise donc le compte-titre qui est détenu par un titulaire. Comme il n'y a, à ce jour, pas d'uniformité en ce qui concerne la définition de ce qu'est un compte-titre, il a été choisi de définir le compte-titre en fonction des instruments qui peuvent être détenus sur un compte-titres. Ce sont la plupart du temps des instruments financiers connus pour avoir un caractère d'investissement car ils sont détenus sur un compte et visent essentiellement à faciliter l'investissement et l'enrichissement. *In fine*, ce sont donc aussi les instruments visés qui contribuent à ce but et qui sont connus comme ayant un caractère liquide, à savoir les instruments qui, à court ou long terme, procurent, ou non, un certain rendement et qui sont de nature à augmenter la richesse. Le rendement simple via l'investissement d'argent dans divers instruments échangeables explique aussi la raison existentielle d'un compte-titres. Il s'en suit que le compte-titres est imposé en regardant la raison existentielle et les instruments qui, en lien avec cette raison, sont détenus sur ce compte-titres. Ces instruments financiers déterminent, en l'absence d'une définition claire et uniforme, la base imposable sur laquelle le taux pourra ensuite être appliqué. Les instruments financiers qui ne peuvent pas être détenus sur un compte-titres, ne sont donc aussi, logiquement, pas repris dans la base imposable de cette taxe vu qu'ils ne sont pas compris comme fait générateur.

Les actions nominatives qui sont uniquement détenues dans un registre d'actions et pas sur un compte-titres ne rentrent pas dans la définition d'un compte-titres et tombent en dehors du champ d'application de la taxe. Il y a une exception à cela, dans le cadre d'une mesure anti-abus spécifique. Cette mesure est prévue par le Gouvernement comme étant un moyen de lutte contre des tentatives d'évasion qui ont aussi été abordées par le Conseil d'État dans son avis nr. 62.375/3 du 28 novembre 2017. Si à partir du 9 décembre 2017 des actions nominatives détenues sur un compte-titres sont converties en actions nominatives détenues de manière

naam op schriftelijke of elektronische wijze gehouden in het aandelenregister van een vennootschap, zal deze omvorming in de referentieperiode waarin zij plaatsvindt geacht worden niet gematerialiseerd te zijn. Op deze manier wordt de titularis die ontwijkingsgedrag vertoont, afgeraden om zich eenvoudig buiten het toepassingsgebied van de taks te plaatsen en zo onder het drempelbedrag van 500 000 euro te duiken. Vanaf het moment van de omzetting wordt de titularis voor het overige deel van de referentieperiode verwacht de nodige administratieve verplichtingen op zich te nemen wat het gedeelte van de overgedragen aandelen op naam betreft. Aangezien voor deze aandelen geen inhouding aan de bron meer kan plaatsvinden, zal de titularis steeds zelf aangifte moeten doen van deze aandelen op naam, maar enkel voor de referentieperiode waarin de aandelen worden omgezet. Voor de referentieperiodes die volgen op de referentieperiode waarin de omzetting is gebeurd, zullen de omgezette aandelen op naam niet als belastbare financiële instrumenten beschouwd worden in de mate dat zij niet langer op een effectenrekening gehouden worden en dus ook niet langer onder de antimisbruikregeling vallen, dat als vangnet dient. De omvorming die plaatsvindt vanaf 9 december 2017, wordt daarbij toegerekend aan de eerste referentieperiode vanaf 1 januari 2018.

Er wordt steeds enkel rekening gehouden met de belastbare financiële instrumenten, zoals bepaald in artikel 152, 2°, WVRT, die op de effectenrekeningen staan. Zo zullen al dan niet beursgenoteerde aandelen alsmede certificaten betreffende dergelijke instrumenten, al dan niet beursgenoteerde obligaties alsmede certificaten betreffende dergelijke instrumenten (inclusief deposito's en thesauriebewijzen), kasbons, warrants, alsook al dan niet beursgenoteerde rechten van deelneming in gemeenschappelijke beleggingsfondsen of aandelen in beleggingsvennootschappen (inclusief UCITS en AICBs fondsen) kwalificeren als belastbare financiële instrumenten, voor zover zij niet zijn aangegaan in het kader van een levensverzekering of een regeling voor pensioensparen. Trackers of exchange traded funds worden eveneens gekwalificeerd als belastbare financiële instrumenten, ongeacht hun juridische vorm. Trackers zijn beursgenoteerd en kunnen, onder andere, de juridische vorm aannemen van een beleggingsvennootschap, een gemeenschappelijk beleggingsfonds of een obligatie.

De niet-beursgenoteerde aandelen die op een effectenrekening staan worden aan de taks onderworpen. Er wordt geen onderscheid gemaakt op basis van het al dan niet beursgenoteerd zijn, maar eerder op basis van de aard (liquiditeit) van het effect, dat op zijn beurt wordt afgeleid van de wijze waarop dit effect wordt gehouden. Aandelen op naam worden immers enkel

écrite ou électronique dans le registre d'actions d'une société, cette conversion dans la période de référence où il prend place sera considérée comme n'ayant pas avoir été faite. De cette manière, le titulaire qui montre un comportement d'évasion sera dissuadé de se placer en dehors du champ d'application de la taxe et de passer ainsi sous le seuil de 500 000 euros. A compter du moment de la conversion, le titulaire doit, pour le reste de la période de référence, assumer les obligations administratives nécessaires pour la partie des actions nominatives transférées. Etant donné qu'aucune retenue à la source ne peut plus être effectuée pour ces actions, le titulaire devra toujours déclarer lui-même ces actions nominatives, mais uniquement pour la période de référence dans laquelle les actions sont converties. Pour les périodes de référence qui suivent la période de référence au cours de laquelle la conversion s'est passée, les actions nominatives converties ne seront pas considérées comme des instruments financiers imposables dans la mesure où elles ne sont plus détenues sur un compte-titres et ne se situent donc plus dans le régime anti-abus qui sert de filet de sécurité. La conversion qui aura lieu à partir du 9 décembre 2017, sera imputée à la première période de référence à partir du 1er janvier 2018.

Seuls les instruments financiers imposables, tels que visés à l'article 152, 2°, CDTD, qui sont sur les comptes-titres sont pris en compte. Ainsi, les actions cotées en bourse ou non ainsi que les certificats relatifs à ces instruments, les obligations cotées en bourse ou non ainsi que les certificats relatifs à ces instruments (en ce compris les certificats de dépôts et les billets de trésorerie), les bons de caisse, les warrants, les parts dans des fonds communs de placement ou les actions dans des sociétés d'investissement cotées en bourse ou non en ce compris les fonds UCITS et AICBs sont qualifiés d'instruments financiers imposables pour autant qu'ils n'aient pas été conclus dans le cadre d'une assurance vie ou d'un régime d'épargne pension. Les Trackers ou exchange traded funds sont également qualifiés d'instruments financiers imposables, indépendamment de leur forme juridique. Les trackers sont cotés en bourse et peuvent, entre autres, prendre la forme juridique d'une société d'investissement, d'un fonds commun de placement ou d'une obligation.

Les actions non-cotées en bourse qui figurent sur un compte-titres sont soumises à la taxe. Il n'est opéré aucune distinction selon que le titre soit coté ou non en bourse, mais bien en fonction de la nature (liquidité) du titre, qui dérive à son tour de la façon dont ce titre est détenu. Les actions nominatives ne sont en effet uniquement imposées que quand elles figurent sur un

belast wanneer zij op een effectenrekening staan en onderscheiden zich van aandelen die gehouden worden in een register door hun betere verhandelbaarheid en het liquide karakter van deze effecten. Aandelen op naam zijn daarentegen minder verhandelbaar en vergen een meer actieve band met de vennootschap. De begrippen verhandelbaarheid op een effectenrekening versus de niet-verhandelbaarheid van effecten genoteerd in een register hangen dan ook samen met de wijze waarop het effect gehouden wordt. Eens die wijze wordt bepaald, is er geen onderscheid wat het al dan niet beursgenoteerd zijn betreft. De enige uitzondering op dit principe is de specifieke antimisbruikbepaling voorzien voor de omzetting van aandelen op naam gehouden op een effectenrekening naar aandelen louter ingeschreven in een aandelenregister en die hierdoor geacht worden op een effectenrekening te staan. Op deze manier wil de Regering voorkomen dat beursgenoteerde aandelen op een effectenrekening worden omgevormd naar nominatieve aandelen om zo de taks te vermijden.

Beursgenoteerd betekent verhandeld en toegelaten tot de verhandeling op een Belgische of buitenlandse gereguleerde markt of een multilaterale handelsfaciliteit, voor zover deze werkt met minstens één dagelijkse verhandeling, dan wel op een in een derde land gevestigd handelsplatform dat een soortgelijke functie vervult.

De titularis moet begrepen worden als de natuurlijke persoon die zelf houder is van een effectenrekening of die door de tussenpersoon wordt geïdentificeerd als houder van de effectenrekening, ongeacht of deze volle eigenaar, vruchtgebruiker of blote eigenaar is. Hier vallen dus geen volmachthouders onder, die vermogensrechtelijk geen aanspraak kunnen doen laten gelden en die normaal gezien ook niet als titularis geregistreerd zullen staan van de rekening waarvoor zij een volmacht verkregen hebben.

Elke inbreng van een effectenrekening die plaatsvindt vanaf 1 januari 2018 in een aan de vennootschapsbelasting onderworpen rechtspersoon met als enige doel aan de taks op de effectenrekeningen te ontsnappen, leidt ertoe dat de inbrenger van de effectenrekening geacht wordt titularis te zijn van de ingebrachte effectenrekening. De rechtspersoon onderworpen aan de vennootschapsbelasting moet begrepen worden als de rechtspersoon die onderworpen is aan de relevante bepalingen betreffende de vennootschapsbelasting. Deze specifieke antimisbruikbepaling wordt ingevoerd met het oog op het voortijdig afsluiten van eenvoudige ontwijkingsroutes, doordat men een rechtspersoon zou oprichten en vervolgens overgaat tot inbreng in die rechtspersoon van de effectenrekening, waardoor de effectenrekening buiten het toepassingsgebied van de

compte-titres et se distinguent des actions qui sont reprises dans un registre en raison de leur meilleure négociabilité et de leur caractère liquide. Les actions nominatives sont en revanche moins négociables et nécessitent une relation plus active avec la société. Les notions de négociabilité sur un compte-titres et de non-négociabilité de titres repris dans un registre sont donc liées à la façon dont le titre est détenu. Une fois que cette façon de détenir est déterminée, il n'y a aucune distinction en ce qui concerne le fait d'être coté ou non en bourse. La seule exception à ce principe est la disposition anti-abus spécifique prévue pour la conversion des actions nominatives en actions inscrites seulement dans un registre d'actions et qui sont donc réputées être détenues sur un compte-titres. De cette manière le Gouvernement a pour but d'éviter que des actions cotées en bourse sur un compte-titres soient transformées en actions nominatives en vue d'éviter la taxe.

L'expression "coté en bourse" signifie négociés et admis à la négociation sur un marché réglementé belge ou étranger, ou un système multilatéral de négociation pour autant que celui-ci fonctionne avec au moins une cotation quotidienne, ou une plateforme de négociation établie dans un pays tiers qui remplit une fonction analogue.

Le titulaire doit être compris comme la personne physique qui est elle-même le détenteur d'un compte-titres ou qui est identifiée par l'intermédiaire comme le détenteur du compte-titres, peu importe qu'il soit plein propriétaire, usufruitier ou nu propriétaire. Ainsi, aucun mandataire n'est ici visé vu qu'il ne peut pas faire valoir un droit de propriété et n'est, normalement, pas non plus enregistré comme titulaire du compte pour lequel il a reçu un mandat.

Chaque apport d'un compte-titres, ayant lieu à partir du 1er janvier 2018, dans une personne morale soumise à l'impôt des sociétés avec pour unique but d'échapper à la taxe sur les comptes-titres, a pour conséquence que la personne faisant l'apport du compte-titres est considérée dans ce cas comme titulaire du compte-titres apporté. La personne morale soumise à l'impôt des sociétés doit être comprise comme la personne morale qui est soumise aux dispositions pertinentes concernant l'impôt des sociétés. Cette disposition anti-abus est introduite en vue de fermer la porte de manière anticipée à des pistes d'évasion simples, puisque si on fonde une personne morale et qu'ensuite on y apporte un compte-titre, ce dernier tombe en-dehors du champ d'application de la taxe. Cette mesure anti-évasion peut être considérée comme une disposition similaire à la

taks wordt gebracht. Deze anti-ontwijkingsmaatregel kan gezien worden als een zusterbepaling van de anti-misbruikregel ingevoerd voor omzetting van aandelen op naam en dient hetzelfde doel, namelijk op een doeltreffende wijze ontwijking tegengaan. Een gelijkaardige bepaling werd ook door de Franse wetgever ingevoerd bij de Impôt de la solidarité sur la fortune (ISF), uit eenzelfde vrees dat de taks op eenvoudige wijze zou omzeild worden door gebruik te maken van het vennootschapsrecht als schuilhaven. Enkel de inbreng vanaf 1 januari 2018 wordt in aanmerking genomen voor deze antimisbruikbepaling, in lijn met het feit dat ook voor de natuurlijke persoon titularis het houden van een effectenrekening pas een belastbaar feit vormt vanaf diezelfde datum. Er wordt bijgevolg pas doorheen de inbreng in de vennootschap gekeken naar de achterliggende inbrenger ten vroegste op dezelfde datum waarop deze inbrengende titularis belastingplichtige wordt zoals bepaald door deze titel. Er werd bepaald dat deze inbreng als enige doel de ontwijking van de taks moet hebben. Dit werd bepaald met in het achterhoofd de bewijsproblematiek die kan gevonden worden bij andere fiscale wetsartikelen. Dit dient ter vermindering van een praktijk van voorafgaande beslissingen, waardoor a priori enige discussie en talrijke voorafgaande beslissingen kunnen vermeden worden wat de effectenrekening en de daaruit volgende interpretatie van het discretionaire beheer van die rekening door de titularis betreft.

Wanneer de effectenrekening wordt gehouden door een of meerdere natuurlijke personen samen met een of meerdere rechtspersonen, worden voor deze titel enkel de natuurlijke personen in aanmerking genomen als titularis. Doordat het aandeel wordt vermoed proportioneel te zijn aan het aantal titularissen, die enkel natuurlijke personen kunnen zijn voor deze titel, volgt hieruit dat voor het berekenen van dit aandeel de titularis-rechtspersoon niet in aanmerking wordt genomen. Als een effectenrekening bijvoorbeeld door drie titularissen wordt gehouden, waarvan twee natuurlijke personen en één rechtspersoon, zal het aandeel voor elke titularis en dus natuurlijke persoon geacht worden de helft van de gemiddelde waarde van de effectenrekening te beslaan. In artikel 158/5, § 2 wordt een mogelijkheid voorzien voor de natuurlijke persoon om teruggave te verkrijgen van dat deel dat het wettelijke of contractuele aandeel overstijgt.

Wanneer een effectenrekening in pand wordt gegeven, zullen de verpande financiële instrumenten op een speciale rekening ingeboekt worden met het oog op de tegenstelbaarheid. De pandgever wordt op basis van de wetgeving betreffende bewaargeving geacht eigenaar te blijven van deze financiële instrumenten. De speciale pandrekening wordt geopend op naam van de eigenaar van de financiële instrumenten of op naam

règle anti-abus introduite pour la conversion des actions nominatives et sert le même objectif, à savoir prévenir efficacement l'évasion. Une disposition similaire fût introduite par le législateur français dans l'Impôt de la solidarité sur la fortune (ISF), suite à cette même crainte que la taxe soit contournée en faisant usage du droit des sociétés comme échappatoire. Seul l'apport fait à partir du 1er janvier 2018 sera pris en considération pour cette disposition anti-abus, vu que la situation de détention d'un compte-titre sera, aussi pour une personne physique, un fait générateur de cette taxe uniquement à partir de cette même date. Par conséquent, ce n'est qu'au moment de l'apport dans une société qu'il est regardé qui a fait cet apport à cette date ou auparavant, ce "titulaire apporteur" est alors contribuable au sens du présent titre. Il a été prévu que cet apport doit avoir comme unique but l'évitement de la taxe. Cette disposition est prévue en vue d'éviter la problématique de la preuve qui a déjà pu être relevée dans d'autres articles de lois relative à la fiscalité. Cela doit empêcher la pratique des décisions anticipées, ce qui, à priori, permet d'éviter toute discussion et de nombreuses décisions anticipées relatives au compte-titres et les interprétations qui s'en suivraient suite à la gestion discrétionnaire de ce compte par le titulaire.

Lorsque le compte-titres est détenu par une ou plusieurs personnes physiques avec une ou plusieurs personnes morales, seules les personnes physiques seront considérées comme titulaire pour l'application du présent titre. Dès lors, la part est supposée être proportionnelle au nombre de titulaires qui sont des personnes physiques au sens du présent titre, il en découle que pour le calcul de cette part les titulaires personnes morales ne sont pas pris en compte. Ainsi, si un compte-titres est détenu, par exemple, par trois titulaires, dont deux sont des personnes physiques et la troisième une personne morale, la part de chaque titulaire, personne physique donc, sera réputée être la moitié de la valeur moyenne du compte-titres. Dans l'article 158/8, § 2, il est prévu une possibilité pour la personne physique de faire rembourser la part qui dépasse la part légale ou contractuelle.

Lorsqu'un compte-titres est donné en gage, les instruments financiers mis en gage seront enregistrés sur un compte spécial en vue de son opposabilité. Le donneur de gage est considéré, selon la législation relative au dépôt, rester propriétaire de ces instruments financiers. Le compte spécial de nantissement est ouvert au nom du propriétaire des instruments financiers ou au nom d'un tiers qui dispose alors contractuellement des droits

van een derde, die dan contractueel over de beheers- en beschikkingsrechten beschikt. De titularis van deze speciale effectenrekening wordt dan ook beschouwd als belastingplichtige voor de toepassing van de bepalingen van deze titel.

Wanneer zowel de vruchtgebruiker als de blote eigenaar titularis zijn van eenzelfde effectenrekening, wordt de gewone regel gevolgd, waardoor steeds gekeken wordt naar het aandeel van iedere titularis in de totale waarde van de belastbare financiële instrumenten op de effectenrekening en dit door de waarde te delen door het aantal titularissen. In de elektronische aangifte of de vraag tot teruggave bestaat de mogelijkheid om het werkelijke aandeel op te geven, bepaald volgens de regels in deze titel. Artikel 152, 5°, WDRT in ontwerp is in die zin aangepast. Hierdoor wordt rekening gehouden met het advies van de Raad van State nr. 62 219 van 11 oktober 2017 betreffende de tekst die, in het kader van de programmawet, aan het advies van de Raad van State was onderworpen.

Bij de verhandeling van effecten gehouden op een effectenrekening is het mogelijk en soms zelfs verplicht dat deze verrichting gebeurt via een bemiddelaar of liquidity provider. Bij aandelen op naam vertegenwoordigt deze verkoop een rechtstreekse overschrijving van de aandelen van de verkoper naar de koper in het aandeelhoudersregister. Wanneer in die gevallen beroep wordt gedaan op een bemiddelaar wordt de transactie tijdelijk boekhoudkundig geregistreerd, waarna een technische tegenboeking plaatsvindt, wat enkel dient voor een systeemtechnische verwerking. Ongeacht op welke wijze deze verrichting technisch uitgewerkt wordt, blijft de verkoper tot aan de verkoop eigenaar van de aandelen op naam die verkocht worden, waarna ze op de effectenrekening van de koper worden geboekt. Op die manier wordt de taks op een logische wijze toegepast, namelijk wanneer titularis X aandelen op naam houdt op zijn effectenrekening met een constante waarde van 580 000 euro op 31 december en 31 maart en hij op 10 april besluit voor 90 000 euro aandelen te verkopen via een bemiddelaar, zal bij gebrek aan andere mutaties de waarde op 30 juni en 30 september (490 000 euro) opgenomen en opgeteld worden bij de reeds opgemeten referentiepunten om de gemiddelde waarde te bekomen (535 000 euro).

De referentieperiode beslaat een periode van 12 opeenvolgende maanden die aanvangt op 1 oktober en eindigt op 30 september.

Er moet steeds gekeken worden naar het aandeel van de titularis in de belastbare financiële instrumenten op de effectenrekeningen om te bepalen of het drempelbedrag bereikt of overschreden is. Dit aandeel

de gestion et de décision. Le titulaire de ce compte spécial est alors également considéré comme redevable pour l'application du présent titre.

Lorsque tant l'usufruitier que le nu-propiétaire sont titulaires d'un même compte-titres, il faut suivre la règle générale selon laquelle il faut toujours regarder la part de chaque titulaire dans la valeur totale des instruments financiers imposables sur le compte-titres et diviser cette dernière valeur en fonction du nombre de titulaires. Cependant, dans la déclaration électronique ou la demande de remboursement la faculté existe de déclarer la part réelle, déterminée selon les règles du présent titre. L'article 152, 5°, CDTD en projet a été adapté en ce sens. Ainsi, il a été tenu compte de l'avis du Conseil d'État n° 62 219 du 11 octobre 2017 en ce qui concerne le texte qui était soumis, dans la cadre de la loi-programme, à l'avis du Conseil d'État.

Lors de la vente de titres détenus sur un compte-titres, il est possible et parfois même obligatoire que cette opération se réalise via un mandataire ou un liquidity provider. Concernant les actions nominatives, leur vente est matérialisée par un transfert direct des actions du vendeur à l'acheteur dans le registre des actionnaires. Si, dans ces cas, il est fait appel à un mandataire, la transaction est temporairement enregistrée comptablement, après quoi une contrepartie technique a lieu, ce qui ne sert que pour un traitement technique du système. Peu importe comment cette opération technique fonctionne, le vendeur reste propriétaire des actions nominative qu'il vend jusqu'à leur vente, ils seront alors enregistrés sur le compte-titres de l'acheteur. De cette manière, la taxe est appliquée de manière logique, en effet, lorsque le titulaire X a des actions nominative sur son compte-titres avec une valeur fixe de 580 000 euros du 31 décembre au 31 mars et qu'il décide, le 10 avril, de vendre pour 90 000 euros d'actions via un mandataire, la valeur (490 000 euros) sera retenue, en dépit d'autres transactions, du 30 juin au 30 septembre et ajoutée aux points de référence déjà comptabilisés pour obtenir la valeur moyenne (535 000 euros).

La période de référence compte une période de 12 mois successifs qui commence le 1er octobre et se termine le 30 septembre.

Il faut toujours regarder la part du titulaire dans les instruments financiers imposables des comptes-titres pour déterminer si le seuil prévu est atteint ou dépassé. Cette part est présumée, de manière réfragable, être

wordt weerlegbaar vermoed proportioneel te zijn met het aantal geregistreerde titularissen. Indien bijvoorbeeld twee echtgenoten getrouwd onder het wettelijk stelsel geregistreerd staan als titularissen van een gezamenlijke effectenrekening wordt het totale bedrag van belastbare financiële instrumenten gedeeld door twee om het aandeel van elk te berekenen. Maar wanneer door datzelfde koppel een rekening wordt gehouden op naam van slechts één echtgenoot, zal het aandeel van de enige titularis geacht worden de volledige gemiddelde waarde van de belastbare effecten te omvatten. De andere echtgenoot heeft het recht om de te veel betaalde taks terug te vorderen.

De Belgische tussenpersoon is een tussenpersoon zoals in artikel 152, 8°, WDRT is gedefinieerd, met dien verstande dat deze opgericht is naar Belgisch recht of gevestigd is in België. De buitenlandse tussenpersoon die niet opgericht of gevestigd is in België en een vertegenwoordiger heeft aangesteld volgens de procedure voorzien in artikel 158/2, WDRT, wordt gelijkgesteld met een Belgische tussenpersoon. Op deze wijze kan een niet in België opgerichte of gevestigde tussenpersoon ervoor opteren om de verplichtingen wat inhouding, aangifte en betaling betreft, op zich te nemen, waardoor deze op eenzelfde wijze kan behandeld worden als de Belgische tussenpersoon.

Ten slotte wordt, voor de beursgenoteerde belastbare financiële instrumenten, onder waarde verstaan de slotkoers zoals bepaald op basis van de koersinformatie. Wanneer er op een referentiepunt geen notering is, wordt de slotkoers genomen op de eerste voorgaande dag waarop er een notering was. De slotkoers is de laatst genoteerde koers van het financiële instrument op een handelsdag. Voor de waarde van de niet-beursgenoteerde rechten van deelneming in gemeenschappelijke beleggingsfondsen of aandelen in beleggingsvennootschappen, wordt de netto inventariswaarde genomen die publiekelijk beschikbaar is op het referentietijdstip. Voor andere niet beursgenoteerde financiële instrumenten wordt de waarde genomen waarvoor de financiële instrumenten zijn opgenomen (met behulp van beschikbare gezaghebbende informatiebronnen) in de overzichten die door de tussenpersoon wordt opgestuurd conform de informatieverplichtingen opgelegd aan de tussenpersonen in het kader van de MiFID II regelgeving. Indien het financieel instrument niet is opgenomen in dergelijk overzicht, bijvoorbeeld omdat de effectenrekening wordt gehouden bij een tussenpersoon die niet aan de MiFID regelgeving is onderworpen, neemt men de laatst publiekelijk beschikbare marktwaarde, of bij gebrek daaraan, de naar best vermoeden geschatte waarde van het financieel instrument

proportionnelle au nombre de titulaires enregistrés. Si, par exemple, deux époux sont mariés sous le régime légal et qu'ils sont enregistrés comme titulaires d'un seul et même compte-titres, le montant total des instruments financiers imposables est divisé en deux pour déterminer la part de chacun. Mais, lorsque dans ce même couple un compte-titres est détenu au nom d'un seul des conjoints, la part du conjoint en question sera considérée comme reprenant l'ensemble de la valeur moyenne des titres imposables. L'autre conjoint a le droit de recouvrer la taxe payée en trop.

L'intermédiaire belge est un intermédiaire tel que défini à l'article 152, 8°, CDTD étant entendu qu'il est constitué ou établi en Belgique. L'intermédiaire étranger qui n'est pas constitué ou établi en Belgique et qui a désigné un représentant selon la procédure prévue à l'article 158/2, CDTD, est considéré comme étant un intermédiaire belge. Ainsi, un intermédiaire qui n'est pas constitué ou établi en Belgique peut choisir de prendre à son compte toutes les obligations concernant le prélèvement, la déclaration et le paiement, afin que celui-ci soit traité de la même manière qu'un intermédiaire belge.

Enfin, par valeur, on entend, pour les instruments financiers imposables cotées en bourse, le cours de clôture tel que déterminé sur base des informations relatives au cours de bourse. Lorsque ces instruments ne sont pas cotés à la date du point de référence, le cours de clôture est déterminé sur base de la dernière cotation disponible. Le cours de clôture est, au jour ouvrable où il est pris, le dernier cours noté de l'instrument financier. Pour la valeur des parts dans des fonds communs de placement ou actions dans des sociétés d'investissement non-cotées en bourse, la valeur nette d'inventaire qui est disponible publiquement au point de référence est prise en compte. Pour les autres instruments financiers non cotés en bourse il est pris en compte la valeur à laquelle les instruments financiers (à l'aide des sources d'informations disponibles faisant autorité) sont repris dans les aperçus qui sont envoyés par l'intermédiaire conformément à l'obligation d'information imposée aux intermédiaires dans le cadre de la réglementation MiFID II. Si l'instrument financier n'est pas repris dans ledit aperçu parce que, par exemple, le compte-titres n'est pas détenu auprès d'un intermédiaire qui est soumis à la réglementation MiFID, on prendra en considération la dernière valeur de marché disponible publiquement ou, à défaut, la meilleure estimation possible de la valeur de l'instrument financier. L'article 152, 10°, a), CDTD en

in aanmerking. Artikel 152, 10°, a), WDRT in ontwerp is in die zin aangepast. Hierdoor wordt rekening gehouden met het advies nr. 62 219 van 11 oktober 2017 van de Raad van State.

Ingevolge het advies nr. 62 219 van 11 oktober 2017 van de Raad van State, betreffende de tekst die, in het kader van de programmawet, aan het advies van de Raad van State was onderworpen, en het advies nr. 62.375/3 van 28 november 2017 van de Raad van State, in het kader van een eigen wetsontwerp, worden de volgende elementen verduidelijkt:

a) de uitsluiting van andere belastbare financiële instrumenten die op een effectenrekening gehouden kunnen worden, wordt als volgt verantwoord:

— wat andere instrumenten betreft die op een effectenrekening kunnen voorkomen, zoals bijvoorbeeld opties, futures of swaps, moet opgemerkt worden dat deze taks instrumenten viseert die een vermogensverrijkend karakter hebben waardoor deze een zelfstandige en substantiële vermogenswaarde moeten kennen. Dit is niet het geval bij de voornoemde categorieën van instrumenten, die contracten zijn en waarbij hun waarde slechts een afgeleide is van het onderliggend instrument dat het voorwerp uitmaakt van het contract. Deze contracten dienen slechts tot indekking van een bepaald risico tot vermogensverlies, zij vormen geen vermogensverrijking doordat het onzekere element (waarde van onderliggend financieel instrument) dat de grond vormt van het contract, niet gekend is zolang het afgeleide instrument in handen is van de contractant. Deze instrumenten kunnen ook gehouden worden met een louter speculatieve gerichtheid, waarbij zij mogelijk in hoofde van de geveiseerde natuurlijke personen kunnen leiden tot het behalen van belastbare diverse inkomsten onder artikel 90, 1°, WIB 92;

b) het onderscheid tussen de gedematerialiseerde effecten versus de effecten op naam die niet gedematerialiseerd zijn wordt als volgt verantwoord:

— de taks op effectenrekeningen beoogt enkel de financiële instrumenten te belasten die op een effectenrekening kunnen worden gehouden, waarbij de taks werd geconcipieerd rond het idee dat inhouding gebeurt aan de bron door de tussenpersoon waarbij de effectenrekening wordt gehouden. Indien ook aandelen op naam die in een register maar niet op een effectenrekening worden gehouden geacht worden belastbaar te zijn, zal de eigenaar van deze aandelen steeds een aparte aangifte moeten indienen op voorwaarde dat de waarde van deze aandelen op naam gehouden in een register maar niet op een effectenrekening samen genomen met de waarde van de andere belastbare financiële

projet a été adapté en ce sens. Ainsi, il est tenu compte de l'avis n° 62 219 du 11 octobre 2017 du Conseil d'État.

Suite à l'avis n° 62 219 du 11 octobre 2017 du Conseil d'État, en ce qui concerne le texte qui était soumis, dans la cadre de la loi-programme, à l'avis du Conseil d'État, et l'avis n° 62.375/3 du 28 novembre 2017 du Conseil d'État, dans la cadre d'un propre projet de loi, les éléments suivants sont clarifiés:

a) L'exclusion d'autres instruments financiers impossibles qui peuvent être détenus sur un compte-titres, se justifie comme suit:

— en ce qui concerne les autres instruments qui peuvent se trouver sur un compte-titres, par exemple les options, futures ou swaps, il convient de remarquer que cette taxe vise des instruments qui sont de nature à augmenter la fortune pour cette raison ils doivent avoir une valeur patrimoniale substantielle et autonome, ce qui n'est pas le cas pour les catégories précitées d'instruments, qui sont des contrats et dont leur valeur est seulement dérivée de l'instrument sous-jacent qui fait l'objet du contrat. Ces contrats ne servent que pour se protéger contre un risque déterminé de perte de patrimoine; ils ne sont pas de nature à augmenter la fortune étant donné que l'élément incertain (la valeur de l'instrument financier sous-jacent) qui forme la base du contrat, n'est pas connue aussi longtemps que l'instrument sous-jacent se trouve dans les mains du contractant. Ces instruments peuvent également être détenus avec un objectif purement spéculatif, selon lequel ils peuvent éventuellement conduire à l'obtention, dans le chef des personnes physiques visées, de revenus divers imposables au sens de l'article 90, 1°, CIR 92;

b) la distinction entre titres dématérialisés et les titres nominatifs qui ne sont pas dématérialisés se justifie comme suit:

— la taxe sur les compte-titres ne vise qu'à imposer les instruments financiers qui peuvent être détenus sur un compte-titres, compte tenu du fait que la taxe a été conçue selon l'idée que la retenue a lieu à la source par l'intermédiaire auprès duquel le compte-titres est détenu. Si on considérait que des actions nominatives détenues sur un registre, mais pas sur un compte-titres, étaient imposables, le propriétaire de ces actions devrait introduire une déclaration séparée à la condition que la valeur de ces actions nominatives inscrite dans un registre, et donc toujours par sur un compte-titres, prise ensemble avec la valeur des autres instruments financiers imposables détenus, eux, sur un ou plusieurs

instrumenten op een of meerdere effectenrekeningen het drempelbedrag bereiken. De eigenaar van deze niet-gedematerialiseerde aandelen op naam zou steeds zelf aangifte moeten doen aangezien inhouding door een tussenpersoon hier onmogelijk is, wat indruist tegen het uitgangspunt van inhouding aan de bron in het licht van administratieve vereenvoudiging. Op dit principe wordt enkel een uitzondering voorzien in geval van een omzetting van aandelen gehouden op een effectenrekening naar aandelen louter gehouden in een aandelenregister gezien vermoed wordt dat dit een ontwijking inhoudt en daardoor onder de antimisbruikbepaling valt. Deze bepaling ressorteert enkel gevolgen voor de referentieperiode waarin de aandelen op naam worden omgezet, na die referentieperiode volgen de aandelen op naam louter gehouden in een aandelenregister de logica zoals hierboven uiteengezet. Dit moet afgezet worden tegen het systeem van bronheffing en de samenhangende mogelijkheid tot teruggave, wat een zekere inspanning langs de kant van de administratie vraagt. Dit is enkel het gevolg van de keuze voor een systeem dat abstractie maakt van het aandeel van eenieder. Het reeds bestaan van zekere administratieve inspanning kan niet gebruikt worden als argument om de redenering door te trekken naar de aandelen op naam die niet gehouden worden op een effectenrekening. Bij deze laatste zijn het namelijk de titularissen of eigenaars van de aandelen op naam die steeds een aparte aangifte zouden moeten indienen voor de niet-gedematerialiseerde aandelen op naam en dus de administratieve last dragen, aangezien hier geen bronheffing mogelijk is en dus nooit van het voorziene systeem van teruggave gebruik gemaakt kan worden. Het vermijden van administratieve last voor de titularis blijft prioritair, wat het systeem van de bronheffing verklaart. De administratieve last die de administratie bijgevolg draagt, is een noodzakelijk gevolg van de voorziening van een administratieve vereenvoudiging voor de titularis;

— in het kader van het belasten van de grotere vermogens, worden vooral de financiële instrumenten geviseerd die makkelijk verhandelbaar zijn doordat zij gehouden worden op effectenrekeningen die een flexibele marktverhandeling vooropstellen en dus een instrument bij uitstek vormen om het vermogen te beleggen en herbeleggen. Aandelen op naam zijn vaak investeringen voor langere tijd die veelal aangehouden worden met het oog op een actievere deelname als aandeelhouder aan het “leven” van de emitterende vennootschap. Zij zijn dus moeilijker verhandelbaar en hun omzetting met het oog op verhandeling is omslachtig en inefficiënt. Daarom werd dan ook gekozen deze moeilijk verhandelbare instrumenten die niet op een effectenrekening worden gehouden niet als belastbaar te beschouwen;

comptes-titres, atteignent le montant du seuil. Le détenteur de ces actions nominative non-dématérialisées devra toujours les déclarer lui-même étant donné que la retenue par l’intermédiaire est impossible dans ce cas, ce qui est en contradiction avec l’idée de base de la retenue à la source dans un esprit de simplification administrative. Il n’est prévu qu’une seule exception à ce principe dans le cas d’une conversion d’actions détenues sur un compte-titres en actions détenues seulement dans un registre d’actions étant donné qu’il est supposé que cela signifie une évasion et relève donc de la disposition anti-abus. Cette disposition ne ressort des effets que pour la période de référence dans laquelle les actions nominatives sont converties; après cette période de référence, les actions nominatives seulement détenues dans un registre d’actions suivent la logique exposée ci-dessus. Ceci doit être mis en rapport avec le système de la retenue à la source et la possibilité qui y est liée de remboursement, ce qui nécessite un certain effort de la part de l’administration. Ceci est seulement la conséquence du choix d’un système qui fait abstraction de la part de chacun. L’existence d’un effort administratif certain ne peut pas être utilisé comme argument pour prolonger ce raisonnement aux actions nominatives qui ne sont pas détenues sur un compte-titres. Pour ces dernières, ce seront toujours les titulaires ou propriétaires qui devront introduire une déclaration particulière et qui donc subiront la charge administrative, vu que la retenue à la source n’est, ici, pas possible et que donc le système prévu de remboursement ne pourra jamais être utilisé. La réduction de la charge administrative pour le titulaire reste prioritaire, ce qui explique le système de prélèvement à la source. La charge administrative que l’administration supporte est d’ailleurs une conséquence nécessaire en vue d’une simplification administrative pour le titulaire;

— dans le cadre de l’imposition des patrimoines plus élevés, on vise principalement les instruments financiers qui sont facilement négociables étant donné qu’ils sont détenus sur des compte-titres qui permettent des achats et des ventes flexibles sur le marché et qui sont donc des instruments particulièrement appropriés pour investir et réinvestir. Les parts nominatives sont utilisées pour des investissements à long terme qui sont fréquemment détenues en vue d’une participation plus active en tant qu’actionnaire à la “vie” de la société émettrice. Elles sont donc plus difficiles à négocier et leur conversion afin de pouvoir les négocier est lourde et inefficace. Pour cette raison, il a été décidé que ces instruments difficilement négociables qui ne sont pas détenus sur un compte-titres ne sont pas imposables;

— waar aandelen op naam, die niet op een effectenrekening worden gehouden, ook op elektronische wijze geregistreerd kunnen worden in een aandeelhoudersregister, kan dit niet onmiddellijk gelijkgesteld worden met een makkelijke verhandelbaarheid omdat dit register een elektronische vorm zou aannemen. Het is belangrijk te wijzen op het feit dat twee modaliteiten worden vergeleken, namelijk langs de ene kant aandelen op naam die op gedematerialiseerde wijze worden gehouden en langs de andere kant aandelen op naam die niet op een effectenrekening maar wel in een elektronisch aandeelhoudersregister worden bijgehouden, waarbij een onderscheid moet gemaakt worden op basis van de achterliggende bestaansreden. De gedematerialiseerde effecten op naam worden gehouden in het kader van een achterliggende beleggersmentaliteit, zoals hierboven werd uiteengezet. Aandelen gehouden in een aandelenregister en niet op een effectenrekening worden gekenmerkt door andere motieven, die een nauwere band veronderstellen met de onderneming waarin deze aandelen worden verworven. De wijze waarop de aandelen geregistreerd staan in een aandelenregister maar niet op een effectenrekening, namelijk schriftelijk of elektronisch, is hierbij een modaliteit van het verwerken en registreren van aandelen die niet gedematerialiseerd worden, wat van ondergeschikt belang is en niets afdoet van het illiquide karakter van de aandelen op naam.

c) het onderscheid tussen de heffing van de taks voor natuurlijke personen en niet voor rechtspersonen wordt als volgt verantwoord:

— het doel van deze taks is de grotere vermogens te belasten op de financiële instrumenten gehouden op een effectenrekening. Welnu, wanneer men aanvaardt dat de aandelen in een rechtspersoon achterliggend ultiem toekomen aan natuurlijke personen en zowel natuurlijke personen als rechtspersonen zouden belast worden, kunnen er gevallen ontstaan waarin een natuurlijke persoon op twee wijzen moet bijdragen aan de taks die geheven wordt op twee verschillende niveaus. Zo zou bij de rechtspersoon die een effectenrekening houdt de taks kunnen ingehouden worden, waarna ze een tweede keer bij de natuurlijke persoon wordt ingehouden, die de aandelen in de rechtspersoon houdt op een effectenrekening. In een aantal gevallen zal immers de netto waarde van de aangehouden effectenrekening zich vertalen in de waarde van de aandelen die de entiteit zelf uitgeeft en die desgevallend zelf in aanmerking komen in het kader van de taks op de effectenrekeningen in hoofde van hun aandeelhouder.

Wanneer ook effectenrekeningen gehouden bij een rechtspersoon A met daarop aandelen gehouden in een andere rechtspersoon B, die op zijn beurt een

— Si les actions nominatives, qui ne sont pas détenues sur un compte-titres, peuvent aussi être enregistrées de manière électronique dans un registre des actionnaires, cela ne doit pas directement sous-entendre comme facilement négociable parce que ce registre prendrait une forme électronique. Il est important de souligner que deux modalités sont comparées, à savoir, d'un côté, les actions nominatives qui sont détenues de façon dématérialisée et, d'un autre côté, les actions nominatives qui ne sont pas sur un compte-titres mais bien sur un registre des actionnaires électronique, pour lesquelles une distinction doit être faite sur base de la raison d'être. Les titres nominatifs dématérialisés sont détenus avec une volonté de retour sur investissement rapide, comme cela a été exposé ci-dessus. Les actions détenues dans un registre d'action et non sur un compte-titres suivent d'autres motivations qui supposent un lien plus étroit avec l'entreprise dans laquelle ces actions sont acquises. La manière selon laquelle les actions enregistrées sont reprises dans un registre d'actions mais pas sur un compte-titres, à savoir par écrit ou de façon électronique, est une modalité de traitement et d'enregistrement des actions qui ne sont pas dématérialisées qui est d'un intérêt secondaire et qui ne retire rien du caractère non-liquide des actions nominatives.

c) la distinction entre le prélèvement de la taxe pour les personnes physiques et non pas pour les personnes morales se justifie comme suit:

— le but de cette taxe est d'imposer les patrimoines plus élevés sur les instruments financiers détenus sur des comptes-titres. Or, si on accepte que les actions d'une personne morale reviennent au final à des personnes physiques et qu'aussi bien les personnes physiques et morales seraient imposées, il peut survenir des cas où une personne physique doit contribuer de deux manières à la taxe qui est perçue à deux niveaux différents. Ainsi, la taxe pourrait être retenue auprès de la personne morale titulaire d'un compte-titres, après quoi elle serait retenue une deuxième fois auprès de la personne physique même qui détient sur un compte-titres les actions de la personne morale. Dans un certain nombre de cas, la valeur nette du compte-titres détenu se traduira en effet par la valeur des actions que l'entité émet elle-même et qui, le cas échéant, sera elle-même prise en considération dans le cadre de la taxe sur les comptes-titres dans le chef de son actionnaire.

Si des comptes-titres détenus auprès d'une personne morale A devaient faire l'objet d'une taxation et que dedans se trouvaient des actions détenues dans une

effectenrekening houdt, belast zouden worden, belichamen de aandelen in rechtspersoon B automatisch een waarde die rekening houdt met de waarde van de effectenrekening gehouden door rechtspersoon B en de daarop verschuldigde taks. De taks verschuldigd door rechtspersoon B zal dus reeds opgenomen worden in de waarde waarvoor de aandelen op de effectenrekening bij rechtspersoon A staan. Het gevolg is een negatief cascade-effect met betrekking tot aandelen gehouden in andere vennootschappen, wat dan weer investeringen zou doen afremmen.

Vervolgens komen zowel de vermogenswaarde van, als de opbrengsten op de effecten gehouden op een effectenrekening door een vennootschap als dusdanig niet direct toe aan de achterliggende natuurlijke persoon. Veelal wordt een eventuele overdracht onderworpen aan de roerende voorheffing;

— het belastingregime van een rechtspersoon met betrekking tot het houden van een beleggingsportefeuille en de gevolgen die daaruit voortkomen zijn verschillend van het belastingregime van een natuurlijke persoon. Zo geldt in de vennootschapsbelasting het principe dat rendementen op beleggingsportefeuilles, zoals bijvoorbeeld meerwaarden op aandelen, volledig worden belast, (behoudens in het geval zoals bedoeld in artikel 192, WIB 92, waarvan de voorwaarden verder werden verstrengd in het zomeraakkoord), terwijl dit in de regel (zolang het kadert binnen een normaal beheer) niet zo is in de personenbelasting. Het moge duidelijk zijn dat het fiscale startpunt tussen de twee takken van het belastingrecht dermate verschillend zijn dat enige gelijkstelling op zich een discriminerende behandeling zou inhouden, bij gebrek aan het in acht nemen van de verschillende situaties waarin de natuurlijke persoon en rechtspersoon zich bevinden.

Wat betreft de rechtspersonen die onderworpen zijn aan de rechtspersonenbelasting moet men vaststellen dat deze quasi steeds “pro bono non profit”-gerichte activiteiten uitoefenen en dat daarenboven het netto vermogen dat zij aanhouden niet in aanmerking komt voor enige uitkering aan leden, aan natuurlijke personen. Ook bij de ontbinding en vereffening van deze rechtspersonen gaat het netto-vermogen in principe over naar een aan de rechtspersonenbelasting onderworpen entiteit met een gelijkaardig doel. Het onderwerpen aan de huidige taks van de effectenrekeningen die deze entiteiten zouden aanhouden voor het beheer van de in het kader van hun doelstelling verworven middelen houdt dan ook geen enkel verband met de doelstelling van de nieuwe heffing die gericht is op een bijdrage door de grotere vermogens.

autre personne morale B, qui détient également un compte-titres; les actions dans la personne morale B représenteraient automatiquement une valeur qui serait prise en compte avec la valeur du compte-titres détenus par la personne morale B et la taxe due sur celui-ci. La taxe due par la personne morale B aura donc déjà été reprise dans la valeur des actions qui sont sur le compte-titres auprès de la personne morale A. Il s'en suit un effet en cascade négatif par rapport aux actions détenues dans d'autres sociétés, ce qui, à son tour, serait un frein aux investissements.

Par la suite, tant la valeur de l'actif que les rendements des titres détenus sur un compte-titres par une société ne reviennent pas en tant que tels directement à la personne physique sous-jacente. Dans la plupart des cas, un éventuel transfert est soumis au précompte mobilier;

— le régime d'imposition d'une personne morale en ce qui concerne la détention d'un portefeuille d'investissement et les conséquences qui en découlent sont différentes de celui du régime d'imposition appliqué à une personne physique. Ainsi, le principe veut que les rendements sur les portefeuilles d'investissement, comme par exemple les plus-values sur actions (à l'exception du cas visé à l'article 192, CIR 92, pour lequel les conditions ont été durcies dans l'accord d'été) soient ainsi entièrement taxées à l'impôt des sociétés, alors que ceci n'est, en règle générale, pas le cas (tant que cela s'intègre dans le cadre d'une gestion normale) à l'impôt des personnes physiques. Il est clair que le point de départ fiscal entre les deux branches du droit fiscal doit être à ce point différent que toute équivalence impliquerait en elle-même un traitement discriminatoire, suite à l'absence de prise en considération des situations différentes dans lesquelles se trouvent la personne physique et la personne morale.

En ce qui concerne les personnes morales soumises à l'impôt des personnes morales, il faut constater que celles-ci exercent pratiquement toujours des activités “pro bono sans but lucratif” et que, de plus, les actifs nets qu'elles détiennent ne rentrent pas en ligne de compte pour quelque distribution que ce soit aux membres ou aux personnes physiques. Lors de la dissolution et de la liquidation de ces personnes morales, les actifs nets sont en principe aussi transférés à une entité soumise à l'impôt des personnes morales avec une finalité similaire. La soumission des comptes-titres à la présente taxe que ces entités détiendraient pour la gestion des fonds acquis dans le cadre de leur finalité n'a de toute façon aucun lien avec la finalité de la nouvelle imposition qui vise à une contribution pour les plus grands revenus.

Art. 5 tot 8

Artikel 153, WDRT legt het tarief van de taks vast op 0,15 pct.

Artikel 154, WDRT bepaalt hoe de gemiddelde waarde van de belastbare financiële instrumenten moet berekend worden. Er wordt gewerkt met referentietijdstippen waarop telkens een staat wordt opgemaakt van de waarde van de belastbare financiële instrumenten, waarna deze staten worden opgeteld en gedeeld door het aantal referentietijdstippen. Er zijn vier referentietijdstippen, namelijk 31 december, 31 maart, 30 juni en 30 september. Hierdoor wordt de gemiddelde waarde verkregen op de laatste dag van de referentieperiode. De taks is dan ook verschuldigd op de eerste dag volgend op het einde van de referentieperiode, zodat ook rekening kan gehouden worden met de waarde op de laatste dag van de referentieperiode.

Indien er tijdens de referentieperiode een wijziging plaatsvindt met betrekking tot de effectenrekening, zoals een wijziging in het aantal titularissen of een wijziging van het regime van toepassing op de effectenrekening doordat een vruchtgebruik of pand wordt gevestigd op deze effectenrekening, zal ook deze dag beschouwd worden als een referentietijdstip en mee opgenomen worden in de berekening van de eerste paragraaf. De wijziging van titularissen geldt zowel voor een loutere opening of sluiting van een effectenrekening, alsook bij het verkrijgen van medetitularisschap van een effectenrekening. De wijziging van effectenrekening betekent niet een wijziging van de financiële instrumenten die daarop kunnen gevonden worden, maar enkel een wijziging van het regime dat op effectenrekening van toepassing is, zoals een pand of vruchtgebruik. Het spreekt voor zich dat indien een wijziging van een effectenrekening of het aantal titularissen van de effectenrekening op eenzelfde dag aanleiding geeft tot twee of meer referentietijdstippen, dit beschouwd zal worden als één referentietijdstip. Dit laatste is het geval wanneer de dag van wijziging van een effectenrekening, doordat een vruchtgebruik wordt gevestigd, samenvalt met de laatste dag van een driemaandelijke periode, dat steeds kwalificeert als referentiepunt. Er zullen dan twee referentietijdstippen zijn, die logischerwijze herleid worden tot één referentietijdstip, namelijk dat van de reële handeling, voor de berekening van de gemiddelde waarde.

In afwijking van artikel 152, 6°, WDRT vangt de referentieperiode aan op het moment dat een natuurlijke persoon titularis wordt van een effectenrekening en eindigt deze de dag dat hij niet langer titularis is van de effectenrekening. Dit geldt ook wanneer een natuurlijke persoon medetitularis wordt of niet langer medetitularis

Art. 5 à 8

L'article 153, CDTD établit le taux de la taxe à 0,15 p.c.

L'article 154, CDTD détermine comment doit être calculée la valeur moyenne des instruments financiers imposables. Cela fonctionne via des points de référence auxquels est établi un relevé de la valeur des instruments financiers imposables, ces derniers relevés sont ensuite additionnés entre eux puis divisés par le nombre de points de référence. Il y a quatre points de référence, à savoir le 31 décembre, le 31 mars, le 30 juin et le 30 septembre. Ainsi, il est obtenu une valeur moyenne au dernier jour de la période de référence. La taxe est alors due au premier jour qui suit la fin de la période de référence, ainsi il peut aussi être tenu compte de la valeur du dernier jour de la période de référence.

Si, durant la période de référence, une modification ayant un impact sur le compte-titres survient, comme un changement du nombre de titulaires ou un changement de régime de ce compte-titres comme l'établissement d'un usufruit ou d'un nantissement sur ce compte-titres, le jour de cette modification sera également pris en compte comme point de référence et intégré dans le calcul visé au paragraphe 1er. Cette modification de titulaires vaut autant pour la simple ouverture ou fermeture d'un compte-titre, que pour l'obtention de la co-titularité d'un compte-titres. Le changement de compte-titres ne signifie pas le changement des instruments financier qui peuvent se retrouver dessus mais seulement le changement du régime qui s'applique au compte-titres comme un nantissement ou un usufruit. Il est entendu que si une modification d'un compte-titres ou du nombre de titulaires sur un compte-titres le même jour entraîne deux ou plusieurs points de référence ce même jour, cela sera considéré comme un point de référence unique. Cette dernière situation vise aussi le cas où la modification d'un compte-titres, comme l'établissement d'un usufruit, survient le dernier jour d'un trimestre qui est qualifié de point de référence. Il y aura alors deux points de référence qui seront, logiquement, ramenés à un seul et même point de référence, à savoir celui de l'acte, pour le calcul de la valeur moyenne.

Par dérogation à l'article 152, 6°, CDTD la période de référence commence lorsqu'une personne physique devient titulaire d'un compte-titres et prend fin le jour où elle n'est plus titulaire du compte-titres. Ceci vaut également lorsqu'une personne physique devient co-titulaire ou n'est plus co-titulaire d'un compte-titres. Ainsi,

is van een effectenrekening. Voor deze medetitularis zal de referentieperiode aanvangen op de dag dat hij medetitularis wordt of eindigen op de dag wanneer hij niet langer medetitularis is.

In geval alle financiële instrumenten op een effectenrekening worden overgedragen van een Belgische tussenpersoon naar een andere Belgische tussenpersoon, alsook in geval van een overdracht van een deel van de financiële instrumenten op voorwaarde dat de titularis die overdraagt ophoudt titularis te zijn van de effectenrekening van waaruit werd overgedragen en titularis wordt van de effectenrekening waarnaar wordt overgedragen, wordt enkel de referentieperiode bij de laatste Belgische tussenpersoon, waarbij de rekening effectief wordt gehouden op het einde van de referentieperiode zoals bedoeld in artikel 152, 6°, WVRT in aanmerking genomen voor de berekening van de taks. De verplichting tot inhouding, aangifte en betaling van de eerdere Belgische tussenpersonen zoals opgelegd door artikel 157, WVRT wordt overgeheveld naar de laatste Belgische tussenpersoon waarbij de effectenrekening gehouden wordt op het einde van de referentieperiode zoals bedoeld in artikel 152, 6°, WVRT. Deze bepaling tracht dubbele belasting te vermijden doordat bij elke afsluiting van een referentieperiode de taks verschuldigd wordt. Bijvoorbeeld wanneer mevrouw X, die een effectenrekening houdt met haar echtgenoot Y, besluit een eigen effectenrekening te openen en naar deze effectenrekening haar aandeel van de financiële instrumenten over te dragen, waarbij ze tegelijk niet langer titularis is van de gezamenlijke effectenrekening, zou de afsluiting van de eerste referentieperiode op het moment dat ze niet langer medetitularis is van de gezamenlijke effectenrekening, en de latere bepaling van de taks op het laatste referentiepunt (30/09), leiden tot een dubbele afrekening van dezelfde financiële instrumenten in hoofde van mevrouw (namelijk op het einde van de eerste referentieperiode en vervolgens op het einde van de tweede). Met deze situatie indachtig werd voorzien dat in deze gevallen, waarbij eenzelfde belastingplichtige financiële instrumenten overdraagt en de overdracht gepaard gaat met een afsluiting van de referentieperiode, de eerste referentieperiode niet in aanmerking wordt genomen voor het berekenen van de gemiddelde waarde zodat op deze wijze dubbeltelling van financiële instrumenten en de daaruit voortvloeiende dubbele belasting van financiële instrumenten wordt vermeden, die achteraf zou geredigeerd worden door een vraag tot teruggave.

Indien de referentieperiode eindigt doordat de titularis die België verlaat en daardoor niet langer rijksinwoner is tezelfdertijd zijn effectenrekening verplaatst naar het buitenland of geen titularis meer is, wordt het bedrag van de taks vermenigvuldigd met een breuk waarvan

pour ce co-titulaire, la période de référence commence le jour où il devient co-titulaire et termine le jour où il ne l'est plus.

En cas de transfert de tous les instruments financier d'un compte-titres d'un intermédiaire belge vers un autre intermédiaire belge, ainsi qu'en cas de transfert partiel des instruments financier, à condition que le titulaire qui les transfère cesse d'être titulaire du compte-titres duquel ce transfert a été fait et qu'il est titulaire du compte-titres sur lequel ils sont transférés, seule la période de référence auprès du dernier intermédiaire belge, auprès duquel le compte-titres est effectivement détenu à la fin de la période de référence, telle que visée à l'article 152, 6°, CDTD est prise en considération pour le calcul de la taxe. L'obligation de retenue, de déclaration et de paiement du premier intermédiaire belge, telle que prévue à l'article 157, CDTD est transférée au dernier intermédiaire belge auprès duquel le compte-titres est détenu à la fin de la période de référence, tel que visé à l'article 152, 6°, CDTD. Cette disposition tâche de diminuer la double imposition puisque la taxe est due à chaque fin de période de référence. Par exemple, si madame X, qui a un compte-titres avec son mari Y, décide d'ouvrir un compte-titres propre et transfère sa part des instruments financier vers ce compte-titres, et n'est dès lors plus titulaire du compte-titres commun, la fin de la première période de référence au moment où elle n'est plus co-titulaire du compte-titres commun et la détermination ultérieure de la taxe au dernier point de référence (30/09), engendrerait un double paiement pour les mêmes instruments financier dans le chef de madame (à savoir à la fin de la première période de référence et ensuite à la fin de la deuxième période de référence). Compte tenu de cette situation, il est prévu que dans ces cas, où un même contribuable transfère ses instruments financier et que ce transfert entraîne la fin de la période de référence, la première période de référence n'est pas prise en compte pour le calcul de la valeur moyenne ainsi, la double prise en compte des instruments financier et sur ceux-ci la double imposition qui en découle, sont évitées, ce qui permet également de remédier à une ultérieure demande de remboursement.

Si la période de référence prend fin parce que le titulaire quitte la Belgique et par ce fait n'est plus considéré comme habitant du Royaume a en même temps déplacé son compte-titres à l'étranger ou n'est plus titulaire, le montant de la taxe est multiplié par une fraction dont

de teller bestaat uit het aantal dagen waarop men nog het statuut van rijksinwoner had in de referentieperiode zoals bedoeld in artikel 152, 6°, WDRT en de noemer bestaat uit het aantal dagen dat de referentieperiode zoals bedoeld in artikel 152, 6°, WDRT omvat. Stel dat men de status van rijksinwonerschap verliest op 6 mei en men de rekening afsluit met een totale gemiddelde waarde van 600 000 euro. De taks zal dan eerst berekend worden op dit totale bedrag (0,15 pct. x 600 000=900) en dit bedrag wordt dan vermenigvuldigd met de dagen in de normale referentieperiode waarop men rijksinwoner was (218) met het aantal dagen in de normale referentieperiode (365). Dit geeft $900 \times 218/365$, de te betalen taks bedraagt in dat geval 537,53 euro.

In het geval de effectenrekeningen zoals bedoeld in artikel 152, 1°, a) worden gehouden bij Belgische tussenpersonen, zijn het de laatstgenoemde tussenpersonen die na elke driemaandelijke periode een staat opmaken met de waarde van de belastbare financiële instrumenten. Deze vier referentiepunten stemmen overeen met de informatieverplichtingen aan de cliënt die aan tussenpersonen worden opgelegd in het kader van MiFID II (Richtlijn 2014/65/EU). Aan het einde van de referentieperiode sturen de tussenpersonen de uiteindelijke gemiddelde waarde zoals blijkt uit de trimestriële staten door aan de titularis van de rekening door middel van een overzicht.

Enkel indien de effectenrekening wordt gehouden bij een niet in België opgerichte of gevestigde tussenpersoon die geen vertegenwoordiger zou hebben aangesteld als bedoeld in artikel 158/2, WDRT, is het de titularis zelf die de staten opmaakt en het gemiddelde berekent zoals voorgeschreven in artikel 154, WDRT, tenzij de niet in België opgerichte of gevestigde tussenpersoon zelf de inhouding, aangifte en betaling heeft verricht en de titularis dit kan bewijzen.

Art. 9 tot 11

Zoals reeds toegelicht in de inleiding is het uitgangspunt van artikel 157, WDRT dat de Belgische tussenpersoon instaat voor de bevrijdende inhouding, aangifte en betaling van de taks, behalve wanneer door sluiting van de rekening de referentieperiode voortijdig afloopt en de effectenrekening overgedragen wordt naar een andere Belgische tussenpersoon. De inhouding gebeurt automatisch wanneer het aandeel van de titularis op een of meerdere effectenrekeningen gehouden bij de Belgische tussenpersonen 500 000 euro of meer bedraagt. Dit gebeurt ook wanneer de titularis beschikt over meerdere effectenrekeningen verspreid over

le numérateur comprend le nombre de jours durant lesquels il avait encore le statut d'habitant du Royaume durant la période de référence, telle que visée à l'article 152, 6°, CDTD et le dénominateur comprend le nombre de jour de la période de référence, telle que visée à l'article 152, 6°, CDTD. Supposons quelqu'un qui perd le statut d'habitant du Royaume le 6 mai et dont le compte est clôturé avec une valeur moyenne totale de 600 000 euros. La taxe sera alors d'abord calculée sur le montant total ($0,15 \text{ p.c.} \times 600\,000 = 900$) et ce dernier montant sera multiplié par le nombre de jours durant lesquels il fut habitant du Royaume (218) divisé par le nombre normal de jour de la période de référence (365). Ainsi le montant de la taxe à payer dans ce cas sera de 537,53 euros, résultat de $900 \times 218/365$.

Au cas où des comptes-titres tels que visés à l'article 152, 1°, a) sont détenus auprès d'intermédiaires belges, ces derniers intermédiaires feront, trimestriellement, un relevé de la valeur des instruments financiers imposables. Ces quatre points de référence correspondent aux obligations d'information que l'intermédiaire doit fournir à ses clients dans le cadre de MiFID II (Directive 2014/65/UE). A la fin de la période de référence, les intermédiaires transmettront au titulaire du compte, via un aperçu, la dernière valeur moyenne telle qu'elle ressort des relevés trimestriels.

Le titulaire est seulement responsable d'établir lui-même les relevés et de calculer le montant moyen, comme prescrit à l'article 154, CDTD, si le compte-titres est détenu auprès d'un intermédiaire qui n'a pas été constitué ou qui n'est pas établi en Belgique et qui n'a pas désigné un représentant comme précisé à l'article 158/2, CDTD à moins que l'intermédiaire qui n'a pas été constitué ou qui n'est pas établi en Belgique ait, lui-même, effectué la retenue, la déclaration et le paiement et que le titulaire peut le prouver.

Art. 9 à 11

Comme déjà expliqué dans l'introduction, le principe de l'article 157, CDTD est que l'intermédiaire belge est responsable de la retenue libératoire, de la déclaration et du paiement de la taxe, sauf lorsque, suite à la clôture du compte-titres, la période de référence expire prématurément et que le compte-titres est transféré vers un autre intermédiaire belge. La retenue est automatique lorsque la part du titulaire détenue sur un ou plusieurs comptes-titres auprès d'un intermédiaire belge vaut 500 000 euros ou plus. C'est également le cas lorsque le titulaire détient plusieurs comptes-titres auprès de plusieurs intermédiaires, dont la part auprès

meerdere tussenpersonen maar waarbij diens aandeel bij de Belgische tussenpersoon het drempelbedrag niet overschrijdt, en de titularis geopteerd heeft voor de bevrijdende inhouding zoals voorgesteld door de Belgische tussenpersonen, omdat de titularis vermoedt dat zijn aandeel in de totale waarde van belastbare financiële instrumenten 500 000 euro of meer bedraagt.

In alle andere gevallen is de titularis er zelf toe gehouden om aangifte en betaling te doen van de verschuldigde taks, tenzij de buitenlandse tussenpersoon de inhouding en aangifte en betaling reeds heeft verricht en de titularis kan aantonen dat de taks reeds ingehouden werd.

In de aangifte die moet ingediend worden door de titularis wordt de mogelijkheid aangeboden om reeds het wettelijke of contractuele aandeel op te geven in plaats van het proportionele vermoeden dat in de definitie van "aandeel" kan teruggevonden worden. Hierdoor kan het voorvallen dat iemand die strikt gezien niet als titularis geregistreerd staat wel belastingplichtige wordt doordat de juiste documentatie hiertoe wordt voorgelegd. Hetzelfde geldt voor de waardering van het wettelijk of contractueel gevestigde vruchtgebruik of blote eigendom dat op het geheel of op delen van de effectenrekeningen rust. In dat geval moet de vruchtgebruiker of blote eigenaar in de aangifte reeds de methode van waardering volgen zoals die is neergelegd in artikel 745*sexies*, § 2, van het Burgerlijk Wetboek, om zijn aandeel aan te geven op een wijze die met de realiteit overeenstemt. De medegerechtigde, vruchtgebruiker of blote eigenaar die geen titularis is, zal dan voor deze titel geacht worden titularis te zijn van een effectenrekening indien deze door de correcte toemeting van het aandeel belastingplichtige wordt.

Indien de titularis opteert voor de aangifte van het wettelijke of contractuele aandeel, moet dit gebeuren via een gezamenlijke aangifte waarbij elke medegerechtigde, vruchtgebruiker, blote eigenaar alsook elke titularis hoofdelijk zal instaan voor de betaling van de taks. In navolging van het Advies nr 62.375/3 van 28 november 2017 van de Raad van State, p. 5/11, werd gekozen om aan de daarin verwoorde bezorgdheid van de Raad van State wat de administratieve verplichtingen betreft tegemoet te komen door te opteren voor een gezamenlijke aangifte. Hierdoor zal het werkelijke aandeel van eenieder in één enkele aangifte vastgelegd kunnen worden, zodat ook wordt vermeden dat moet worden overgegaan tot teruggave in een later stadium.

De niet in België opgerichte of gevestigde tussenpersoon wordt de mogelijkheid gegeven om zich te laten vertegenwoordigen in België, zodat hij alle verplichtingen op zich kan nemen met betrekking tot de taks als

de l'intermédiaire belge ne dépasse pas le seuil établi, mais pour laquelle le titulaire a choisi la retenue libératoire telle que proposée par l'intermédiaire belge car le titulaire soupçonne que sa part dans la valeur totale des instruments financiers imposables vaut 500 000 euros ou plus.

Dans tous les autres cas, le titulaire est lui-même tenu de faire la déclaration et le paiement de la taxe due, à moins que l'intermédiaire étranger ait déjà effectué la retenue, la déclaration et le paiement et que le titulaire peut prouver que la taxe a déjà été retenue.

Dans la déclaration qui doit être introduite par le titulaire, la possibilité est laissée de choisir la part légale ou contractuelle au lieu de la part proportionnelle supposée que l'on retrouve dans la définition de "part". Ainsi, il est possible qu'une personne qui n'est pas expressément enregistrée comme titulaire puisse, *in fine*, effectivement être redevable de la taxe et doit déposer la documentation appropriée à cet effet. Il en est de même pour l'évaluation de l'usufruit ou de la nue-propriété établi de manière légale ou contractuelle qui repose sur tout ou partie des comptes-titres. Dans ce cas, l'usufruitier ou le nu-propriétaire doit déjà suivre dans sa déclaration la méthode d'évaluation, telle que prévue à l'article 745*sexies*, § 2, du Code Civil, pour déterminer sa part d'une manière qui correspond à la réalité. Le co-bénéficiaire, usufruitier ou nu-propriétaire qui n'est pas titulaire, sera alors considéré comme le titulaire d'un compte-titres si celui-ci devient assujéti de par la détermination correcte de la part.

Si le titulaire opte pour la déclaration de la part légale ou contractuelle, cela doit être fait par une déclaration conjointe pour laquelle chaque co-bénéficiaire, usufruitier, nu-propriétaire ainsi que chaque titulaire sera conjointement responsable du paiement de la taxe. Suivant l'Avis n° 62.375/3 du 28 novembre 2017 du Conseil d'État, p. 5/11, il a été choisi, pour répondre aux préoccupations du Conseil d'État concernant les obligations administratives, d'adopter la déclaration conjointe. Ainsi, la part réelle de tous peut être établie dans une même déclaration, ce qui permet également d'éviter les remboursements à un stade ultérieur.

Il est donné à l'intermédiaire qui n'a pas été constitué ou qui n'est pas établi en Belgique l'opportunité de se faire représenter en Belgique pour qu'il puisse assumer toutes les obligations concernant la taxe comme s'il

ware hij een Belgische tussenpersoon, waarmee hij dan ook wordt gelijkgesteld.

Art. 12 en 13

De artikelen 158/3 en 158/4, WDRT regelen de verplichtingen met betrekking tot aangifte en betaling respectievelijk voor de tussenpersonen en voor de titularis. Wat die laatste betreft, om te vermijden dat meerdere aangiften op verschillende momenten moeten worden ingediend, wordt bepaald dat de elektronische aangifte van de taks op effectenrekeningen uiterlijk de laatste dag voor indiening van de aangifte in de personenbelasting via het elektronisch platform Tax on Web moet ingediend worden.

De elektronische aangifte moet uiterlijk op de laatste dag voor indiening van de aangifte in de personenbelasting via het elektronisch platform MyMinfin worden ingediend. De procedure van terbeschikkingstelling van de elektronische aangifte en de bewijskracht ervan is geïnspireerd op diegene die is vastgelegd in het Wetboek van inkomstenbelastingen 1992.

Wat de aangifte door de titularis betreft, moet de taks uiterlijk op 31 augustus van het jaar volgend op het jaar waarin de grond voor belastbaarheid aanwezig is worden betaald.

Enkel voor de aangifte door de titularis geldt dat er slechts moet worden overgegaan tot betaling van de taks wanneer het door de aangifte verschuldigde bedrag meer bedraagt dan 10 euro. Deze drempel moet bekeken worden per aangifte die wordt verricht voor een referentieperiode. Indien meerdere aangiften worden ingediend voor eenzelfde referentieperiode, kan deze drempel slechts één keer in acht worden genomen voor die periode. Dit moet verhinderen dat kleine bedragen moeten worden ingevorderd, de te betalen taks zal namelijk niet steeds minstens 750 euro bedragen. Stel bijvoorbeeld dat iemand verscheidene rekeningen heeft waarvoor bronheffing is gebeurd en daarbuiten nog een buitenlandse effectenrekening houdt waarop een relatief gering bedrag staat, waarvoor alsnog een aangifte moet gebeuren, of binnenlandse effectenrekeningen houdt waarvoor geen opt-in is gebeurd. In dat geval zal het voor bedragen kleiner dan 10 euro niet nodig zijn een betaling uit te voeren, als spiegel voor de verlichting van de administratieve last bij een vraag tot teruggave onder 10 euro. Deze bepaling wat betreft de aangifte en teruggave richt zich in beide gevallen tot de belastingplichtige, namelijk de titularis. Zij zijn er niet toe gericht de belastingschuldige te ontslaan van zijn taak om de belasting te heffen aan de bron. In het kader van deze taak kan het dus wel zijn dat een

était un intermédiaire belge et ainsi traité de manière équivalente.

Art. 12 et 13

Les articles 158/3 et 158/4, CDTD règlent les obligations en lien avec la déclaration et le paiement pour, respectivement, les intermédiaires et les titulaires. En ce qui concerne ces derniers, afin d'éviter de devoir introduire plusieurs déclarations à des moments différents, il est stipulé que la déclaration électronique de la taxe sur comptes-titres doit être déposée au plus tard le dernier jour de l'introduction de la déclaration à l'impôt des personnes physiques par le biais de la plate-forme électronique Tax on Web.

La déclaration électronique doit être introduite au plus tard le dernier jour de l'introduction de la déclaration à l'impôt des personnes physiques par le biais de la plate-forme électronique MyMinfin. La procédure de mise à disposition de la déclaration électronique et de sa force probante est inspirée de celle qui est établie dans le Code des impôts sur les revenus 1992.

Concernant la déclaration via le titulaire, la taxe doit être payée au plus tard le 31 août de l'année qui suit l'année dans laquelle les conditions d'assujettissement sont réunies.

Uniquement en cas de déclaration par le titulaire, il doit être procédé au paiement de la taxe lorsque le montant dû qui en découle est supérieur à 10 euros. Ce seuil doit être regardé par déclaration pour une période de référence. Si plusieurs déclarations sont introduites pour une même période de référence, ce seuil ne peut être pris en compte qu'une seule fois au cours de cette période. Ceci doit empêcher que de petits montants doivent être recouverts, la taxe à payer ne sera, en effet, jamais inférieur à 750 euros. Supposons, par exemple, que quelqu'un a plusieurs comptes pour lesquels il y a eu retenue à la source et, à côté de ceux-ci, qu'il a encore un compte-titre à l'étranger avec dessus un montant relativement faible, pour lequel une déclaration doit être faite, ou des comptes-titre en Belgique pour lesquels il n'a pas fait de démarche de retenue. Dans ce cas, il ne sera pas nécessaire d'effectuer un paiement pour les montants inférieurs à 10 euros, ce qui est à mettre en parallèle avec l'allègement de la charge de l'administration en cas de demande de remboursement de 10 euros. Cette disposition relative à la déclaration et au remboursement s'applique, dans les deux cas, au contribuable, à savoir le titulaire. Elle n'a pas pour but de décharger le redevable de sa tâche de retenir la taxe à la source. Dans le cadre de cette tâche, il peut donc très bien détenir un compte-titres ayant une valeur

kleinere effectenrekening (in dit geval spreken we over rekening waarvan de gemiddelde waarde 6 666 euro niet overschrijdt gedurende de referentieperiode) wordt gehouden bij een andere tussenpersoon, waarvoor niet geopteerd is voor de bevrijdende inhouding en dus een aparte aangifte dient ingediend te worden. Hoewel het in het belang is van de titularis om deze administratieve formaliteit door de tussenpersoon te laten afhandelen, is het mogelijk dat toch voor de aangifte wordt gekozen. De titularis weet in dat geval over welke rekeningen hij beschikt en of deze het drempelbedrag overschrijden in hun totaliteit. Dit is niet zo voor de tussenpersonen, die niet weten of de afwezigheid van een opt-in voortkomt uit een verlangen om een (proportionele of werkelijke) aangifte in te vullen of het loutere feit dat de titularis slechts over één effectenrekening beschikt waar een minimaal bedrag op staat en waarvoor hij dus niet belastingplichtig is. Met het oog op het gecombineerde systeem van bronheffing en aangifte, en bij gebrek aan een vermogenskadaster waarop alle effectenrekeningen van een titularis kunnen geraadpleegd worden, is het verantwoord in het licht van het gelijkheidsbeginsel om een vrijstelling van betaling (niet van aangifte) te voorzien, als parallelle maatregel voor de teruggave waarvoor de kosten verbonden aan het administratieve optreden in het licht van de redelijkheid niet gedekt worden. De tussenpersonen bevinden zich niet in dezelfde positie als de titularis met betrekking tot kennis over de totale gemiddelde waarde van de effectenrekeningen gehouden bij een of meerdere tussenpersonen en kunnen bijgevolg als belastingschuldigen niet toegestaan worden een opportuiniteitsoordeel te vellen door het niet betalen van een som kleiner dan 10 euro. De opbouw en differentiatie van het aangifte- en betalingssysteem heeft een marginaal gevolg voor geringe sommen dat als verantwoord kan worden beschouwd.

De niet-aangifte, laattijdige aangifte, laattijdige betaling of elke onnauwkeurigheid of weglating in de aangifte worden bestraft met een boete die een schaal volgt waarvan de trappen door de Koning worden vastgesteld en gaande van 10 pct. tot 200 pct., bij ontstentenis van kwade trouw kan worden afgezien van het minimum van 10 pct..

Er is rekening gehouden met het advies nr. 62 219 van 11 oktober 2017 van de Raad van State, betreffende de tekst die, in het kader van de programmawet, aan het advies van de Raad van State was onderworpen.

Art. 14

Indien blijkt dat meer taks afgedragen werd dan eigenlijk verschuldigd was op de op de eerste dag volgend op het einde van de referentieperiode, wordt het bedrag

moindre (on parle ici d'un compte sur lequel la valeur moyenne ne dépasse pas les 6 666 euros au cours de la période de référence) auprès d'une autre institution de crédit, pour lequel il n'a pas été choisi de faire une retenue libératoire et donc une déclaration à part doit être introduite. Bien qu'il soit dans l'intérêt du titulaire de laisser l'intermédiaire traiter cette formalité administrative, il est possible que la déclaration soit quand même choisie. Dans ce cas, le titulaire sait de quels comptes il dispose et lesquels, dans leur totalité, dépassent le seuil. Ce n'est pas tellement pour l'intermédiaire qui, lui, n'est pas au courant si l'absence de démarche de retenue résulte de la volonté d'introduire une déclaration (proportionnelle ou effective) ou du simple fait que le titulaire ne dispose que d'un seul compte-titre sur lequel se trouve un montant minimal pour lequel il n'est donc pas redevable. En vue d'un système combiné entre la retenue à la source et la déclaration, et en l'absence d'un cadastre des fortunes sur lequel l'ensemble des comptes-titres d'un titulaire peuvent être consultés, il est justifié, à la lumière du principe d'égalité, de prévoir une dispense de paiement (non déclaration), qui est à mettre en parallèle avec la mesure de remboursement pour laquelle, à la lumière du caractère raisonnable, les coûts pour l'administration qui y sont liés ne sont pas couverts. Les intermédiaires ne se trouvent pas dans la même situation que les titulaires en ce qui concerne la connaissance de la valeur moyenne totale des comptes-titres détenus auprès d'un ou de plusieurs intermédiaires et ne peuvent, par conséquent, comme les redevables, être autorisés à poser un jugement d'opportuinité sur le fait, ou non, de payer un montant inférieur à 10 euros. La structure et la différentiation entre le système de déclaration et de paiement ont des conséquences marginales pour les sommes faibles qui peuvent être considérées comme justifiées.

L'absence de déclaration, la déclaration tardive, le paiement tardif et toute inexactitude ou omission dans la déclaration sont punis par une amende qui suit une échelle dont les graduations sont déterminées par le Roi et allant de de 10 p.c. à 200 p.c. maximum, en l'absence de mauvaise foi, il peut être renoncé au 10 p.c..

Il a été tenu compte de l'avis n° 62 219 du 11 octobre 2017 du Conseil d'État, en ce qui concerne le texte qui était soumis, dans la cadre de la loi-programme, à l'avis du Conseil d'État.

Art. 14

Au cas où, au premier jour qui suit la fin de la période de référence, il ressort qu'un surplus de taxe a été versé par rapport à ce qui était dû, ce surplus est remboursé.

dat te veel betaald werd teruggegeven. Het geheel van de bewijzen dat in het kader van de teruggave gegeven moeten worden door de titularissen of medegerechtigden wordt door de Koning bepaald.

Indien na inhouding door de tussenpersoon blijkt dat het aandeel zoals bepaald in artikel 152, 7°, WVRT hoger is dan het aandeel waarop de titularis wettelijk of contractueel rechten kan uitoefenen, kan deze een terugvordering vragen van de te veel betaalde taks. Dat deel van het aandeel in de onverdeeldheid waarover de titularis niet wettelijk beschikt, bijvoorbeeld 10 pct. wanneer het een onverdeeldheid betreft van 60 pct.-40 pct., wordt bij het aandeel van de medegerechtigde in de onverdeeldheid gevoegd en op de gehele som wordt opnieuw de taks berekend. Er zal bijgevolg een toerekening gebeuren van het deel dat werd toegeschreven aan de titularis (10 pct.), maar dat wettelijk of contractueel aan de medegerechtigde (al dan niet titularis) toebehoort, aan het reeds vastgestelde aandeel van de medegerechtigde. Hierop wordt opnieuw de taks berekend, mits aftrek van de reeds betaalde taks. Indien de medegerechtigde in de onverdeeldheid een natuurlijke persoon is die geen titularis is van een effectenrekening maar door de toerekening van het deel van de titularis dat het wettelijke of contractuele aandeel overschrijdt, zijn aandeel in de onverdeeldheid 500 000 euro of meer bedraagt, zal de medegerechtigde worden gelijkgesteld met een titularis voor de toepassing van dit artikel. Deze vraag tot teruggave wordt ingediend via een gezamenlijke aangifte zodat in één aansluitende beweging de teruggave, maar ook de daaropvolgende aanrekening kan plaatsvinden, doordat elke titularis en medegerechtigde die van deze teruggave gevolgen ondervindt, op de hoogte is van de eventuele afrekening die nog kan gebeuren. Hier werd ook rekening gehouden met de verwoorde bezorgdheid van de Raad van State in Advies nr 62.375/3 van 28 november 2017, p. 5/11, waardoor werd gekozen voor een gezamenlijke aangifte in beide stadia, eerst in de aangifte en daarna, wanneer dit niet gebeurd is in de aangifte, voor de teruggave.

Deze mogelijkheid van teruggave wordt ook voorzien wanneer een vruchtgebruik werd gevestigd op het geheel of een deel van de effectenrekening. In geval delen of het geheel van een of meer effectenrekeningen in vruchtgebruik of blote eigendom worden gehouden, wordt de taks ingehouden in hoofde van de titularis van de effectenrekening. Stel dat een effectenrekening met een waarde van 800 000 euro in vruchtgebruik wordt gehouden bij financiële instelling X en zowel de vruchtgebruiker als de blote eigenaar titularis zijn. Daarbuiten houden zowel de vruchtgebruiker als de blote eigenaar elk nog een effectenrekening van 500 000 euro bij financiële instelling Y. De financiële instelling Y zal automatisch de taks inhouden op de rekeningen waar

L'ensemble des preuves qui doivent être fournies dans le cadre du remboursement par les titulaires ou les co-bénéficiaires est déterminé par le Roi.

Si après la retenue par l'intermédiaire il ressort que la part, telle que visée à l'article 152, 7°, CDTD est plus élevée que la part qui revient légalement ou contractuellement au titulaire, ce dernier peut demander un remboursement du surplus de taxe payé. Cette fraction de la part dans l'indivision que le titulaire ne détient pas légalement, par exemple 10 p.c. s'il s'agit d'une indivision de 60 p.c.-40 p.c., est ajoutée à la part du co-bénéficiaire de l'indivision et l'ensemble sera calculé à nouveau pour le compte du titulaire. Dès lors, une redistribution de la fraction de la part qui avait été attribuée au titulaire (10 p.c.) surviendra, et reviendra légalement ou contractuellement dans la part déjà déterminée du co-bénéficiaire (titulaire ou non). Sur cette nouvelle part, la taxe sera à nouveau calculée, en déduction de la taxe déjà payée. Si le co-bénéficiaire dans l'indivision est une personne physique qui n'est pas titulaire d'un compte-titres mais que, suite à l'attribution de la fraction du titulaire qui dépasse la part légale ou contractuelle, sa part dans l'indivision s'élève à 500 000 euros ou plus, le co-bénéficiaire sera traité comme un titulaire pour l'application de cet article. Cette demande de remboursement est introduite via une déclaration conjointe de sorte que le remboursement, mais également l'imputation qui en découle, puissent avoir lieu en une seule et même fois, ainsi, chaque titulaire et co-titulaire qui subissent les répercussions de ce remboursement sont avertis de l'éventuel imputation qui peut encore arriver. Ici aussi il a été tenu compte des préoccupations exprimées par le Conseil d'État dans son Avis n° 62.375/3 du 28 novembre 2017, p. 5/11 et il a été choisi pour la déclaration conjointe aux deux stades, à savoir lors de la déclaration et ensuite, lorsque ça ne se fait pas dans la déclaration, lors du remboursement.

Cette possibilité de restitution est également prévue lorsqu'un usufruit a été établi sur tout ou partie du compte-titres. Au cas où les parts ou l'entièreté d'un ou plusieurs comptes-titres sont détenues en usufruit ou en nu-propriété, la taxe sera retenue dans le chef du titulaire du compte-titres. Supposons qu'un compte-titres avec une valeur de 800 000 euros est détenu en usufruit par l'institution financière X et qu'aussi bien l'usufruitier que le nu-propriétaire sont titulaires. À côté de cela, tant l'usufruitier que le nu-propriétaire détiennent encore chacun un compte-titres de 500 000 euros auprès de l'institution financière Y. L'institution financière Y retiendra automatiquement la taxe sur le compte sur lequel ils sont seuls titulaires et pour lequel ils dépassent le

zij de enkele titularis van zijn en die het drempelbedrag bereiken. Voor de gezamenlijke rekening in vruchtgebruik zal de normale regel gevolgd worden en wordt gekeken naar het aandeel van ieder in verhouding met het aantal titularissen, in dit geval zal ieder geacht worden 400 000 euro te bezitten. In geval zij geen opt-in hebben gedaan bij financiële instelling X, zal zowel de vruchtgebruiker als de blote eigenaar aangifte moeten doen van hun deel in de effectenrekening waarop het vruchtgebruik of blote eigendom rust.

Wanneer bijvoorbeeld blijkt dat de vruchtgebruiker in het laatste geval 95 jaar is, legt het ministerieel besluit van 1 juli 2017 vast dat het vruchtgebruik geacht wordt een Tx Conv van 2,47 te bedragen. Zowel de vruchtgebruiker als de blote eigenaar zullen aangifte gedaan hebben voor 400 000 euro en dus elk via de aangifte 600 euro betaald hebben, tenzij zij in hun aangifte reeds hun werkelijke contractuele of wettelijke aandeel bewezen hebben, in lijn met artikel 158/1, tweede lid, WVRT. Wanneer de aangifte op proportionele wijze is gebeurd en blijkt dat het vruchtgebruik voor 97,53 Tx Conv. in waarde toekomt aan de blote eigenaar, zal de vruchtgebruiker voor het deel van de taks dat niet op basis van de omrekening aan hem toebehoort ($[(600 \times ((100-2,47)/100))=585,18]$) teruggave kunnen vragen. Het aandeel van de blote eigenaar zal geacht worden niet 600 euro (50 pct.) te bedragen, maar 1 185,18 euro (97,53 pct.). De blote eigenaar zal dus het aandeel van de vruchtgebruiker, dat zijn wettelijke of contractuele aandeel overstijgt (585,18 euro), toegerekend krijgen en het verschil moeten bijbetalen. Artikel 158/1, tweede lid, WVRT in ontwerp is in die zin ingevoerd. Hierdoor wordt rekening gehouden met het advies nr. 62 219 van 11 oktober 2017 van de Raad van State, betreffende de tekst die, in het kader van de programmawet, aan het advies van de Raad van State was onderworpen.

Stel dat beide echtgenoten als titularissen geregistreerd staan op een effectenrekening. De gemiddelde waarde van de financiële instrumenten op de effectenrekening bedraagt 1 200 000 euro, waardoor beiden geacht worden een aandeel van 600 000 euro te bezitten en de Belgische tussenpersoon dus automatisch zal inhouden. Wanneer volgens een huwelijkscontract een ongelijke verdeling werd afgesproken tussen de echtgenoten van 70 pct.-30 pct. kan die titularis die slechts wettelijk recht heeft op 30 pct. teruggave vragen van dat deel dat het wettelijke of contractuele aandeel overschrijdt. Deze titularis zal dan geen 600 000 euro worden toegerekend, maar 360 000 euro, waardoor die zakt onder het drempelbedrag en volledige teruggave van de taks zal kunnen vragen. Het deel dat wettelijk of contractueel aan de andere titularis toebehoort wordt bij zijn reeds gevestigde aandeel gevoegd, wat zijn totale aandeel op 840 000 euro brengt. De Belgische

seuil prévu. Pour le compte commun en usufruit, la règle normale sera suivie et on regardera la part que possède chacun et le nombre de titulaires, dans le cas présent, on supposera que chacun a 400 000 euros. Au cas où il n'a été fait auprès de l'institution financière X aucune démarche de retenue de la taxe, tant l'usufruitier que le nu-proprétaire devront faire une déclaration de leur part dans le compte-titres sur lequel a été constitué un usufruit ou une nu-proprété.

Lorsque, par exemple, il ressort que l'usufruitier est âgé de 95 ans, l'arrêté ministériel du 1er juillet 2017 établi que le taux de l'usufruitier est réputé s'élever conventionnellement à 2,47. Tant l'usufruitier que le nu-proprétaire feront une déclaration pour 400 000 euros et paieront donc, par déclaration, 600 euros, sauf s'ils ont déjà prouvé leur part contractuelle ou légale réelle dans leur déclaration, en conformité avec l'article 158/1, alinéa 2, CDTD. Lorsque la déclaration a été effectuée de manière proportionnelle et qu'il ressort que l'usufruit revient au nu-proprétaire pour un taux conventionnel de 97,53, l'usufruitier aura un droit de recours à l'égard du nu-proprétaire pour la partie qui, sur base de la conversion, ne lui revient pas ($[(600 \times ((100-2,47)/100)) = 585,18]$). La part du nu-proprétaire sera réputée ne pas être de 600 euros (50 p.c.), mais de 1185,18 euros (97,53 p.c.). Le nu-proprétaire se verra imputé de la part de l'usufruitier qui dépasse sa part légale ou contractuelle (585,18 euros) et devra payer la différence. L'article 158/1, alinéa 2, CDTD en projet a été adapté en ce sens. Ainsi, il est tenu compte de l'avis n° 62 219 du 11 octobre 2017 du Conseil d'État, en ce qui concerne le texte qui était soumis, dans la cadre de la loi-programme, à l'avis du Conseil d'État.

Supposons que deux époux sont enregistrés comme titulaire sur un compte-titres. La valeur moyenne des instruments financiers sur le compte-titres s'élève à 1 200 000 euros, ils sont réputés détenir chacun une part de 600 000 euros et l'intermédiaire belge fera donc automatiquement la retenue. Lorsque, selon le contrat de mariage, une répartition inégalitaire a été prévue entre les époux de 70 p.c. et 30 p.c., le titulaire qui n'a légalement droit qu'à 30 p.c. peut demander le remboursement de la fraction qui dépasse la part légale ou contractuelle. Ce titulaire n'aura alors pas 600 000 euros mais 360 000 euros, ce qui est inférieur au seuil prévu, et pourra alors demander un remboursement intégral. La fraction qui appartient légalement ou contractuellement à l'autre titulaire sera directement ajoutée à sa propre partie, ce qui amène le total de cette dernière à 840 000 euros. L'intermédiaire belge aura déjà retenu 900 euros pour le titulaire qui possède 70 p.c. (0,15 p.c.

tussenpersoon zal reeds 900 euro ingehouden hebben voor de titularis die 70 pct. bezit (0,15pct x 600 000 euro), door de teruggave zal er een bijkomende aanrekening door de administratie plaatsvinden van 360 euro (0,15 pct x 240 000 euro).

Stel dat een koppel getrouwd onder het wettelijk stelsel een effectenrekening houdt waar enkel de vrouw geregistreerd staat als titularis. Het aandeel van mevrouw bedraagt dan de volledige waarde van de effectenrekening, in dit geval opnieuw 1 200 000 euro. Hierop zal de Belgische tussenpersoon dan 1 800 euro (1 200 000 x 0,15 pct) taks inhouden, nadien kan mevrouw de teruggave vragen door te bewijzen dat zij wettelijk maar recht heeft op 50 pct. van de effectenrekening en slechts 900 euro moest afdragen, waardoor de andere 900 euro zal teruggegeven worden. De echtgenoot die geen titularis is, zal als medegerechtigde in de onverdeeldheid het deel dat het wettelijke aandeel van mevrouw overschrijdt (hier 600 000 euro) toegerekend krijgen, waardoor diens aandeel meer bedraagt dan het drempelbedrag en zo als medegerechtigde de status van titularis verwerven. De echtgenoot zal dan op basis van artikel 151, WDRT belast worden op het aandeel dat aan hem toegerekend werd als titularis, waardoor meneer de teruggegeven 900 euro op zich zal moeten nemen en deze aan de schatkist betalen.

Stel dat een getrouwd koppel een effectenrekening houdt in Nederland op naam van beide met een gemiddelde waarde van 1 040 000 euro. Elk zal dan een aangifte doen voor een aandeel van 520 000 euro, waardoor elk 780 euro betaalt. Nadien blijkt dat het wettelijke aandeel van meneer naar aanleiding van een huwelijkscontract met ongelijke verdeling slecht 40 pct. (416 000 euro) bedraagt in plaats van 50 pct.. Deze kan dan teruggave vragen van de gehele taks (780 euro) aangezien hij niet langer het drempelbedrag bereikt. Het wettelijk deel van mevrouw wordt herberekend en hierop wordt het tarief opnieuw toegepast, na aftrek van de reeds betaalde taks (936 – 780 = 156), mevrouw zal dus 156 euro moeten bijbetalen. Bij eigen aangifte kan de titularis er ook voor opteren om meteen de wettelijke of contractuele aandelen op te geven en te bewijzen, zoals bepaald in artikel 158/1, tweede lid, WDRT.

Stel dat een effectenrekening wordt geopend op naam van meneer X, die deze in onverdeeldheid houdt met zijn twee broers, waarop opnieuw een gemiddeld bedrag van 1 200 000 euro staat. De Belgische tussenpersoon zal meneer X als enige titularis beschouwen en dus 1 800 euro inhouden en doorstorten. Meneer X kan dan teruggave vragen wanneer deze kan bewijzen dat deze rekening in onverdeeldheid wordt gehouden met twee andere personen. Hij zal wettelijk of contractueel slechts

X 600 000 euros), suite au remboursement, il y aura une imputation supplémentaire par l'administration de 360 euros (0,15 p.c. X 240 000 euros).

Supposons qu'un couple, marié sous le régime de la communauté de biens, ait un compte-titres où seule l'épouse est enregistrée comme titulaire. La part que l'épouse détient équivaut alors à l'entièreté de la valeur du compte-titres, à savoir, à nouveau, 1 200 000 euros. Ici, l'intermédiaire belge retiendra une taxe de 1 800 euros (1 200 000 euros X 0,15 p.c.), ensuite l'épouse peut demander le remboursement, en prouvant qu'elle n'a légalement droit qu'à 50 p.c. du compte-titres et que seul 900 euros auraient dû être retenus, les 900 autres euros devant lui être remboursés. Le mari, qui n'est pas titulaire, recevra, en tant que co-bénéficiaire dans l'indivision, la fraction qui dépasse la part légale de son épouse (ici 600 000 euros), sa part sera alors supérieur au seuil prévu et, en tant que co-bénéficiaire, il sera considéré comme titulaire. Sur base de l'article 151, CDTD, le mari sera alors imposé sur la part qui lui revient en tant que titulaire et devra prendre en charge les 900 euros remboursés et les payer au trésor.

Supposons qu'un couple marié détienne un compte-titres au Pays-Bas en leur nom commun et dont la valeur moyenne est de 1 040 000 euros. Chaque époux fera alors une déclaration pour une part de 520 000 euros pour laquelle ils paieront chacun 780 euros. Ensuite, il ressort que la part légale du mari, selon un contrat de mariage avec répartition inégale, s'élève seulement à 40 p.c. (416 000 euros) à la place de 50 p.c.. Il peut, dès lors, demander le remboursement de l'ensemble de la taxe (780 euros) vu qu'il n'atteint plus le seuil prévu. La part légale de l'épouse sera recalculée et sur cette base le taux sera à nouveau appliqué, après soustraction de la taxe déjà payée (936 – 780 = 156 euros), l'épouse devra donc payer 156 euros en supplément. Au cas où le titulaire effectue lui-même la déclaration, il peut également choisir de mentionner et de prouver la part légale ou contractuelle, comme précisé à l'article 158/1, alinéa 2, CDTD.

Supposons qu'un compte-titres, d'un montant moyen de 1 200 000 euros, soit ouvert au nom de Monsieur X, qui le détient en indivision avec ses deux frères. L'intermédiaire belge considèrera Monsieur X comme l'unique titulaire et retiendra et versera donc 1 800 euros. Monsieur X pourra alors demander le remboursement lorsqu'il apportera la preuve que ce compte est détenu en indivision avec deux autres personnes. Il ne possèdera alors légalement ou contractuelle seulement

1/3de van de waarde bezitten, in dit geval 400 000 euro waardoor hij niet langer belastingplichtig wordt wegens het niet bereiken van het drempelbedrag. Dit aandeel wordt toegerekend aan de twee medegerechtigden in de onverdeeldheid die geen titularissen zijn, proportioneel met het wettelijke of contractuele aandeel van elk. Het deel dat het wettelijke of contractuele aandeel overschrijdt (800 000 euro) wordt verdeeld volgens de verdelingsregels van de onverdeeldheid (in dit geval delen door de overgebleven medegerechtigden). Er wordt hen elk 400 000 euro toegerekend, waardoor ook zij het drempelbedrag niet behalen en daardoor niet gelijkgesteld worden met een titularis. In casu zal de volledige 1 800 euro teruggegeven worden en vindt er geen toerekening plaats bij de medegerechtigden.

Stel dat een getrouwd koppel twee effectenrekeningen houdt bij twee verschillende Belgische tussenpersonen, de ene met een totale waarde van 1 200 000 euro en de andere met een totale waarde van 200 000 euro. Daarbovenop heeft mevrouw nog een effectenrekening bij een andere Belgische tussenpersoon ter waarde van 65 000 euro, maar deze komt vermogensrechtelijk toe aan beide echtgenoten. Elke echtgenoot wordt als titularis geacht de helft te bezitten van de effectenrekeningen. De Belgische tussenpersoon houdt automatisch de taks (900 euro elk) in voor de eerste effectenrekening waarbij het aandeel van elk (600 000 euro) meer bedraagt dan 500 000 euro. Voor de tweede effectenrekening die gehouden wordt bij een andere Belgische tussenpersoon en waarop ieders aandeel 100 000 euro bedraagt, hebben de echtgenoten een vraag tot inhouding gedaan, zodat ook hierop de taks (150 euro elk) werd ingehouden. Ten slotte wordt ook op de rekening gehouden door mevrouw de taks ingehouden omdat zij weet dat ze reeds het drempelbedrag overschreden heeft, waardoor ze 97,50 euro taks betaalt. In totaal heeft meneer 1 050 euro taks betaalt, mevrouw 1 147,50 euro. Nadien vraagt mevrouw teruggave aangezien een huwelijkscontract werd aangegaan waarop een ongelijke verdeling van 70 pct.-30 pct. werd afgesproken. Van de totale pot van 1 465 000 euro wordt dus 70 pct. (1 025 500 euro) geacht toe te komen aan meneer en 30 pct. (439 500 euro) aan mevrouw. Hierdoor zakt mevrouw onder het drempelbedrag waardoor zij niet langer belastingplichtig is en 1 147,50 euro zal teruggegeven worden. Op het nieuw toegerekende aandeel van meneer wordt opnieuw de taks berekend (aangezien dit het drempelbedrag overschrijdt), waarna de reeds betaalde taks wordt afgetrokken ($1\,538,25 - 1\,050 = 488,25$ euro), deze som is verschuldigd aan de schatkist.

Indien de teruggave aanleiding geeft tot een aanrekening van het deel dat het wettelijke of contractuele aandeel van de titularis overstijgt aan een of meerdere medegerechtigden in de onverdeeldheid,

qu'un tiers de la valeur, à savoir 400 000 euros, et ne sera plus redevable de la taxe vu que sa part ne dépassera pas le seuil prévu. La part sera attribuée aux deux autres co-bénéficiaires dans l'indivision qui ne sont pas titulaire, proportionnellement à la part légale ou contractuelle de chacun. La fraction qui dépasse la part légale ou contractuelle (800 000 euros) est divisée selon les règles de répartition de l'indivision (dans ce cas, entre les co-bénéficiaires restants). Il sera attribué 400 000 euros à chacun, montant qui n'atteint pas non plus le seuil prévu et donc aucun des co-bénéficiaires ne sera reconnu comme titulaire. Ici, l'entièreté des 1 800 euros sera remboursée et aucune imputation n'aura lieu dans le chef des co-bénéficiaires.

Supposons qu'un couple marié détienne deux comptes-titres auprès de deux intermédiaires belges différents dont la valeur totale de l'un s'élève à 1 200 000 euros et celle de l'autre à 200 000 euros. En outre, l'épouse a un compte-titres auprès d'un autre intermédiaire belge pour une valeur de 65 000 euros mais celui-ci fait partie du patrimoine des deux époux. Chaque époux est réputé titulaire de la moitié des comptes-titres. L'intermédiaire belge retient automatiquement la taxe (900 euros chez chacun) pour le premier compte-titres dans lequel la part de chacun (600 000 euros) est supérieure au montant de 500 000 euros. Pour le deuxième compte-titres qui est détenu chez un autre intermédiaire belge et sur lequel chaque part vaut 100 000 euros, les époux font une demande de retenue, ainsi la taxe (150 euros chez chacun) sera également retenue sur ces montants. Enfin, pour le compte-titres de l'épouse la taxe sera retenue vu qu'elle saura qu'elle a déjà dépassé le seuil prévu, et payera donc 97,50 euros. Au total, l'époux aura payé 1 050 euros de taxe et l'épouse 1 147,50 euros. Ensuite, l'épouse demande le remboursement sur base du contrat de mariage dans lequel il est prévu une répartition inégalitaire correspondant à 70-30. De l'enveloppe totale des 1 465 000 euros, 70 p.c. (1 025 500 euros) sont réputés revenir à l'époux et 30 p.c. (439 500 euros) à l'épouse. Ainsi, l'épouse tombe sous le seuil prévu, n'est plus redevable de la taxe et devra être remboursée des 1 147,50 euros retenus. Sur la nouvelle part reconnue à l'époux, une nouvelle taxe sera calculée (vu que le seuil prévu est dépassé), de laquelle sera déduite la taxe déjà payée ($1\,538,25 - 1\,050 = 488,25$ euros), le résultat de cette opération sera dû au trésor.

Si le remboursement donne lieu à une imputation de la fraction qui dépasse la part légale ou contractuelle du titulaire chez un ou plusieurs co-bénéficiaires dans l'indivision, usufruitiers ou nu-propriétaires, chaque

vruchtgebruikers of blote eigenaars, staat elke medege-rechtigde in de onverdeeldheid, vruchtgebruik of blote eigendom, alsook de titularis, hoofdelijk in voor de taks die verschuldigd is door de aanrekening van dat deel.

Op de teruggave zullen door de Belgische Staat slechts moratoire interesten verschuldigd zijn wanneer het bevoegde kantoor heeft bevestigd dat het dossier volledig is en uiterlijk vanaf de eerste dag van de achtste maand die volgt op de maand waarin de aanvraag tot aangifte is ingediend.

Er wordt slechts overgegaan tot teruggave indien het bedrag dat het voorwerp vormt van de teruggave meer bedraagt dan 10 euro, gelijklopend met het artikel dat bepaalt dat slechts moet overgegaan worden tot betaling van de taks wanneer deze meer bedraagt dan 10 euro. Dit is geïnspireerd door een verlaging van de administratieve lasten en de minimale gemiddelde kosten die voor de administratie gepaard gaan met de afhandeling van een dossier.

Art. 15

Om er voor te zorgen dat de belastingdiensten niet totaal afhankelijk zijn van de goodwill van de financiële instellingen en de belastingplichtigen wordt een controlemaatregel vastgelegd in een nieuw artikel 158/6, WDRT.

Deze controlemaatregel heeft betrekking op de mogelijkheid die voor de administratie bestaat om inlichtingen te vragen aan de titularis of eenieder die met een titularis gelijkgesteld wordt, als een aanvullend middel tot het vergaren van alle gegevens die nodig zijn om de taks op een juiste wijze te heffen.

Voor elke foutieve mededeling of gebrek aan mededeling gevraagd met toepassing van het eerste lid kan een geldboete van 750 tot 1 250 euro opgelegd worden. De Koning legt de schaal van de administratieve geldboetes vast en regelt hun toepassingsmodaliteiten. Bij ontstentenis van kwade trouw kan worden afgezien van de minimumboete van 750 euro.

HOOFDSTUK 3

Diverse bepaling ter begeleiding van de taks op effectenrekeningen

Art. 16

In artikel 307, § 1/5, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 wordt een bijkomende verplichting

co-bénéficiaire dans l'indivision, usufruitiers ou nu-propriétaires, de même que le titulaire, est tenu solidairement de la taxe due pour le règlement de cette fraction.

Lors du remboursement, des intérêts moratoires seront dus par l'État belge uniquement lorsque le bureau compétent aura confirmé que le dossier est complet et au plus tard à partir du premier jour du huitième mois qui suit l'introduction de la demande de déclaration.

Le remboursement sera effectué uniquement si le montant qui fait l'objet d'un remboursement est supérieur à 10 euros ceci en lien avec l'article qui stipule qu'il ne faudra pas effectuer de paiement lorsque la taxe ne dépasse pas 10 euro. Ceci est inspiré par la volonté de soulager la charge administrative et de réduire les couts moyens minimaux pour l'administration qui découlent du traitement d'un dossier.

Art. 15

Afin de s'assurer que les services de taxation ne dépendent pas totalement de la bonne volonté des institutions financières et des contribuables, une mesure de contrôle est déterminée dont dans le nouvel article 158/6, CDTD.

Cette mesure de contrôle a trait à la possibilité qui existe pour l'administration de demander des renseignements au titulaire ou à tous ceux qui sont assimilés à un titulaire, afin de recueillir toutes les données nécessaires à la juste perception de la taxe.

Pour toute communication fautive ou absence de communication demandée en application de l'alinéa 1er une amende allant de 750 euros à 1 250 euros peut être infligée. Le Roi fixe l'échelle des amendes administratives et règle les modalités d'application de celles-ci. En l'absence de mauvaise foi, il peut être renoncé à l'amende minimum de 750 euros.

CHAPITRE 3

Disposition diverse accompagnant la taxe sur les comptes titres

Art. 16

Dans l'article 307, § 1er/5, du Code des impôts sur les revenus 1992, une obligation supplémentaire est

ingevoerd waardoor iedere belastingplichtige in de personenbelasting en de belasting der niet-inwoners het bestaan moet vermelden van meerdere in artikel 152, 1°, a, WDRT bedoelde effectenrekeningen waarvan de belastingplichtige titularis is als bedoeld in artikel 152, 5°, WDRT.

HOOFDSTUK 4

Overgangsbepaling en inwerkingtreding

Art. 17 en 18

De eerste referentieperiode, die uitzonderlijk slechts 9 maanden telt, vangt aan op 1 januari 2018 en eindigt op 30 september 2018.

Het eerste referentiepunt vindt bijgevolg plaats op 31 maart, het tweede op 30 juni en het derde op 30 september, tenzij in geval van wijziging van een effectenrekening.

Deze wet treedt in werking op 1 januari 2018.

Artikel 17 in ontwerp is houdt rekening met het advies nr. 62.219 van 11 oktober 2017 van de Raad van State, betreffende de tekst die, in het kader van de programwet, aan het advies van de Raad van State was onderworpen.

De minister van Financiën,

Johan VAN OVERTVELDT

reprise afin que chaque contribuable assujetti à l'impôt des personnes physiques ou à l'impôt des non-résidents doive mentionner l'existence de plusieurs comptes-titres visés à l'article 152, 1°, a, CDTD dont le contribuable est titulaire tel que conformément à l'article 152, 5°, CDTD.

CHAPITRE 4

Mesure transitoire et entrée en vigueur

Art. 17 et 18

La première période de référence, qui compte exceptionnellement 9 mois, commence le 1er janvier 2018 et prend fin le 30 septembre 2018.

Le premier point de référence sera, dès lors, le 31 mars, le deuxième le 30 juin et le troisième le 30 septembre, sauf en cas de modification d'un compte-titres.

La présente loi entre en vigueur le 1er janvier 2018.

L'article 17 en projet tient compte de l'avis n° 62.219 du 11 octobre 2017 du Conseil d'État, en ce qui concerne le texte qui était soumis, dans la cadre de la loi-programme, à l'avis du Conseil d'État.

Le ministre des Finances,

Johan VAN OVERTVELDT

VOORONTWERP VAN WET

onderworpen aan het advies van de Raad van State

Voorontwerp van wet houdende invoering van een taks op de effectenrekeningen

HOOFDSTUK 1

Algemene bepaling

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

HOOFDSTUK 2

Wijzigingen aan het Wetboek diverse rechten en taksen

Art. 2

Titel II van boek II van het Wetboek diverse rechten en taksen, opgeheven bij het koninklijk besluit van 22 augustus 1934 en vernummerd bij de wet van 19 december 2006, wordt hersteld met als opschrift: "Titel II – Taks op de effectenrekeningen" en omvat de artikelen 151 tot 158/6.

Art. 3

In titel II van boek II van hetzelfde Wetboek hersteld bij artikel 2 van deze wet, wordt artikel 151, opgeheven bij het koninklijk besluit van 22 augustus 1934, hersteld als volgt:

"Art. 151. De natuurlijke persoon die tijdens de referentieperiode titularis is van één of meerdere effectenrekeningen, gehouden in België of in het buitenland, is over zijn aandeel in de gemiddelde waarde van de belastbare financiële instrumenten op die rekeningen onderworpen aan een taks overeenkomstig de bepalingen van deze titel.

De taks is evenwel niet verschuldigd indien het aandeel van de titularis in de in het eerste lid bedoelde gemiddelde waarde van de belastbare financiële instrumenten op die rekeningen minder bedraagt dan 500 000 euro."

Art. 4

In titel II van boek II van hetzelfde Wetboek hersteld bij artikel 2 van deze wet, wordt artikel 152, opgeheven bij het koninklijk besluit van 22 augustus 1934, hersteld als volgt:

"Art. 152. Voor de toepassing van deze titel wordt verstaan onder:

1° effectenrekening: wat de rijksinwoners betreft, de effectenrekeningen gehouden bij een of meerdere Belgische of buitenlandse tussenpersonen, en wat de niet-inwoners

AVANT-PROJET DE LOI

soumis à l'avis du Conseil d'État

Avant-projet de loi instaurant une taxe sur les comptes-titres

CHAPITRE 1ER

Disposition générale

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

CHAPITRE 2

Modifications au Code des droits et taxes divers

Art. 2

Le titre II du livre II du Code des droits et taxes divers, abrogé par l'arrêté royal du 22 août 1934 et renuméroté par la loi du 19 décembre 2006, est rétabli avec comme intitulé: "Titre II – Taxe sur les comptes-titres" et contient les articles 151 à 158/6.

Art. 3

Dans le titre II du livre II du même Code, rétabli par l'article 2 de la présente loi, l'article 151, abrogé par l'arrêté royal du 22 août 1934, est rétabli dans la rédaction suivante:

"Art. 151. La personne physique qui durant la période de référence est titulaire de un ou plusieurs comptes-titres en Belgique ou à l'étranger est, pour sa part dans la valeur moyenne des instruments financiers imposables sur ces comptes, soumise à une taxe sur les comptes-titres conformément aux dispositions du présent titre.

Cependant, la taxe n'est pas due lorsque la valeur moyenne de la part du titulaire dans la valeur moyenne des instruments financiers imposables sur ces comptes, au sens de l'alinéa 1er, est inférieure à un montant de 500 000 euros."

Art. 4

Dans le titre II du livre II du même Code, rétabli par l'article 2 de la présente loi, l'article 152, abrogé par l'arrêté royal du 22 août 1934, est rétabli dans la rédaction suivante:

"Art. 152. Pour l'application du présent titre, on entend par:

1° compte-titres: en ce qui concerne les habitants du Royaume, les comptes-titres détenus auprès d'un ou plusieurs intermédiaires belges ou étrangers, et en ce qui concerne

betreft, de effectenrekeningen gehouden bij een of meerdere Belgische tussenpersonen, waarop één of meer belastbare financiële instrumenten zijn ingeschreven;

2° belastbare financiële instrumenten:

a) al dan niet beursgenoteerde aandelen alsmede certificaten betreffende dergelijke instrumenten;

b) al dan niet beursgenoteerde obligaties alsmede certificaten betreffende dergelijke instrumenten;

c) al dan niet beursgenoteerde rechten van deelneming in gemeenschappelijke beleggingsfondsen of aandelen in beleggingsvennootschappen, die niet zijn gekocht of waarop niet werd ingeschreven in het kader van een levensverzekering of een regeling voor pensioensparen;

d) kasbons;

e) warrants;

3° beursgenoteerd: verhandeld en toegelaten zijn tot de verhandeling op een Belgische of buitenlandse gereglementeerde markt of een multilaterale handelsfaciliteit in de zin van artikel 2, eerste lid, 4°, van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten, voor zover deze werkt met minstens één dagelijkse verhandeling en met een centraal orderboek, dan wel op een in een derde land gevestigd handelsplatform dat een soortgelijke functie vervult;

4° gemeenschappelijke beleggingsfondsen of beleggingsvennootschappen: beleggingsfondsen of beleggingsvennootschappen zoals bedoeld in de wet van 3 augustus 2012 betreffende de instellingen voor collectieve belegging die voldoen aan de voorwaarden van Richtlijn 2009/65/EG en de instellingen voor belegging in schuldvorderingen, of zoals bedoeld in de wet van 19 april 2014 betreffende de alternatieve instellingen voor collectieve belegging en hun beheerders, of in analoge bepalingen van buitenlands recht;

5° titularis: de natuurlijke persoon, ongeacht of deze volle eigenaar, blote eigenaar of vruchtgebruiker is, die houder is van een effectenrekening of door de tussenpersoon die de rekening beheert, is geregistreerd of wordt geïdentificeerd als de houder van een effectenrekening.

Wanneer een rechtspersoon onderworpen aan de vennootschapsbelasting overeenkomstig de bepalingen van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 wordt opgericht en een effectenrekening inbrengt zoals bedoeld in artikel 152, 1°, met als enig doel aan de belastingheffing overeenkomstig artikel 151 te ontkomen, dan wordt deze inbreng geacht te vallen onder de toepassing van de artikelen 151 tot en met 158. Voor de toepassing van dit lid wordt de inbrenger van de effectenrekening beschouwd als titularis zoals bedoeld in artikel 152, 5°. Dit lid is van toepassing op rechtspersonen onderworpen aan de vennootschapsbelasting die opgericht worden vanaf 1 januari 2018;

les non-résidents, les comptes-titres détenus auprès d'un ou plusieurs intermédiaires belges, sur lesquels sont inscrits un ou plusieurs instruments financiers imposables;

2° instruments financiers imposables:

a) actions cotées en bourse ou non ainsi que les certificats relatifs à ces instruments;

b) obligations cotées en bourse ou non ainsi que les certificats relatifs à ces instruments;

c) parts dans des fonds communs de placement ou actions dans des sociétés d'investissement cotées en bourse ou non qui n'ont pas été achetées ou souscrites dans le cadre d'une assurance vie ou d'un régime d'épargne pension;

d) bons de caisse;

e) warrants;

3° cotés en bourse: négociés et admis à la négociation sur un marché réglementé belge ou étranger, ou un système multilatéral de négociation au sens de l'article 2, alinéa 1er, 4°, de la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers, pour autant que celui-ci fonctionne avec au moins une cotation quotidienne et avec un carnet d'ordres central, ou une plateforme de négociation établie dans un pays tiers qui remplit une fonction analogue;

4° fonds communs de placement ou sociétés d'investissement: fonds de placement ou sociétés d'investissement tels que visés dans la loi du 3 août 2012 relative aux organismes de placement collectif qui répondent aux conditions de la Directive 2009/65/CE et les organismes de placement de créances, ou tels que visés dans la loi du 19 avril 2014 relative aux organismes de placement collectif alternatifs et à leur gestionnaires, ou dans des dispositions analogues de droit étrangers;

5° titulaire: la personne physique, qu'il soit plein propriétaire, nu-propriétaire ou usufruitier, qui est le détenteur du compte-titres ou qui, par l'intermédiaire qui gère le compte, est enregistré ou identifié comme le détenteur du compte-titres.

Lorsque une personne morale soumise à l'impôt des sociétés conformément aux dispositions du Code des impôts sur les revenus 1992 est constituée et un compte-titres tel que visé à l'article 152, 1°, fait l'objet d'un apport dans le seul but d'échapper à la taxation découlant de l'article 151, cet apport doit être considérée comme relevant du champ d'application des articles 151 à 158. Aux fins du présent alinéa, la personne qui effectue le dépôt sur le compte-titres est considérée comme étant le titulaire tel que visé à l'article 152, 5°. Cet alinéa est applicable pour toutes les personnes morales constituées à partir du 1er janvier 2018 qui entrent dans le champ d'application de l'impôt des sociétés;

6° referentieperiode: een periode van 12 opeenvolgende maanden die aanvangt op 1 oktober en eindigt op 30 september van het volgend jaar;

7° aandeel in de gemiddelde waarde: het gedeelte van de op de effectenrekeningen staande belastbare financiële instrumenten van de titularis dat wordt vermoed proportioneel te zijn met het aantal geregistreerde titularissen van de effectenrekeningen;

8° tussenpersoon: een kredietinstelling of een beursvennootschap als bedoeld in artikel 1, § § 2 en 3, van de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen en beursvennootschappen en de beleggingsondernemingen als bedoeld in artikel 3, § 1, van de wet van 25 oktober 2016 betreffende de toegang tot het beleggingsdienstenbedrijf en betreffende het statuut van en het toezicht op de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies, die krachtens nationaal recht toegelaten worden om financiële instrumenten voor rekening van de klanten aan te houden;

9° Belgische tussenpersoon: een tussenpersoon naar Belgisch recht evenals een tussenpersoon die gevestigd is in België. De niet in België gevestigde tussenpersonen die een vertegenwoordiger hebben aangesteld zoals bedoeld in artikel 158/2 worden voor deze titel gelijkgesteld met een Belgische tussenpersoon;

10° waarde:

a) voor beursgenoteerde financiële instrumenten, de slotkoers van het financieel instrument. Wanneer er op een van de referentietijdstippen geen notering is, wordt de slotkoers genomen op de eerste voorgaande dag waarop er een notering was;

b) voor niet-beursgenoteerde gemeenschappelijke beleggingsfondsen of beleggingsvennootschappen, de op het referentietijdstip laatst publiekelijk beschikbare netto-inventariswaarde;

c) voor andere niet beursgenoteerde financiële instrumenten:

— de waarde waarvoor het instrument is opgenomen in het laatst beschikbare overzicht van de financiële instrumenten dat de tussenpersoon aan de titularis moet toezenden in overeenstemming met artikel 63 van de gedelegeerde verordening (EG) nr. 2017/565 van de Commissie van 25 april 2016 houdende aanvulling van Richtlijn 2014/65/EU van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de door beleggingsondernemingen in acht te nemen organisatorische eisen en voorwaarden voor de bedrijfsuitoefening en wat betreft de definitie van begrippen voor de toepassing van genoemde richtlijn;

— wanneer het financieel instrument niet is opgenomen in een overzicht van financiële instrumenten zoals bedoeld in het eerste streepje, de laatste publiek beschikbare marktwaarde, of bij gebrek daaraan, de naar best vermogen geschatte waarde.”

6° période de référence: une période de 12 mois successifs qui commence le 1er octobre et se termine le 30 septembre de l'année suivante;

7° part dans la valeur moyenne: la fraction des instruments financiers imposables détenus dans les comptes-titres par le titulaire qui est présumée proportionnelle au nombre de titulaires enregistré sur ces comptes-titres;

8° intermédiaire: un établissement de crédit ou une société de bourse au sens de l'article 1er, § § 2 et 3, de la loi du 25 avril 2014 relative au statut et au contrôle des établissements de crédit et des sociétés de bourse, ainsi que les entreprises d'investissement, au sens de l'article 3, § 1er, de la loi de 25 octobre 2016 relative à l'accès à l'activité de prestation de services d'investissement et au statut et au contrôle des sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement, autorisés en vertu de leur droit national à détenir des instruments financiers pour le compte de ses clients;

9° intermédiaire belge: un intermédiaire de droit belge ainsi qu'un intermédiaire établi en Belgique. Les intermédiaires qui ne sont pas établis en Belgique qui ont désignés un représentant, comme précisé à l'article 158/2, sont considérés comme un intermédiaire belge pour l'application du présent titre;

10° valeur:

a) pour les instruments financiers cotés en bourse, le cours de clôture de l'instrument financier. Lorsqu'il n'y a pas de cotation aux points de référence, le cours de clôture est déterminé sur base de la dernière cotation;

b) pour les fonds communs de placement ou sociétés d'investissement non cotés en bourse, la dernière valeur nette d'inventaire disponible publiquement au point de référence;

c) pour les autres instruments financiers non cotés en bourse:

— la valeur à laquelle l'instrument est repris, la plus rapprochée de l'aperçu des instruments financiers que l'intermédiaire doit envoyer au titulaire, en vertu de l'article 63 du règlement délégué (UE) 2017/565 de la Commission du 25 avril 2016 complétant la directive 2014/65/UE du Parlement européen et du Conseil en ce qui concerne les exigences organisationnelles et les conditions d'exercice applicables aux entreprises d'investissement et la définition de certains termes aux fins de ladite directive;

— lorsque l'instrument financier n'est pas repris dans l'aperçu des instruments financiers conformément au premier tiret, la dernière valeur de marché disponible publiquement ou, par défaut, la valeur estimée du mieux possible.”

Art. 5

In titel II van boek II van hetzelfde Wetboek hersteld bij artikel 2 van deze wet, wordt artikel 153, opgeheven bij het koninklijk besluit van 22 augustus 1934, hersteld als volgt:

“Art. 153. Het tarief van de taks wordt vastgesteld op 0,15 pct.”.

Art. 6

In titel II van boek II van hetzelfde Wetboek hersteld bij artikel 2 van deze wet, wordt artikel 154, opgeheven bij het koninklijk besluit van 22 augustus 1934, hersteld als volgt:

“Art. 154. § 1. De gemiddelde waarde zoals bedoeld in artikel 151 wordt als volgt berekend:

1° doorheen de referentieperiode vormt de laatste dag van elke driemaandelijke periode een referentietijdstip;

2° op elk referentietijdstip wordt een staat opgemaakt van de waarde van de belastbare effecten op de effectenrekeningen;

3° de staten opgemaakt op de verschillende referentietijdstippen worden opgeteld en gedeeld door het aantal referentietijdstippen.

§ 2. In geval van opening, wijziging of afsluiting van een effectenrekening of wanneer een natuurlijke persoon titularis wordt van een effectenrekening of geen titularis meer is in de loop van de referentieperiode, wordt ook de dag van de opening, de wijziging of de afsluiting van de effectenrekening alsook de dag waarop een natuurlijke persoon titularis wordt van een effectenrekening of geen titularis meer is, als een referentietijdstip beschouwd en wordt dit referentietijdstip voor de berekening van de gemiddelde waarde bijgevoegd bij de referentietijdstippen uit paragraaf 1.

De referentieperiode vangt, in afwijking van artikel 152, eerste lid, 6°, aan op het moment dat een natuurlijke persoon titularis wordt van een effectenrekening. Zij eindigt de dag dat een natuurlijke persoon niet langer titularis is van de effectenrekening.

Wanneer de referentieperiode aanvangt of eindigt gedurende de referentieperiode zoals bepaald in artikel 152, 6°, naar aanleiding van een overdracht van de effectenrekening bij een Belgische tussenpersoon naar een andere Belgische tussenpersoon wordt enkel de referentieperiode bij de laatste Belgische tussenpersoon waarbij de effectenrekening op het einde van de referentieperiode zoals bedoeld in artikel 152, 6°, wordt gehouden, in aanmerking genomen voor het berekenen van de taks.

Wanneer de referentieperiode eindigt doordat de titularis die België verlaat en daardoor niet langer rijksinwoner is tezelfdertijd zijn effectenrekening verplaatst naar het buitenland of niet langer titularis is van een of meerdere effectenrekeningen, wordt het bedrag van de taks vermenigvuldigd met een breuk waarvan de teller bestaat uit het aantal dagen waarop men

Art. 5

Dans le titre II du livre II du même Code, rétabli par l'article 2 de la présente loi, l'article 153, abrogé par l'arrêté royal du 22 août 1934, est rétabli dans la rédaction suivante:

“Art. 153. Le taux de la taxe est fixé à 0,15 p.c.”.

Art. 6

Dans le titre II du livre II du même Code, rétabli par l'article 2 de la présente loi, l'article 154, abrogé par l'arrêté royal du 22 août 1934, est rétabli dans la rédaction suivante:

“Art. 154. § 1er. La valeur moyenne telle que visée à l'article 151 est calculée comme suit:

1° au cours de la période de référence, le dernier jour de chaque trimestre forme un point de référence;

2° à chaque point de référence, un relevé de la valeur des titres imposables sur les comptes-titres est établi;

3° les relevés établis lors des différents points de référence sont additionnés puis divisés par le nombre de points de référence.

§ 2. En cas d'ouverture, de modification ou de clôture d'un compte-titres ou lorsqu'une personne physique devient titulaire d'un compte-titres ou n'est plus titulaire durant la période de référence, le jour de l'ouverture, de la modification ou de la clôture du compte-titres ou le jour où une personne physique devient titulaire d'un compte-titres ou ne l'est plus, est aussi considéré comme un point de référence et ce point de référence est ajouté aux points de références, conformément au paragraphe 1er, pour calculer la valeur moyenne.

Par dérogation à l'article 152, alinéa 1er, 6°, la période de référence commence au moment où une personne physique devient titulaire d'un compte-titres. Elle prend fin le jour où une personne physique n'est plus titulaire du compte-titres.

Lorsque la période de référence commence ou termine durant la période de référence, telle que prévu à l'article 152, 6°, suite au transfert d'un compte-titres d'un intermédiaire belge vers un autre intermédiaire belge, seule la période de référence auprès du dernier intermédiaire belge où le compte-titres est détenu à la fin de la période de référence telle que visée à l'article 152, alinéa 1er, 6°, est prise en compte pour le calcul de la taxe.

Lorsque la période de référence prend fin parce que le titulaire qui quitte la Belgique et par ce fait n'est plus considéré comme habitant du Royaume a en même temps déplacé son compte-titres à l'étranger ou n'est plus titulaire d'un ou plusieurs comptes-titres, le montant de la taxe est multiplié par une fraction dont le numérateur comprend le nombre de

nog rijksinwoner was in de referentieperiode zoals bedoeld in artikel 152, 6° en de noemer bestaat uit het aantal dagen dat de referentieperiode zoals bedoeld in artikel 152, 6° omvat.”.

Art. 7

In titel II van boek II van hetzelfde Wetboek hersteld bij artikel 2 van deze wet, wordt artikel 155, opgeheven bij koninklijk besluit van 22 augustus 1934, hersteld als volgt:

“Art. 155. De Belgische tussenpersonen maken op elk referentietijdstip de in artikel 154 bedoelde staat op voor iedere titularis die de volgende gegevens vermeldt:

1° de naam en het adres van de titularis;

2° het rekeningnummer van de titularis;

3° het aandeel in de op dat referentietijdstip opgetekende waarde van de belastbare financiële instrumenten die op de effectenrekening worden gehouden;

4° de periode waarover het aandeel in de waarde zoals bedoeld in het 3° werd berekend.

Met inachtneming van de vormvereisten van het eerste lid, maken de Belgische tussenpersonen, behalve in geval van overdracht zoals bedoeld in artikel 154, § 2, derde lid, op het einde van elke referentieperiode een overzicht op met daarin vermelding van de in artikel 154 bedoelde gemiddelde waarde, de uiteindelijk verschuldigde taks, het tarief en in voorkomend geval de reeds ingehouden taks. Dit overzicht wordt medegedeeld aan de titularis uiterlijk op de laatste dag van de maand die volgt op het einde van de referentieperiode.

De Belgische tussenpersoon stelt in het overzicht zoals bedoeld in het tweede lid de mogelijkheid tot inhouding voor aan de titularis indien zijn aandeel in de effectenrekeningen bij die Belgische tussenpersoon het in artikel 151 bedoelde bedrag niet overschrijdt.”.

Art. 8

In titel II van boek II van hetzelfde Wetboek hersteld bij artikel 2 van deze wet, wordt artikel 156, opgeheven bij het koninklijk besluit van 22 augustus 1934, hersteld als volgt:

“Art. 156. De taks is verschuldigd op de eerste dag die volgt op het einde van de referentieperiode.”.

Art. 9

In titel II van boek II van hetzelfde Wetboek hersteld bij artikel 2 van deze wet, wordt artikel 157, opgeheven bij het koninklijk besluit van 22 augustus 1934, hersteld als volgt:

jour durant lequel il était encore habitant du Royaume durant la période de référence, telle que visée à l'article 152, 6°, et le dénominateur comprend le nombre de jour de la période de référence, telle que visée à l'article 152, 6°, où il ne l'était plus.”.

Art. 7

Dans le titre II du livre II du même Code, rétabli par l'article 2 de la présente loi, l'article 155, abrogé par l'arrêté royal du 22 août 1934, est rétabli dans la rédaction suivante:

“Art. 155. Les intermédiaires belges établissent, pour chaque titulaire, à chaque point de référence, un relevé tel que visé à l'article 154, qui contient les informations suivantes:

1° le nom et l'adresse du titulaire;

2° le numéro de compte du titulaire;

3° la part dans la valeur enregistrée des instruments financiers imposables qui, au moment du point de référence, sont détenues sur le compte-titres;

4° la période au cours de laquelle la part dans la valeur telle que visée par le 3° a été calculée.

Dans le respect des exigences formelles de l'alinéa 1er, les intermédiaires belges, excepté dans le cas d'un transfert tel que visé à l'article 154, § 2, alinéa 3, établissent un aperçu à la fin de chaque période de référence qui reprend la valeur moyenne visée à l'article 154, la taxe finale due, le taux et, le cas échéant, les taxes déjà retenues. Cet aperçu est communiqué au titulaire au plus tard le dernier jour du mois qui suit celui de la fin de la période de référence.

L'intermédiaire belge offre la possibilité au titulaire, dans l'aperçu visé à l'alinéa 2, de retenir la taxe si sa part dans les comptes-titres auprès de cet intermédiaire belge ne dépasse pas le montant prévu à l'article 151.”.

Art. 8

Dans le titre II du livre II du même Code, rétabli par l'article 2 de la présente loi, l'article 156, abrogé par l'arrêté royal du 22 août 1934, est rétabli dans la rédaction suivante:

“Art. 156. La taxe est due au premier jour qui suit la fin de la période de référence.”.

Art. 9

Dans le titre II du livre II du même Code, rétabli par l'article 2 de la présente loi, l'article 157, abrogé par l'arrêté royal du 22 août 1934, est rétabli dans la rédaction suivante:

“Art. 157. Behalve in geval van overdracht zoals bedoeld in artikel 154, § 2, derde lid, gaat de Belgische tussenpersoon op het einde van de referentieperiode over tot een bevrijdende inhouding, aangifte en betaling van de taks, behalve in geval van overdracht zoals bedoeld in artikel 154, § 2, derde lid, indien:

1° het aandeel van de titularis op de effectenrekeningen gehouden bij de Belgische tussenpersoon gelijk is aan of meer bedraagt dan het in artikel 151 bepaalde bedrag; of

2° de titularis geopteerd heeft voor de bevrijdende inhouding op de effectenrekeningen door de Belgische tussenpersoon, wanneer de taks niet werd ingehouden zoals bepaald in 1°. De titularis opteert hiervoor uiterlijk op de laatste dag van de tweede maand die volgt op het einde van de referentieperiode.”

Art. 10

In titel II van boek II van hetzelfde Wetboek hersteld bij artikel 2 van deze wet, wordt artikel 158/1, opgeheven bij het koninklijk besluit van 22 augustus 1934, hersteld als volgt:

“Art. 158/1. In alle andere gevallen dan deze bedoeld in artikel 157, gaat de titularis zelf over tot aangifte en betaling van de taks, tenzij de titularis kan bewijzen dat de taks reeds ingehouden, aangegeven en betaald werd door een buitenlandse tussenpersoon.

In afwijking van artikel 152, 7°, kan de titularis die een of meerdere effectenrekeningen in onverdeeldheid of hetzij in zijn geheel, hetzij deels in vruchtgebruik of blote eigendom houdt, in zijn aangifte het aandeel in de onverdeeldheid, het vruchtgebruik of de blote eigendom opgeven dat hem wettelijk of contractueel toekomt. Hij voegt hiertoe de bewijsstukken toe die het wettelijk aandeel vastleggen van de titularis, alsook dat van de andere medegerechtigden in de onverdeeldheid. Wat het vruchtgebruik op het geheel of delen van de effectenrekeningen betreft, wordt de waarderingsmethode zoals bedoeld in artikel 158/5, § 2, tweede lid, toegepast. Wanneer uit het vastleggen van het wettelijk of contractueel aandeel blijkt dat het aandeel van een medegerechtigde in de onverdeeldheid, van een vruchtgebruiker of een blote eigenaar, natuurlijke persoon, die geen titularis is, het bedrag zoals bepaald in artikel 151 bereikt of overschrijdt, wordt deze gelijkgesteld met een titularis voor de toepassing van deze titel.

Indien een aangifte wordt ingediend zoals bedoeld in het tweede lid waarin het wettelijk of contractueel aandeel wordt opgegeven, kan geopteerd worden voor een gezamenlijke aangifte, waarvan de vorm en voorwaarden door de Koning worden bepaald.”

Art. 11

In titel II van boek II van hetzelfde Wetboek hersteld bij artikel 2 van deze wet, wordt artikel 158/2, opgeheven bij het koninklijk besluit van 22 augustus 1934, hersteld als volgt:

“Art. 157. Excepté en cas de transfert tel que visé à l'article 154, § 2, alinéa 3, l'intermédiaire belge effectue à la fin de la période de référence la retenue libératoire, la déclaration et le paiement de la taxe, excepté en cas de transfert tel que visé à l'article 154, § 2, alinéa 3, si:

1° la part du titulaire dans les comptes-titres détenus auprès de l'intermédiaire belge est égale ou dépasse le montant visé à l'article 151; ou

2° le titulaire a opté pour la retenue libératoire sur les comptes-titres via l'intermédiaire belge lorsque la taxe n'a pas été retenue conformément au 1°. Le titulaire opte pour cette possibilité au plus tard le dernier jour du deuxième mois qui suit celui de la fin de la période de référence.”

Art. 10

Dans le titre II du livre II du même Code, rétabli par l'article 2 de la présente loi, l'article 158/1, abrogé par l'arrêté royal du 22 août 1934, est rétabli dans la rédaction suivante:

“Art. 158/1. Dans tous les autres cas que ceux visés à l'article 157, le titulaire effectue lui-même la déclaration et le paiement de la taxe à moins qu'il puisse prouver que la taxe a déjà été retenue, déclarée et payée par un intermédiaire étranger.

Par dérogation à l'article 152, 7°, le titulaire qui détient un ou plusieurs comptes-titres en indivision ou soit totalement, soit partiellement en usufruit ou en nue-propriété, peut reprendre dans sa déclaration la part dans l'indivision, dans l'usufruit ou dans la nue-propriété qui lui revient de manière légale ou contractuelle. Il joint, à cette fin, les pièces justificatives qui déterminent la part contractuelle du titulaire, ainsi que des autres co-bénéficiaires dans l'indivision. En ce qui concerne l'usufruit sur la totalité ou partie de comptes-titres, la méthode d'appréciation visée à l'article 158/5, § 2, alinéa 2, est applicable. Lorsqu'il apparaît de la détermination de la partie légale ou contractuelle que la part d'un co-bénéficiaire dans l'indivision, d'un usufruitier ou d'un nu-propriétaire personne physique, qui n'est pas titulaire, atteint ou dépasse le montant fixé à l'article 151, il est assimilé au titulaire pour l'application du présent titre.

Si une déclaration est introduite, informant de l'existence d'une part légale ou contractuelle, conformément à l'alinéa 2, il peut être choisi d'introduire une déclaration conjointe, dont la forme et les modalités sont déterminées par le Roi.”

Art. 11

Dans le titre II du livre II du même Code, rétabli par l'article 2 de la présente loi, l'article 158/2, abrogé par l'arrêté royal du 22 août 1934, est rétabli dans la rédaction suivante:

“Art. 158/2. De niet in België gevestigde tussenpersonen kunnen, wanneer zij voor een natuurlijke persoon een aan de taks onderworpen rekening houden, door of vanwege de minister van Financiën een in België gevestigde aansprakelijke vertegenwoordiger laten erkennen. Deze vertegenwoordiger verbindt zich hoofdelijk jegens de Belgische Staat, tot de betaling van de taks welke de tussenpersoon voor rekening van de titularis doet, en tot uitvoering van alle verplichtingen waartoe de tussenpersoon krachtens deze titel gehouden is.

In geval van overlijden van de aansprakelijke vertegenwoordiger, van intrekking van zijn erkenning of van een gebeurtenis die tot zijn onbevoegdheid leidt, wordt dadelijk in zijn vervanging voorzien.

De Koning bepaalt de voorwaarden en nadere bepalingen van erkenning van de aansprakelijke vertegenwoordiger.”.

Art. 12

In titel II van boek II van hetzelfde Wetboek hersteld bij artikel 2 van deze wet, wordt artikel 158/3, wordt een artikel 158/3 ingevoegd, luidende:

“Art. 158/3. § 1. De in artikel 157 bedoelde belastingschuldigen dienen een aangifte in bij het bevoegde kantoor, uiterlijk op de twintigste dag van de derde maand die volgt op het einde van de referentieperiode.

De taks wordt betaald op de in het eerste lid bedoelde dag door storting of overschrijving op de rekening van het bevoegde kantoor met vermelding van de heffingsbasis. De Koning bepaalt de wijze waarop de schuldenaars van de taks aangifte moeten doen evenals het bevoegde kantoor.

§ 2. Niet aangifte, laattijdige, onnauwkeurige of onvolledige aangifte, alsook de laattijdige betaling, worden bestraft met een boete die wordt vastgelegd naar gelang van de aard en de ernst van de overtreding, volgens een schaal waarvan de trappen door de Koning worden vastgesteld en gaande van 10 pct. tot 200 pct. Bij ontstentenis van kwade trouw kan worden afgezien van het minimum van 10 pct.

Wanneer de taks niet binnen de in paragraaf 1 vastgestelde termijn is betaald, is de interest van rechtswege verschuldigd met ingang van de dag waarop de betaling had moeten geschieden.”.

Art. 13

In titel II van boek II van hetzelfde Wetboek hersteld bij artikel 2 van deze wet, wordt een artikel 158/4 ingevoegd, luidende:

“Art. 158/4. § 1. De in artikel 158/1 bedoelde belasting-schuldigen dienen een elektronische aangifte in bij het bevoegde kantoor, uiterlijk op de laatste dag voor indiening van de aangifte in de personenbelasting via het elektronisch platform Tax on web.

“Art. 158/2. Les intermédiaires non établis en Belgique peuvent, lorsqu’ils gèrent un compte-titres pour une personne physique soumise à la présente taxe, faire agréer par le ministre des Finances ou son délégué un représentant responsable établi en Belgique. Ce représentant s’engage solidairement, envers l’État belge, au paiement de la taxe légalement due par l’intermédiaire pour le compte du titulaire et à l’exécution de toutes les obligations dont l’intermédiaire est tenu conformément au présent titre.

En cas de décès du représentant responsable, de retrait de son agréation ou d’un évènement entraînant son incapacité, il est pourvu immédiatement à son remplacement.

Le Roi fixe les conditions et modalités d’agréation du représentant responsable.”.

Art. 12

Dans le titre II du livre II du même Code, rétabli par l’article 2 de la présente loi, l’article 158/3, il est inséré un article 158/3 rédigé comme suit:

“Art. 158/3. § 1er. Les redevables visés à l’article 157 doivent déposer une déclaration au bureau compétent au plus tard le vingtième jour du troisième mois qui suit la fin de la période de référence.

La taxe est acquittée au jour visé à l’alinéa 1er par virement ou virement sur le compte du bureau compétent en mentionnant la base imposable. Le Roi détermine les modalités que doivent remplir les redevables de la taxe lors de la déclaration ainsi que le bureau compétent.

§ 2. L’absence de déclaration, la déclaration tardive, inexacte ou incomplète ainsi que le paiement tardif sont punis par une amende qui est établie en fonction de la nature et de la gravité de l’infraction, selon une échelle dont les graduations sont déterminées par le Roi et allant de 10 p.c. à 200 p.c.. En l’absence de mauvaise foi dans le chef du redevable, ce dernier peut être exonéré du minimum de 10 p.c.

Lorsque la taxe n’est pas acquittée dans le délai fixé au paragraphe 1er, l’intérêt est dû de plein droit à partir du jour où le paiement aurait dû être fait.”.

Art. 13

Dans le titre II du livre II du même Code, rétabli par l’article 2 de la présente loi, il est inséré un article 158/4 rédigé comme suit:

“Art. 158/4. § 1er. Les redevables visés à l’article 158/1 déposent une déclaration électronique au bureau compétent au plus tard le dernier jour de l’introduction de la déclaration à l’impôt des personnes physiques par le biais de la plate-forme électronique Tax on web.

De taks wordt uiterlijk op 31 augustus van het jaar volgend op het jaar waarin de gronden voor belastbaarheid aanwezig zijn, betaald door storting of overschrijving op de rekening van het bevoegde kantoor met vermelding van de heffingsbasis. De Koning bepaalt het bevoegde kantoor. Bedragen van minder dan 10 euro moeten niet worden betaald.

§ 2. De elektronische aangifte zoals bedoeld in paragraaf 1, die moet worden ingevuld en overgezonden overeenkomstig de daarin voorkomende aanduidingen, wordt door de Federale Overheidsdienst Financiën ter beschikking gesteld en wordt gelijkgesteld met een gewaarmerkte, gedagtekende en ondertekende aangifte.

De bepalingen van het Wetboek diverse rechten en taken betreffende de aangifte zijn van toepassing op de elektronische aangifte voor zover deze bepalingen omwille van hun aard of hun modaliteiten er niet strijdig zouden mee zijn.

De in artikel 158/1 bedoelde belastingschuldigen zijn vrijgesteld van de verplichting tot indiening langs elektronische weg zolang zij of in voorkomend geval de persoon die gemachtigd is de bedoelde aangifte namens hen in te dienen, niet over de nodige geïnformatiseerde middelen beschikken om aan deze verplichting te voldoen. In dit geval moet de indiening van de aangifte geschieden op papier.

De door de belastingplichtigen ingediende aangiften bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, alsook de hierbij gevoegde documenten en verantwoordingsstukken, die door de administratie die bevoegd is voor de vestiging van de taks op effectenrekeningen, fotografisch, optisch, elektronisch of volgens elke andere informatica- of telegeleidingstechniek worden geregistreerd, bewaard of weergegeven, evenals hun weergave op een leesbare drager, hebben bewijskracht voor de toepassing van de bepalingen van het Wetboek diverse rechten en taken.

§ 3. De niet aangifte, laattijdige, onnauwkeurige of onvolledige aangifte, alsook de laattijdige betaling, worden bestraft met een boete die wordt vastgelegd naar gelang van de aard en de ernst van de overtreding, volgens een schaal waarvan de trappen door de Koning worden vastgesteld en gaande van 10 pct. tot 200 pct. Bij ontstentenis van kwade trouw kan worden afgezien van het minimum van 10 pct.

Wanneer de taks niet binnen de in paragraaf 1 vastgestelde termijn is betaald, is de interest van rechtswege verschuldigd met ingang van de dag waarop de betaling had moeten geschieden.”

Art. 14

In titel II van boek II van hetzelfde Wetboek hersteld bij artikel 2 van deze wet, wordt een artikel 158/5 ingevoegd, luidende:

“Art. 158/5. § 1. De taks wordt teruggegeven wanneer deze een hogere som vertegenwoordigt dan die welke wettelijk verschuldigd was op de laatste dag van de referentieperiode. De aanvraag tot teruggaaf wordt toegezonden aan het kantoor

La taxe est acquittée au plus tard le 31 août de l'année qui suit l'année dans laquelle les conditions d'assujettissement sont réunies, par versement ou virement sur le compte du bureau compétent en mentionnant la base imposable. Le Roi détermine le bureau compétent. Des montants inférieurs à 10 euros ne doivent pas être payés.

§ 2. La déclaration électronique, telle que visée au paragraphe 1er, qui doit être remplie et transmise conformément aux indications qui figurent dans celle-ci, est mise à disposition par le Service Public Fédéral Finances et est assimilée à une déclaration certifiée exacte, datée et signée.

Les dispositions du Code des taxes et droits divers relatives à la déclaration sont applicables à la déclaration électronique pour autant que ces dispositions ne soient pas, en raison de leur nature ou de leurs modalités, incompatibles avec celle-ci.

Les redevables visés à l'article 158/1 sont dispensés de l'obligation d'introduction par voie électronique aussi longtemps qu'eux-mêmes ou, le cas échéant, la personne qu'ils ont mandatée pour l'introduction d'une telle déclaration, ne disposent pas des moyens informatiques nécessaires pour remplir cette obligation. Dans ce cas, l'introduction de la déclaration s'effectue sur support papier.

Les déclarations visées au paragraphe 1er, alinéa 1er, ainsi que les documents et pièces justificatives, introduites par les contribuables, qui sont enregistrées, conservées ou reproduites par l'administration qui a l'établissement de la taxe sur les comptes-titres dans ses attributions selon un procédé photographique, optique, électronique ou par toute autre technique informatique ou télématique, ainsi que leur représentation sur un support lisible ont force probante pour l'application des dispositions du Code des droits et taxes divers.

§ 3. L'absence de déclaration, la déclaration tardive, inexacte ou incomplète ainsi que le paiement tardif sont punis par une amende qui est établie en fonction de la nature et de la gravité de l'infraction, selon une échelle dont les graduations sont déterminées par le Roi et allant de 10 p.c. à 200 p.c.. En l'absence de mauvaise foi dans le chef du redevable, ce dernier peut être exonéré du minimum de 10 p.c.

Lorsque la taxe n'est pas acquittée dans le délai fixé au paragraphe 1er, l'intérêt est dû de plein droit à partir du jour où le paiement aurait dû être fait.”

Art. 14

Dans le titre II du livre II du même Code, rétabli par l'article 2 de la présente loi, il est inséré un article 158/5 rédigé comme suit:

“Art. 158/5. § 1er. La taxe est remboursée lorsque celle-ci représente une somme supérieure à celle qui était légalement due au dernier jour de la période de référence. La demande de remboursement est envoyée au bureau où la déclaration

waar de aangifte in de taks op de effectenrekening wordt ingediend. De Koning bepaalt het model van de aanvraag.

§ 2. Indien het aandeel in de gemiddelde waarde van de belastbare financiële instrumenten op effectenrekeningen zoals bepaald in artikel 152, 7°, een hogere som vertegenwoordigt dan het aandeel in de onverdeeldheid dat wettelijk toekomt aan de titularis, kan de titularis teruggave van de betaalde taks vorderen. De titularis legt hiertoe de nodige bewijsstukken voor die het wettelijk aandeel vastleggen.

Wanneer de taks werd ingehouden voor een titularis die hetzij delen of het geheel van een of meerdere effectenrekeningen hetzij in vruchtgebruik, hetzij in blote eigendom heeft, en het aandeel waarop de inhouding is berekend een hogere som vertegenwoordigt dan het wettelijke of contractuele aandeel in het vruchtgebruik of de blote eigendom, kan die titularis teruggave van de betaalde taks vorderen. Voor de berekening van het wettelijke of contractuele aandeel van de vruchtgebruiker of blote eigenaar in de gemiddelde waarde met het oog op teruggave, wordt het vruchtgebruik gewaardeerd volgens de regels van de bijlage bij het ministerieel besluit van 1 juli 2017 tot bepaling van de omzettingstabellen van het vruchtgebruik als bedoeld in artikel 745sexies, § 3, van het Burgerlijk Wetboek.

In geval van teruggave wordt het deel dat het wettelijke of contractuele aandeel in de belastbare financiële instrumenten zoals bedoeld in respectievelijk het eerste of het tweede lid, al dan niet gehouden over meerdere effectenrekeningen, overstijgt, gevoegd bij het aandeel van de medegerechtigden, van de vruchtgebruiker of van de blote eigenaar, zoals bepaald in artikel 152, 7°, om de uiteindelijk verschuldigde taks te berekenen. Het verschil tussen de uiteindelijk verschuldigde taks en de reeds betaalde taks wordt aangerekend aan de medegerechtigde in de onverdeeldheid, de vruchtgebruiker of de blote eigenaar. Wanneer de medegerechtigden in de onverdeeldheid, de vruchtgebruiker of de blote eigenaar natuurlijke personen zijn die geen titularissen zijn van een effectenrekening, worden deze in geval van teruggave gelijkgesteld met een titularis wanneer het aangerekende deel gelijk is aan of meer bedraagt dan het in artikel 151 bedoelde bedrag.

Wanneer de teruggave aanleiding geeft tot een aanrekening van het deel dat het wettelijke of contractuele aandeel van de titularis overstijgt, aan een of meerdere medegerechtigden in de onverdeeldheid, aan de vruchtgebruiker of aan de blote eigenaar, zoals bedoeld in het derde lid, staat elke medegerechtigde in de onverdeeldheid, elke vruchtgebruiker of elke blote eigenaar, alsook de titularis, hoofdelijk in voor de taks die verschuldigd is door de aanrekening van dat deel.

Wanneer een aanvraag tot teruggave wordt ingediend, kan geopteerd worden voor een gezamenlijke aanvraag waarvan de vorm en voorwaarden door de Koning worden bepaald.

§ 3. In het geval wordt overgegaan tot teruggaaf van een deel of het geheel van de taks, zijn de moratoire interesten op de terug te betalen sommen van rechtswege verschuldigd volgens het percentage in burgerlijke zaken, en uiterlijk vanaf de eerste dag van de achtste maand die volgt op de maand

à la taxe sur comptes-titres a été introduite. Le Roi détermine le modèle de la demande.

§ 2. Si la part dans la valeur moyenne des instruments financiers imposables sur des comptes-titres, telle que définie à l'article 152, 7°, représente un montant supérieur par rapport à la part dans l'indivision qui, légalement, revient au titulaire, le titulaire peut réclamer le remboursement de la taxe payée sur cette fraction qui dépasse la quote-part légale. Le titulaire doit alors déposer les pièces justificatives nécessaires pour l'établissement de la part légale.

Lorsque la taxe a été retenue dans le chef du titulaire qui détient soit partiellement, soit totalement un ou plusieurs comptes-titres en usufruit ou en nue-propriété, et que la partie sur laquelle la retenue a été calculée, représente une somme plus élevée que la part légale ou contractuelle de l'usufruit ou la nue-propriété, le titulaire peut revendiquer le remboursement de la taxa payée. Pour le calcul de la part légale ou contractuelle de l'usufruitier ou du nu-propiétaire dans la valeur moyenne en vue du remboursement, l'usufruit est apprécié selon les règles de l'annexe à l'arrêté ministériel du 1er juillet 2017 établissant les tables de conversion de l'usufruit visées à l'article 745sexies, § 3, du Code civil.

En cas de remboursement, la fraction qui est supérieure à la part légale ou contractuelle dans les instruments financiers imposables visée respectivement à l'alinéa 1er ou 2, détenue ou non dans plusieurs comptes-titres, est ajoutée proportionnellement à la part des co-bénéficiaires, de l'usufruitier ou du nu-propiétaire comme fixée à l'article 152, 7°, pour calculer la taxe finalement due. La différence entre la taxe finalement due et la taxe déjà acquittée est à la charge du co-bénéficiaire dans l'indivision, de l'usufruitier ou du nu-propiétaire. Lorsque les co-bénéficiaires dans l'indivision, de l'usufruitier ou du nu-propiétaire sont des personnes physiques qui ne sont pas titulaires d'un compte-titres, ils seront, en cas de remboursement, traités eux-mêmes comme des titulaires lorsque la fraction qui leur revient est égale ou supérieure au montant visé à l'article 151.

Lorsque le remboursement, tel que visé à l'alinéa 3, donne lieu à une imputation de la fraction qui dépasse la part légale ou contractuelle du titulaire chez un ou plusieurs co-bénéficiaires dans l'indivision, chez l'usufruitier ou chez le nu-propiétaire, chaque co-bénéficiaire dans l'indivision, chaque usufruitier ou chaque nu-propiétaire, de même que le titulaire, est tenu solidairement de la taxe due pour le règlement de cette fraction.

Lorsque une demande de remboursement est introduite, il peut être choisi d'introduire une demande conjointe, dont la forme et les modalités sont déterminées par le Roi.

§ 3. Au cas où une partie ou la totalité de la taxe payée est remboursée, les intérêts moratoires sur les sommes à rembourser sont dus de plein droit au taux fixé en matière civile et au plus tard à partir du premier jour du huitième mois qui suit le mois au cours duquel la demande de remboursement

tijdens dewelke de aanvraag tot teruggaaf is ingediend, indien het bevoegde kantoor reeds heeft bevestigd dat het dossier volledig is. Die interest wordt berekend per kalendermaand op het bedrag van elke betaling afgerond op het hoger veelvoud van 10 euro; de maand waarin de betaling wordt uitgevoerd, wordt niet meegerekend.

§ 4. Er wordt slechts overgegaan tot teruggave wanneer het bedrag dat het voorwerp vormt van de teruggave meer bedraagt dan 10 euro.

§ 5. De Koning bepaalt de wijze en de voorwaarden volgens welke de terugbetaling geschiedt en bepaalt tevens de termijn binnen dewelke de terugbetaling moet worden gevraagd met een maximumgrens van twee jaar te rekenen van de dag waarop de vordering ontstaan is.”

Art. 15

In titel II van boek II van hetzelfde Wetboek hersteld bij artikel 2 van deze wet, wordt een artikel 158/6 ingevoegd, luidende:

“Art. 158/6. Met het oog op het onderzoek van de fiscale toestand van de titularis van een effectenrekening mag de administratie aan die titularis elke inlichting vragen die de administratie nodig acht om de juiste heffing van de belasting te verzekeren.

Voor elke foutieve mededeling of gebrek aan mededeling gevraagd met toepassing van het eerste lid kan een geldboete van 750 tot 1 250 euro opgelegd worden. De Koning legt de schaal van de administratieve geldboetes vast en regelt hun toepassingsmodaliteiten. Bij ontstentenis van kwade trouw kan worden afgezien van de minimumboete van 750 euro.”

HOOFDSTUK 3

Diverse bepaling ter begeleiding van de taks op effectenrekeningen

Art. 16

In artikel 307, § 1, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, laatst gewijzigd bij de programmawet van ... (datum van de programmawet), wordt paragraaf 1/1, eerste lid aangevuld met een bepaling onder e, luidende:

“e) het bestaan van meerdere in artikel 152, 1°, van het Wetboek diverse rechten en taksen bedoelde effectenrekeningen waarvan de belastingplichtige titularis is als bedoeld in artikel 152, 5°, van hetzelfde Wetboek.”

a été introduite, pour autant que le bureau compétent ai déjà confirmé que le dossier est complet. Cet intérêt est calculé par mois civil sur le montant de chaque paiement arrondi au multiple inférieur de 10 euros; le mois pendant lequel a eu lieu le paiement est négligé.

§ 4. Le remboursement sera effectué uniquement lorsque le montant qui fait l'objet d'un remboursement est supérieur à 10 euros.

§ 5. Le Roi détermine la manière et les conditions selon lesquelles le remboursement doit être effectué et détermine également le délai dans lequel chaque remboursement doit être demandé avec un maximum de deux ans à compter du jour de la naissance de la créance.”

Art. 15

Dans le titre II du livre II du même Code, rétabli par l'article 2 de la présente loi, il est inséré un article 158/6 rédigé comme suit:

“Art. 158/6. En vue de l'examen du statut fiscal du titulaire d'un compte-titres, l'administration peut lui demander tous les renseignements qui lui sont utiles afin de s'assurer la juste perception de l'impôt.

Pour toute communication fautive ou absence de communication demandée en application de l'alinéa 1er une amende allant de 750 euros à 1 250 euros peut être infligée. Le Roi fixe l'échelle des amendes administratives et règle les modalités d'application de celles-ci. En l'absence de mauvaise foi, il peut être renoncé à l'amende minimum de 750 euros.”

CHAPITRE 3

Disposition diverse accompagnant la taxe sur les comptes-titres

Art. 16

Dans l'article 307, § 1er, du Code des impôts sur les revenus 1992, modifié en dernier lieu par la loi-programme du ... (date de la loi-programme), le paragraphe 1er/1, alinéa 1er, est complété par un point e, rédigé comme suit:

“e) l'existence de plusieurs comptes-titres visés à l'article 152, 1°, du Code des droits et taxes divers dont le contribuable est titulaire conformément à l'article 152, 5°, du même Code.”

HOOFDSTUK 4

Overgangsbepaling en inwerkingtreding

Art. 17

De eerste referentieperiode, die uitzonderlijk slechts 9 maanden telt, vangt aan op 1 januari 2018 en eindigt op 30 september 2018.

Art. 18

Deze wet treedt in werking op 1 januari 2018.

CHAPITRE 4

Mesure transitoire et entrée en vigueur

Art. 17

La première période de référence, qui compte exceptionnellement 9 mois, commence le 1er janvier 2018 et prend fin le 30 septembre 2018.

Art. 18

La présente loi entre en vigueur le 1er janvier 2018.

Voorontwerp van wet houdende de invoering van de taks op effectenrekeningen - (v1) - 25/10/2017 10:17

Geïntegreerde impactanalyse

Beschrijvende fiche

A. Auteur

Bevoegd regeringslid

De Minister van Financiën J. VAN OVERTVELDT

Contactpersoon beleidscel

Naam : **Jeroen Jacobs**

E-mail : **jeroen.jacobs@kcfm.be**

Tel. Nr. : **025748116**

Overheidsdienst

FOD Financiën

Contactpersoon overheidsdienst

Naam : **Johan Debelva**

E-mail : **johan.debelva@minfin.fed.be**

Tel. Nr. : **025762644**

B. Ontwerp

Titel van de regelgeving

Voorontwerp van wet houdende de invoering van de taks op effectenrekeningen

Korte beschrijving van het ontwerp van regelgeving met vermelding van de oorsprong (verdrag, richtlijn, samenwerkingsakkoord, actualiteit, ...), de beoogde doelen van uitvoering.

In lijn met het zomeraakkoord en met het oog op een meer rechtvaardig fiscaal beleid, wordt vanaf 1 januari 2018 een taks geheven op effectenrekeningen van natuurlijke personen die, wat de rijksinwoners betreft, zowel in België als in het buitenland gehouden worden, en, wat de niet-inwoners betreft, in België worden gehouden, en waarvan de totale gemiddelde waarde van de belastbare financiële instrumenten 500.000 euro of meer bedraagt.

Impactanalyses reeds uitgevoerd:

Ja Nee

C. Raadpleging over het ontwerp van regelgeving

Verplichte, facultatieve of informele raadplegingen

Geen

D. Bronnen gebruikt om de impactanalyse uit te voeren

Statistieken, referentiedocumenten, organisaties en referentiepersonen

Geen

Voorontwerp van wet houdende de invoering van de taks op effectenrekeningen - (v1) - 25/10/2017 10:17

Welke impact heeft het ontwerp van regelgeving op deze 21 thema's?

1. Kansarmoedebestrijding

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

2. Gelijke kansen en sociale cohesie

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

3. Gelijkheid van vrouwen en mannen

1. Op welke personen heeft het ontwerp (rechtstreeks of onrechtstreeks) een impact en wat is de naar geslacht uitgesplitste samenstelling van deze groep(en) van personen?

Er zijn personen betrokken. | Personen zijn niet betrokken.

Beschrijf en meld de % vrouwen-mannen aan:

Niet geweten

2. Identificeer de eventuele verschillen in de respectieve situatie van vrouwen en mannen binnen de materie waarop het ontwerp van regelgeving betrekking heeft.

Geen verschillen

Vink dit aan indien er verschillen zijn.

4. Gezondheid

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

5. Werkgelegenheid

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

6. Consumptie- en productiepatronen

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

7. Economische ontwikkeling

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

8. Investerings

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

9. Onderzoek en ontwikkeling

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

10. Kmo's

1. Welke ondernemingen zijn rechtstreeks of onrechtstreeks betrokken?

Er zijn ondernemingen (inclusief kmo's) betrokken. | Ondernemingen zijn niet betrokken.

Voorontwerp van wet houdende de invoering van de taks op effectenrekeningen - (v1) - 25/10/2017 10:17

Leg uit waarom:

De belasting wordt steeds geheven op de natuurlijke persoon, de onderneming is slechts onrechtstreeks betrokken doordat de aandelen in een onderneming op een effectenrekening zouden gehouden kunnen worden. De impact is dus onrechtstreeks en marginaal.

11. Administratieve lasten

Ondernemingen of burgers zijn betrokken. Ondernemingen of burgers zijn niet betrokken.

1. **Identificeer, per betrokken doelgroep, de nodige formaliteiten en verplichtingen voor de toepassing van de regelgeving.**

Huidige regelgeving

Geen

Ontwerp van regelgeving

Aangifteverplichtingen voor de financiële instellingen, slechts indien deze niet kunnen inhouden, zal de burger zelf belast zijn met de inhouding en aangifte van de taks.

Vink dit aan indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in de huidige regelgeving.

Vink dit aan indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in het ontwerp van regelgeving.

2. **Welke documenten en informatie moet elke betrokken doelgroep verschaffen?**

Ontwerp van regelgeving

Aangifte

3. **Hoe worden deze documenten en informatie, per betrokken doelgroep, ingezameld?**

Ontwerp van regelgeving

Aangifte door de tussenpersonen (volgens de regels van het WDRT) of door de titularis via een elektronische module aan het bevoegde kantoor.

4. **Welke is de periodiciteit van de formaliteiten en verplichtingen, per betrokken doelgroep?**

Ontwerp van regelgeving

De financiële instellingen sturen 4 keer per referentieperiode een staat door van de effectenrekening, met op het einde van de referentieperiode een overzicht. De aangifte door de tussenpersonen en de titularissen vindt slechts eenmalig plaats na het einde van elke referentieperiode.

5. **Welke maatregelen worden genomen om de eventuele negatieve impact te verlichten / te compenseren?**

De aangifte door de tussenpersonen volgt het regime zoals dat reeds in voege is voor de andere taken in het WDRT, de aangifte door de titularissen zal kunnen gebeuren via een elektronische module.

12. Energie

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

13. Mobiliteit

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

3/4

Voorontwerp van wet houdende de invoering van de taks op effectenrekeningen - (v1) - 25/10/2017 10:17

14. Voeding

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

15. Klimaatverandering

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

16. Natuurlijke hulpbronnen

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

17. Buiten- en binnenlucht

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

18. Biodiversiteit

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

19. Hinder

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

20. Overheid

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

21. Beleidscoherentie ten gunste van ontwikkeling

1. Identificeer de eventuele rechtstreekse of onrechtstreekse impact van het ontwerp op de ontwikkelingslanden op het vlak van: voedselveiligheid, gezondheid en toegang tot geneesmiddelen, waardig werk, lokale en internationale handel, inkomens en mobilisering van lokale middelen (taxatie), mobiliteit van personen, leefmilieu en klimaatverandering (mechanismen voor schone ontwikkeling), vrede en veiligheid.

Impact op ontwikkelingslanden. | Geen impact op ontwikkelingslanden.

Leg uit waarom:

Deze taks treft enkel burgers met grotere vermogens, wat dus de tegenovergestelde doelgroep is van diegene die wordt bedoeld wanneer men spreekt over impact op ontwikkelingslanden.

Analyse d'impact intégrée

Fiche signalétique

A. Auteur

Membre du Gouvernement compétent

Le Ministre de Finances J. VAN OVERTVELDT

Contact cellule stratégique

Nom : Jeroen Jacobs

E-mail : jeroen.jacobs@kcfm.be

Téléphone : 025748116

Administration

SPF Finances

Contact administration

Nom : Johan Debelva

E-mail : johan.debelva@minfin.fed.be

Téléphone : 025762644

B. Projet

Titre de la réglementation

Avant-projet de loi concernant l'introduction d'une taxe sur les comptes-titres

Description succincte du projet de réglementation en mentionnant l'origine réglementaire (traités, directive, accord de coopération, actualité, ...), les objectifs poursuivis et la mise en œuvre.

En lien avec l'accord d'été et dans le but d'une politique fiscale plus juste, est introduite à partir du 1er janvier 2018 une taxe sur les comptes-titres qui sont détenus par des personnes physiques tant en Belgique qu'à l'étranger, en ce qui concerne les habitants du Royaume, et uniquement en Belgique, en ce qui concerne les non-résidents, et pour lesquels la valeur moyenne totale des instruments financiers imposables équivaut à ou dépasse 500.000 euros.

Analyses d'impact déjà réalisées :

Oui Non

C. Consultations sur le projet de réglementation

Consultation obligatoire, facultative ou informelle

Néant

D. Sources utilisées pour effectuer l'analyse d'impact

Statistiques, documents, institutions et personnes de référence

Néant

Quel est l'impact du projet de réglementation sur ces 21 thèmes ?

1. Lutte contre la pauvreté

Impact positif   Impact négatif | Pas d'impact

2. Égalité des chances et cohésion sociale

Impact positif   Impact négatif | Pas d'impact

3. Égalité des femmes et des hommes

1. Quelles personnes sont (directement et indirectement) concernées par le projet et quelle est la composition sexuée de ce(s) groupe(s) de personnes ?

Des personnes sont concernées. | Aucune personne n'est concernée.

Décrivez et indiquez le % femmes-hommes :

Pas connu

2. Identifiez les éventuelles différences entre la situation respective des femmes et des hommes dans la matière relative au projet de réglementation.

Aucune différence.

S'il existe des différences, cochez cette case.

4. Santé

Impact positif   Impact négatif | Pas d'impact

5. Emploi

Impact positif   Impact négatif | Pas d'impact

6. Modes de consommation et production

Impact positif   Impact négatif | Pas d'impact

7. Développement économique

Impact positif   Impact négatif | Pas d'impact

8. Investissements

Impact positif   Impact négatif | Pas d'impact

9. Recherche et développement

Impact positif   Impact négatif | Pas d'impact

10. PME

1. Quelles entreprises sont directement et indirectement concernées ?

Des entreprises (dont des PME) sont concernées. | Aucune entreprise n'est concernée.

Avant-projet de loi concernant l'introduction d'une taxe sur les comptes-titres - (v1) - 25/10/2017 10:17

Expliquez pourquoi :

La taxe est toujours perçue dans le chef des personnes physiques, les sociétés sont seulement indirectement concernées lorsque, dans une société, des actions sont détenues dans un compte-titres. L'impact est donc indirect et marginal.

11. Charges administratives

- Des entreprises/citoyens sont concernés. Les entreprises/citoyens ne sont pas concernés.

1. Identifiez, par groupe concerné, les formalités et les obligations nécessaires à l'application de la réglementation.

Réglementation actuelle

Néant

Réglementation en projet

Obligation de déclaration pour les institutions financières, uniquement si elles ne peuvent pas la faire, le citoyen lui-même sera responsable de la perception et de la déclaration de la taxe.

- S'il y a des formalités et/ou des obligations dans la réglementation actuelle, cochez cette case.

- S'il y a des formalités et/ou des obligations pour la réglementation en projet, cochez cette case.

2. Quels documents et informations chaque groupe concerné doit-il fournir ?

Réglementation en projet

Déclaration

3. Comment s'effectue la récolte des informations et des documents, par groupe concerné ?

Réglementation en projet

Déclaration par l'intermédiaire (selon les règles du CDTD) ou par le titulaire via une plateforme électronique au bureau compétent.

4. Quelles est la périodicité des formalités et des obligations, par groupe concerné ?

Réglementation en projet

Les institutions financières envoient quatre fois par période de référence un relevé du compte-titres, avec, à la fin de la période référence un aperçu. La déclaration par l'intermédiaire et le titulaire n'a lieu qu'une seule fois après la fin de chaque période de référence.

5. Quelles mesures sont prises pour alléger / compenser les éventuels impacts négatifs ?

La déclaration par l'intermédiaire suit le régime existant pour les autres taxes du CDTD, la déclaration par le titulaire pourra se faire via une plateforme électronique.

12. Énergie

- Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

13. Mobilité

- Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

14. Alimentation

3/4

Avant-projet de loi concernant l'introduction d'une taxe sur les comptes-titres - (v1) - 25/10/2017 10:17

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

15. Changements climatiques

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

16. Ressources naturelles

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

17. Air intérieur et extérieur

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

18. Biodiversité

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

19. Nuisances

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

20. Autorités publiques

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

21. Cohérence des politiques en faveur du développement

1. Identifiez les éventuels impacts directs et indirects du projet sur les pays en développement dans les domaines suivants : sécurité alimentaire, santé et accès aux médicaments, travail décent, commerce local et international, revenus et mobilisations de ressources domestiques (taxation), mobilité des personnes, environnement et changements climatiques (mécanismes de développement propre), paix et sécurité.

Impact sur les pays en développement. | Pas d'impact sur les pays en développement.

Expliquez pourquoi :

Cette taxe n'affecte que les citoyens les plus aisés, le groupe cible est donc l'opposé de celui qui est visé lorsque l'on parle d'impact sur les pays en développement.

**ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE
NR. 62.375/3 VAN 28 NOVEMBER 2017**

Op 27 oktober 2017 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de minister van Financiën verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van wet “houdende invoering van een taks op de effectenrekeningen”.

Het voorontwerp is door de derde kamer onderzocht op 14 november 2017. De kamer was samengesteld uit Jo Baert, kamervoorzitter, Jan Smets en Koen Muylle, staatsraden, Jan Velaers en Bruno Peeters, assessoren, en Astrid Truyens, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht Steen, eerste auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Jo Baert, kamervoorzitter.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 28 november 2017.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van wet strekt tot het invoeren, vanaf 1 januari 2018, van een taks op de effectenrekeningen. Daartoe wordt titel II van boek II van het Wetboek Diverse Rechten en Taksen hersteld en worden in die titel de artikelen 151 tot 158/6 ingevoegd.

De nieuwe taks heeft betrekking op effectenrekeningen van natuurlijke personen -voor niet-inwoners gaat het enkel om de rekeningen die in België worden gehouden – waarvan de totale gemiddelde waarde van de belastbare financiële instrumenten een half miljoen euro bereikt.

VOORAFGAANDE OPMERKING

3. De om advies voorgelegde tekst komt in grote mate overeen met de tekst van titel 4, hoofdstuk 4, afdelingen 2 tot

¹ Aangezien het om een voorontwerp van wet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

**AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT
N° 62.375/3 DU 28 NOVEMBRE 2017**

Le 27 octobre 2017, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le ministre des Finances à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, sur un avant-projet de loi “instaurant une taxe sur les comptes-titres”.

L'avant-projet a été examiné par la troisième chambre le 14 novembre 2017. La chambre était composée de Jo Baert, président de chambre, Jan Smets et Koen Muylle, conseillers d'État, Jan Velaers et Bruno Peeters, assesseurs, et Astrid Truyens, greffier.

Le rapport a été présenté par Brecht Steen, premier auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Jo Baert, président de chambre.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 28 novembre 2017.

*

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique¹ et l'accomplissement des formalités prescrites.

*

PORTÉE DU PROJET

2. L'avant-projet de loi soumis pour avis a pour objet d'instaurer une taxe sur les comptes-titres à partir du 1er janvier 2018. Pour ce faire, le titre II du livre II du Code des droits et taxes divers est rétabli et les articles 151 à 158/6 y sont insérés.

La nouvelle taxe concerne les comptes-titres des personnes physiques – en ce qui concerne les non-résidents, il s'agit uniquement des comptes détenus en Belgique – dont la valeur moyenne totale des instruments financiers imposables atteint un demi-million d'euros.

OBSERVATION PRÉLIMINAIRE

3. Le texte soumis pour avis correspond dans une large mesure au texte du titre 4, chapitre 4, sections 2 à 4, de

¹ S'agissant d'un avant-projet de loi, on entend par “fondement juridique” la conformité avec les normes supérieures.

4, van het voorontwerp van programmawet waarover de Raad van State, afdeling Wetgeving, op 11 oktober 2017 advies 62.219/1/3/4 heeft gegeven.²

Behoudens in geval van wijziging van de juridische context verleent de Raad van State, afdeling Wetgeving, in de regel geen nieuw advies over bepalingen die reeds eerder werden onderzocht of die zijn gewijzigd ten gevolge van in vroegere adviezen gemaakte opmerkingen. Met betrekking tot die bepalingen van het ontwerp wordt daarom in eerste orde verwezen naar het voormelde advies.

Het onderzoek van de voorgelegde tekst is in hoofdzaak beperkt tot de aanpassingen die niet het gevolg zijn van het voormelde advies van de Raad van State.³

VORMVEREISTEN

4. Het advies van de Inspectie van Financiën dateert van 28 september 2017 en het begrotingsakkoord van 29 september 2017. Dat advies en dat akkoord hadden betrekking op de versie van de ontworpen regeling waarover advies 62.219/1/3/4 is gegeven. De thans om advies voorgelegde versie is op verschillende punten aangepast, zodat de budgettaire impact ervan gewijzigd is.

Krachtens artikel 32 van de wet van 22 mei 2003 “houden- de organisatie van de begroting en van de comptabiliteit van de Federale Staat” houdt de Ministerraad toezicht op de uitvoering van de begroting en dienen onder meer aan de voorafgaande akkoordbevinding van de minister van Begroting te worden voorgelegd de voorontwerpen van wet “waar[d] oor rechtstreeks of onrechtstreeks, de ontvangsten kunnen worden beïnvloed of nieuwe uitgaven kunnen ontstaan”. Artikel 5 van het koninklijk besluit van 16 november 1994 “betreffende de administratieve en begrotingscontrole” bevat een vergelijkbare bepaling. Artikel 14 van hetzelfde koninklijk besluit schrijft voor dat aan de inspecteurs van financiën worden voorgelegd de voorontwerpen van wet die aan de Ministerraad worden voorgelegd.

Vermits het herwerkte ontwerp de ontvangsten kan beïnvloeden, dient het om advies aan de Inspectie van Financiën en om akkoord aan de minister van Begroting te worden voorgelegd. Dat is weliswaar in september gebeurd, maar het toen verleende advies en akkoord zijn niet meer actueel vermits een aantal elementen van de ontworpen regeling zijn gewijzigd, waardoor de invloed op de ontvangsten moet zijn gewijzigd. De begrotingscontrole is bedoeld om de Ministerraad voor te lichten over de budgettaire effecten van een ontworpen regeling.

² *Parl. St.* Kamer 2017-18, nr. 54-2746/001, (164) 187-200.

³ Ook de memorie van toelichting is op een aantal punten gewijzigd of aangevuld.

l'avant-projet de loi-programme sur lequel le Conseil d'État, section de législation, a donné le 11 octobre 2017 l'avis 62.219/1/3/4 ².

Sauf en cas de modification du contexte juridique, le Conseil d'État, section de législation, ne donne en principe pas de nouvel avis sur des dispositions qui ont déjà été examinées précédemment ou qui ont été modifiées à la suite d'observations formulées dans des avis précédents. En ce qui concerne ces dispositions du projet, on se reportera dès lors tout d'abord à l'avis précité.

L'examen du texte soumis pour avis se limite essentiellement aux adaptations qui ne résultent pas de l'avis précité du Conseil d'État ³.

FORMALITÉS

4. L'avis de l'Inspection des Finances date du 28 septembre 2017 et l'accord budgétaire du 29 septembre 2017. Cet avis et cet accord se rapportaient à la version du dispositif en projet ayant fait l'objet de l'avis 62.219/1/3/4. La version actuellement soumise pour avis a été adaptée sur divers points, de sorte que son incidence budgétaire a changé.

En vertu de l'article 32 de la loi du 22 mai 2003 “portant organisation du budget et de la comptabilité de l'État fédéral”, le Conseil des ministres surveille l'exécution du budget et les avant-projets de loi “qui sont directement ou indirectement de nature à influencer les recettes ou à entraîner des dépenses nouvelles”, notamment, sont soumis à l'accord préalable du ministre du Budget. L'article 5 de l'arrêté royal du 16 novembre 1994 “relatif au contrôle administratif et budgétaire” contient une disposition similaire. L'article 14 du même arrêté royal prescrit que les avant-projets de loi qui sont soumis au Conseil des ministres sont soumis aux Inspecteurs des Finances.

Le projet remanié étant susceptible d'influencer les recettes, il doit être soumis à l'avis de l'Inspection des Finances et à l'accord du ministre du Budget. Cette formalité a certes été accomplie en septembre, mais l'avis et l'accord donné à l'époque ne sont plus actuels, dès lors qu'un certain nombre d'éléments du dispositif en projet, et partant l'incidence sur les recettes, ont été modifiés. Le contrôle budgétaire à pour vocation d'informer le Conseil des ministres des effets budgétaires d'une réglementation en projet.

² *Doc. parl.*, Chambre, 2017-18, n° 54-2746/001, (p. 164) pp. 187-200.

³ L'exposé des motifs a lui aussi été modifié ou complété sur certains points.

Gelet daarop dient het aangepaste ontwerp weer de voormelde vormvereisten te ondergaan vooraleer het opnieuw aan de Ministerraad wordt voorgelegd.⁴

ONDERZOEK VAN DE TEKST

ALGEMENE OPMERKINGEN

5. Het onderscheid tussen effecten op een effectenrekening – die luidens de ontworpen artikelen 151, eerste lid, en 152, 2°, van het Wetboek Diverse Rechten en Taksen belastbare financiële instrumenten zijn die deel uitmaken van de heffingsgrondslag – en effecten op naam die niet op een effectenrekening staan – die niet te beschouwen zijn als belastbare financiële instrumenten –, wordt verantwoord op grond van de verhandelbaarheid en liquiditeit ervan.

Daaromtrent wordt in de memorie van toelichting het volgende uiteengezet:

“De niet-beursgenoteerde aandelen die op een effectenrekening staan worden aan de taks onderworpen. Er wordt geen onderscheid gemaakt op basis van het al dan niet beursgenoteerd zijn, maar eerder op basis van de aard (liquiditeit) van het effect, dat op zijn beurt wordt afgeleid van de wijze waarop dit effect wordt gehouden. Aandelen op naam worden immers enkel belast wanneer zij op een effectenrekening staan en onderscheiden zich van aandelen die enkel gehouden worden in een register door hun betere verhandelbaarheid en het gemakkelijk liquide kunnen maken van deze effecten. Aandelen op naam zijn daarentegen minder verhandelbaar en vergen een meer actieve band met de vennootschap. De begrippen verhandelbaarheid op een effectenrekening versus de niet-verhandelbaarheid van effecten genoteerd in een register hangen dan ook samen met de wijze waarop het effect gehouden wordt, eens die wijze wordt bepaald is er geen onderscheid wat het al dan niet beursgenoteerd zijn betreft.”

En voorts:

“in het kader van het belasten van de grotere vermogens, worden vooral de financiële instrumenten gevisieerd die makkelijk verhandelbaar zijn doordat zij gehouden worden op effectenrekeningen die een flexibele marktverhandeling vooropstellen en dus een instrument bij uitstek vormen om het vermogen te beleggen en herbeleggen. Aandelen op naam zijn vaak investeringen voor lange tijd die veelal aangehouden worden met het oog op een actievere deelname als aandeelhouder aan het “leven” van de emitterende vennootschap, zijn moeilijker verhandelbaar en hun omzetting met het oog op verhandeling is omslachtig en inefficiënt. Daarom werd dan ook gekozen deze moeilijk verhandelbare instrumenten die niet op een effectenrekening worden gehouden niet als belastbaar te kwalificeren.”

Beide soorten van effecten, met name effecten die op een effectenrekening staan en effecten op naam die niet op een effectenrekening staan, zijn een vermogensbarometer; de

⁴ De Ministerraad heeft op 25 oktober 2017 beslist dat het ontwerp opnieuw dient te worden voorgelegd, nadat het advies van de Raad van State is ingewonnen.

Dès lors, les formalités précitées doivent de nouveau être accomplies avant que le projet adapté puisse une nouvelle fois être soumis au Conseil des ministres ⁴.

EXAMEN DU TEXTE

OBSERVATIONS GÉNÉRALES

5. La distinction entre les titres inscrits en compte-titres – qui, selon les articles 151, alinéa 1er, et 152, 2°, en projet, du Code des droits et taxes divers, sont des instruments financiers imposables qui font partie de la base d'imposition – et les titres nominatifs qui ne sont pas inscrits en compte-titres – qui ne doivent pas être considérés comme des instruments financiers imposables –, est justifiée en fonction de leur négociabilité et de leur liquidité.

À ce propos, l'exposé des motifs précise ce qui suit:

“Les actions non-cotées en bourse qui figurent sur un compte-titres sont soumises à la taxe. Il n'est opéré aucune distinction selon que le titre soit coté ou non en bourse, mais bien en fonction de la nature (liquidité) du titre, qui dérive à son tour de la façon dont ce titre est détenu. Les actions nominatives ne sont en effet uniquement imposées quand elles figurent sur un compte-titres et se distinguent des actions qui sont reprises uniquement dans un registre en raison de leur meilleure négociabilité et leur faculté à rendre ces titres facilement liquides. Les actions nominatives sont en revanche moins négociables et nécessitent une relation plus active avec la société. Les notions de négociabilité sur un compte-titres par rapport à la non-négociabilité de titres repris dans un registre sont donc liées à la façon dont l'effet est détenu, une fois que cette façon est déterminée, il n'y a aucune distinction en ce qui concerne le fait d'être coté ou non en bourse”.

Et en outre:

“dans le cadre de l'imposition des patrimoines plus élevés, on vise principalement les instruments financiers qui sont facilement négociables étant donné qu'ils sont détenus sur des compte-titres qui permettent des achats et des ventes flexibles sur le marché et qui sont donc des instruments particulièrement appropriés pour investir et réinvestir. Les parts nominatives sont utilisées pour des investissements à long terme qui sont fréquemment détenues en vue d'une participation plus active en tant qu'actionnaire à la “vie” de la société émettrice, sont plus difficiles à négocier et leur conversion afin de pouvoir les négocier est lourde et inefficace. Pour cette raison, il a été décidé que ces instruments difficilement négociables qui ne sont pas détenus sur un compte-titres ne sont pas imposables”.

Les deux sortes de titres, à savoir les titres qui sont inscrits en compte-titres et les titres nominatifs qui ne figurent pas sur ce type de compte, sont un baromètre du patrimoine; la façon

⁴ Le Conseil des ministres a décidé le 25 octobre 2017 que le projet devait de nouveau lui être soumis après que l'avis du Conseil d'État aura été recueilli.

wijze waarop een effect gehouden wordt, lijkt weinig relevant gelet op het doel, namelijk het in het licht van het streven naar een meer rechtvaardig fiscaal beleid doen bijdragen van de grotere vermogens aan het staatsbudget. Bovendien kunnen ook aandelen op naam tegenwoordig door middel van een aandelenregister in elektronische vorm⁵ vlotter worden verhandeld. De vraag rijst derhalve of de aangegeven argumenten voldoende pertinent zijn om het gemaakte onderscheid te verantwoorden.

Bijkomend is het de vraag of door het systeem van bevrijdende aangifte en inhouding, het vermoeden dat het aandeel van de verschillende titularissen-natuurlijke personen in het geheel proportioneel is, niet in veel gevallen aanleiding zal geven tot bewijsproblemen en vragen tot teruggave, wat een belangrijke administratieve last tweee kan brengen.

Daarover om toelichting verzocht, antwoordde de gemachtigde het volgende:

“De modaliteit die als maatstaf dient voor de vergelijkingsoefening moet steeds rekening houden met de achterliggende bestaanswijze. Aandelen op naam worden immers op een effectenrekening gehouden juist omwille van een vlotte verhandelbaarheid in het kader van een achterliggende beleggingsmentaliteit. Deze inherente beleggingsmotieven zijn minder prominent aanwezig bij aandelen op naam die gehouden worden in de aandelenregisters, ongeacht of dit op elektronische of klassieke wijze gebeurt, aangezien hierbij de band met de onderneming meer centraal wordt gesteld. De wijze waarop dit aandelenregister wordt gehouden (een loutere modaliteit) is daarbij van ondergeschikt belang.

Wat de administratieve last betreft, moet een onderscheid gemaakt worden tussen een initiële proportionele of werkelijke aangifte en de latere vraag tot teruggave met betrekking tot het werkelijke aandeel. In het eerste geval wordt, door de aandelen op naam die niet op een effectenrekening worden gehouden buiten het toepassingsgebied te laten, vermeden dat elke titularis van aandelen op naam een aangifte zou moeten indienen, bij gebrek aan bronheffing. De tweede regeling van de vraag tot teruggave is een noodzakelijk gevolg van een efficiënte bronheffing doordat aan de bron door de tussenpersoon abstractie moet worden gemaakt van het werkelijke aandeel van de titularis. Dit betekent dat in ieder geval na de heffing een kans moet gegeven worden aan de titularis om het werkelijke aandeel te bewijzen, zodat de taks rekening houdt met de persoonlijke toestand van de belastingplichtige. Deze twee regelingen moeten dus apart worden beschouwd, waar in een eerste fase administratieve last wordt vermeden door enkel effecten op een effectenrekening te viseren, zal in een tweede fase teruggave nodig zijn rekening houdend met de abstractie aan de bron door bronheffing, wat een regime is waaraan aandelen op naam nooit onderworpen zouden kunnen zijn aangezien zij steeds aangegeven zouden moeten worden. Bijgevolg kunnen beide argumenten als pertinent worden beschouwd.”

⁵ Zie artikel 463 van het Wetboek van vennootschappen.

dont un titre est détenu paraît peu pertinente compte tenu de l'objectif poursuivi, à savoir faire contribuer les plus grosses fortunes au budget de l'État afin de tendre vers une fiscalité plus équitable. En outre, les actions nominatives peuvent actuellement être également négociées plus aisément grâce à un registre des actions sous forme électronique⁵. La question se pose dès lors de savoir si les arguments avancés sont suffisamment pertinents pour justifier la distinction opérée.

La question se pose en outre de savoir si, par le système de déclaration et de retenue libératoires, la présomption que la part des différents titulaires-personnes physiques est globalement proportionnelle ne donnera pas lieu, dans bon nombre de cas, à des problèmes quant à l'administration de la preuve et à des demandes de remboursement, ce qui pourrait entraîner une importante charge administrative.

Invité à fournir des précisions à ce sujet, le délégué a répondu ce qui suit:

“De modaliteit die als maatstaf dient voor de vergelijkingsoefening moet steeds rekening houden met de achterliggende bestaanswijze. Aandelen op naam worden immers op een effectenrekening gehouden juist omwille van een vlotte verhandelbaarheid in het kader van een achterliggende beleggingsmentaliteit. Deze inherente beleggingsmotieven zijn minder prominent aanwezig bij aandelen op naam die gehouden worden in de aandelenregisters, ongeacht of dit op elektronische of klassieke wijze gebeurt, aangezien hierbij de band met de onderneming meer centraal wordt gesteld. De wijze waarop dit aandelenregister wordt gehouden (een loutere modaliteit) is daarbij van ondergeschikt belang.

Wat de administratieve last betreft, moet een onderscheid gemaakt worden tussen een initiële proportionele of werkelijke aangifte en de latere vraag tot teruggave met betrekking tot het werkelijke aandeel. In het eerste geval wordt, door de aandelen op naam die niet op een effectenrekening worden gehouden buiten het toepassingsgebied te laten, vermeden dat elke titularis van aandelen op naam een aangifte zou moeten indienen, bij gebrek aan bronheffing. De tweede regeling van de vraag tot teruggave is een noodzakelijk gevolg van een efficiënte bronheffing doordat aan de bron door de tussenpersoon abstractie moet worden gemaakt van het werkelijke aandeel van de titularis. Dit betekent dat in ieder geval na de heffing een kans moet gegeven worden aan de titularis om het werkelijke aandeel te bewijzen, zodat de taks rekening houdt met de persoonlijke toestand van de belastingplichtige. Deze twee regelingen moeten dus apart worden beschouwd, waar in een eerste fase administratieve last wordt vermeden door enkel effecten op een effectenrekening te viseren, zal in een tweede fase teruggave nodig zijn rekening houdend met de abstractie aan de bron door bronheffing, wat een regime is waaraan aandelen op naam nooit onderworpen zouden kunnen zijn aangezien zij steeds aangegeven zouden moeten worden. Bijgevolg kunnen beide argumenten als pertinent worden beschouwd.”

⁵ Voir l'article 463 du Code des sociétés.

Het zal in voorkomend geval aan het Grondwettelijk Hof toekomen om zich over de verantwoording van de onderscheiden behandeling uit te spreken.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Artikel 4

6. In het ontworpen artikel 152, 5°, eerste lid, van het Wetboek Diverse Rechten en Taksen wordt omschreven wie als belastingplichtig "titularis" van een effectenrekening te beschouwen is. In dat verband is aan de gemachtigde gevraagd hoe er moet worden gehandeld als belastbare financiële instrumenten door een titularis te koop worden aangeboden en die aanbidding via een bemiddelaar gebeurt. Voor bepaalde effecten moet die aanbidding trouwens verplicht via een bemiddelaar gebeuren.

Het antwoord van de gemachtigde luidde als volgt:

"Allereerst moet een onderscheid gemaakt worden tussen een Marketmaker (bemiddelaar) en een Liquidity Provider, in de werkelijke vraag wordt enkel verwezen naar marketmaker/bemiddelaar waardoor enkel hierop verder ingegaan zal worden. Een verkoop van aandelen op naam gebeurt in de regel door rechtstreekse overschrijving van een aandeel van de verkoper naar de koper in het aandeelhoudersregister. Indien deze transactie via een bemiddelaar verloopt, wordt de transactie weliswaar tijdelijk boekhoudkundig geregistreerd op de effectenrekening van de betrokkene waarna een soort tegengestelde registratie plaatsvindt van de "technische inboeking" zodat de aandelen niet gereflecteerd worden in de effectenrekening van de betrokkene. Met andere woorden, de registratie in de effectenrekening is een louter technische registratie en dient enkel om de beurstransactie systeemtechnisch te verwerken. Het antwoord op de gestelde vraag luidt dan ook dat op geen enkel ogenblik de bemiddelaar eigenaar wordt van de betrokken aandelen.

Het ontwerp is van toepassing op een logische wijze, namelijk wanneer titularis X aandelen houdt op zijn effectenrekening met een reeds opgemeten waarde van 580 000 EUR op 31 december en 31 maart en op 10 april besluit voor 90 000 EUR aandelen te verkopen aan een koper via een bemiddelaar, zal bij gebrek aan andere mutaties de waarde op 30 juni en 30 september (490 000 EUR) opgenomen en opgeteld worden bij de reeds opgemeten referentiepunten om de gemiddelde waarde te bekomen (535 000 EUR)."

Naderhand heeft de gemachtigde laten weten dat dit antwoord geldt zowel ingeval gewerkt wordt met een bemiddelaar als voor het geval waarin een *liquidity provider* optreedt.

Uit de door de gemachtigde gegeven toelichting valt af te leiden dat een louter technische registratie van effecten op een effectenrekening buiten beschouwing wordt gelaten voor het bepalen van de effectentaks. Die registratie is "tijdelijk", namelijk de tijd die nodig is om de effecten te verkopen of, indien dat niet lukt, tot de titularis beslist van de verkoop af te zien. In dat geval rijst dan wel de vraag hoe tewerk gegaan moet worden om voor het bepalen van de effectentaks in

Il reviendra le cas échéant à la Cour constitutionnelle de se prononcer sur la justification de la différence de traitement.

OBSERVATIONS PARTICULIÈRES

Article 4

6. L'article 152, 5°, alinéa 1er, en projet, du Code des droits et taxes divers définit qui doit être considéré comme "titulaire" d'un compte-titres redevable de la taxe. À ce propos, il a été demandé au délégué comment procéder lorsque des instruments financiers imposables sont mis en vente par un titulaire et que ces titres sont proposés par un intermédiaire. Pour certains titres, cette proposition doit d'ailleurs obligatoirement se faire par un intermédiaire.

Le délégué a donné la réponse suivante:

"Allereerst moet een onderscheid gemaakt worden tussen een Marketmaker (bemiddelaar) en een Liquidity Provider, in de werkelijke vraag wordt enkel verwezen naar marketmaker/bemiddelaar waardoor enkel hierop verder ingegaan zal worden. Een verkoop van aandelen op naam gebeurt in de regel door rechtstreekse overschrijving van een aandeel van de verkoper naar de koper in het aandeelhoudersregister. Indien deze transactie via een bemiddelaar verloopt, wordt de transactie weliswaar tijdelijk boekhoudkundig geregistreerd op de effectenrekening van de betrokkene waarna een soort tegengestelde registratie plaatsvindt van de "technische inboeking" zodat de aandelen niet gereflecteerd worden in de effectenrekening van de betrokkene. Met andere woorden, de registratie in de effectenrekening is een louter technische registratie en dient enkel om de beurstransactie systeemtechnisch te verwerken. Het antwoord op de gestelde vraag luidt dan ook dat op geen enkel ogenblik de bemiddelaar eigenaar wordt van de betrokken aandelen.

Het ontwerp is van toepassing op een logische wijze, namelijk wanneer titularis X aandelen houdt op zijn effectenrekening met een reeds opgemeten waarde van 580 000 EUR op 31 december en 31 maart en op 10 april besluit voor 90 000 EUR aandelen te verkopen aan een koper via een bemiddelaar, zal bij gebrek aan andere mutaties de waarde op 30 juni en 30 september (490 000 EUR) opgenomen en opgeteld worden bij de reeds opgemeten referentiepunten om de gemiddelde waarde te bekomen (535 000 EUR)."

Par la suite, le délégué a déclaré que cette réponse vaut tant en cas de recours à un intermédiaire qu'en cas d'intervention d'un *liquidity provider*.

Il peut se déduire des précisions apportées par le délégué qu'un enregistrement purement technique de titres en compte-titres n'est pas pris en considération pour fixer la taxe sur les comptes-titres. Cet enregistrement est "temporaire", à savoir le temps nécessaire pour vendre les titres ou, en cas d'échec, jusqu'au moment où le titulaire renonce à la vente. Dans ce cas, la question se pose toutefois de savoir comment devoit procéder pour néanmoins tenir compte des titres non encore

hoofde van de titularis toch rekening te houden met de op een bepaald referentietijdstip nog niet verkochte effecten; op dat ogenblik zijn ze immers opgenomen op de effectenrekening van de bemiddelaar of *liquidity provider*.

Het is wenselijk om deze gevallen te duiden in de memorie van toelichting.

7. De antimisbruikbepaling die is toegevoegd (ontworpen artikel 152, 5°, tweede lid, van het Wetboek Diverse Rechten en Taksen), zal enkel toegepast kunnen worden als een rechtspersoon onderworpen aan de vennootschapsbelasting, na 31 december 2017 wordt opgericht en een effectenrekening inbrengt *louter* met de bedoeling om aan de nieuwe taks te ontsnappen ("met als enig doel aan de belastingheffing (...) te ontkomen"). Dat doet vragen rijzen over de effectiviteit van die antimisbruikbepaling en over de verenigbaarheid ervan met het grondwettelijke beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie.

Of het nu gaat om een nieuw opgerichte, dan wel om een bestaande rechtspersoon die als vehikel wordt gebruikt om aan de belasting te ontsnappen, zou geen verschil mogen uitmaken vanuit de bekommernis om belastingontwijking onmogelijk te maken. Het gehanteerde onderscheid lijkt dan ook niet relevant te zijn.

Ook het uitsluiten van de voor 1 januari 2018 opgerichte rechtspersonen, doet afbreuk aan de slagkracht van de maatregel. Een belastingplichtige die immers voor die datum een rechtspersoon opricht om een of meerdere van zijn persoonlijke effectenrekeningen te beheren teneinde aan de taks te ontsnappen, wordt daardoor vrijgesteld van toepassing van de antimisbruikbepaling. Wie dat na 31 december 2017 doet, krijgt echter geen vrijgeleide.

Ten slotte is ook niet duidelijk waarom wordt bepaald dat het "enige" doel het ontkomen aan de belastingheffing moet zijn. Indien de betrokkene de oprichting ook nog om een andere reden doet (bv. successieplanning), zou geen toepassing van de antimisbruikbepaling kunnen worden gemaakt. De Raad van State vraagt zich overigens af hoe de belastingdienst het negatieve bewijs kan leveren dat geen enkel ander doel in het spel is.

Indien de onderscheiden behandelingen die uit de ontworpen bepaling voortvloeien, worden behouden, zal voor elk ervan een deugdelijke verantwoording geboden moeten worden. Dat geldt inzonderheid voor het ontzien van rechtspersonen die zouden zijn opgericht tussen de aankondiging van de maatregel en de bekendmaking of inwerkingtreding ervan.

8. In de Nederlandse tekst van het ontworpen artikel 152, 5°, tweede lid, van het Wetboek Diverse Rechten en Taksen kan het zinsdeel "en een effectenrekening inbrengt zoals bedoeld in artikel 152, 1°, met" beter worden vervangen door de zinsnede "en er een effectenrekening wordt in ingebracht met". In de Franse tekst kan het zinsdeel "tel que visé à l'article 152, 1°," beter weggelaten worden; de omschrijving van de term

vendus, à un point de référence précis, pour déterminer la taxe sur les comptes-titres dans le chef du titulaire; en effet, à ce moment-là, ils sont inscrits sur le compte-titres de l'intermédiaire ou du *liquidity provider*.

Il est souhaitable de mentionner ces cas dans l'exposé des motifs.

7. La disposition anti-abus qui a été ajoutée (article 152, 5°, alinéa 2, en projet, du Code des droits et taxes divers), pourra uniquement être appliquée lorsqu'une personne morale soumise à l'impôt des sociétés est constituée après le 31 décembre 2017 et qu'un compte-titres fait l'objet d'un apport dans le *seul* but d'échapper à la nouvelle taxe ("dans le seul but d'échapper à la taxation"), ce qui soulève des questions quant à l'effectivité de cette disposition anti-abus et à sa conformité avec le principe constitutionnel d'égalité et de non-discrimination.

Qu'il s'agisse d'une personne morale nouvellement constituée, ou d'une personne morale existante utilisée comme instrument permettant d'échapper à l'impôt, il ne devrait y avoir aucune différence au regard de l'objectif d'empêcher l'évasion fiscale. La distinction opérée semble dès lors manquer de pertinence.

L'exclusion des personnes morales constituées avant le 1er janvier 2018 porte également préjudice à l'efficacité de la mesure. En effet, un contribuable qui constitue une personne morale avant cette date pour gérer un ou plusieurs de ses comptes-titres personnels afin d'échapper à la taxe est ainsi exempté de l'application de la disposition anti-abus. Celui qui procède de la sorte après le 31 décembre 2017 ne reçoit toutefois pas de sauf-conduit.

Enfin, on n'aperçoit pas non plus pourquoi il est prévu que le "seul" but doit être celui d'échapper à la taxation. Si l'intéressé procède aussi à la constitution pour un autre motif encore (planification de la succession, par exemple), on ne devrait pas pouvoir appliquer la disposition anti-abus. Le Conseil d'État se demande au demeurant comment l'administration fiscale peut apporter la preuve négative qu'aucun autre objectif n'est en cause.

En cas de maintien des différents traitements résultant de la disposition en projet, il faudra pouvoir fournir une justification adéquate pour chacun d'entre eux et, en particulier, pour le traitement avec ménagement des personnes morales qui auraient été constituées entre l'annonce de la mesure et sa publication ou son entrée en vigueur.

8. Dans le texte néerlandais de l'article 152, 5°, alinéa 2, en projet, du Code des droits et taxes divers, mieux vaudrait remplacer le segment de phrase "en een effectenrekening inbrengt zoals bedoeld in artikel 152, 1°, met" par le segment de phrase "en er een effectenrekening wordt in ingebracht met". Dans le texte français, il serait préférable d'omettre le segment de phrase "tel que visé à l'article 152, 1°,"; en effet,

“effectenrekening” in onderdeel 1° van artikel 152, is immers ook van toepassing voor onderdeel 5° van hetzelfde artikel.

Artikel 6

9. In het ontworpen artikel 154, § 2, eerste lid, van het Wetboek Diverse Rechten en Taksen wordt een bijkomend referentietijdstip vastgesteld voor het geval een effectenrekening in de loop van de referentieperiode wordt geopend, gewijzigd of afgesloten, of indien een natuurlijke persoon titularis wordt van een effectenrekening of geen titularis meer is in de loop van de referentieperiode.

Aan de gemachtigde is gevraagd hoe het aandeel van elke titularis wordt berekend als het houderschap van de effectenrekening in de loop van de referentieperiode wijzigt en welke impact dat heeft op de forfaitaire verdeling van het aandeel van elke houder van de rekening. Het antwoord luidde:

“Dit kan aangetoond worden aan de hand van een voorbeeld:

Stel dat een effectenrekening wordt gehouden door twee personen: Meneer X en Mevrouw Y en de belastbare financiële instrumenten op deze effectenrekening een constante waarde hebben van 1 400 000 EUR.

Op 1 maart 2019 besluit Mevrouw Y een eigen effectenrekening te openen, waarbij ze haar werkelijk aandeel (40 %) mee verhuist.

la définition du terme “compte-titres” au 1° de l'article 152, vaut également pour le 5° du même article.

Article 6

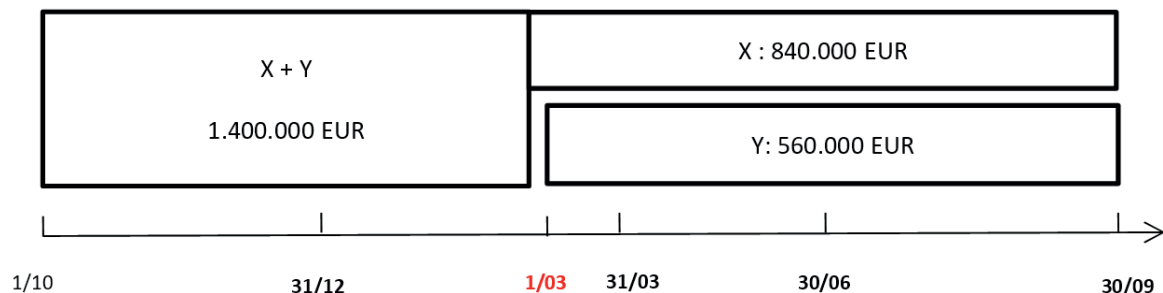
9. L'article 154, § 2, alinéa 1er, en projet, du Code des droits et taxes divers fixe un point de référence supplémentaire en cas d'ouverture, de modification ou de clôture d'un compte-titres durant la période de référence ou lorsqu'une personne physique devient titulaire d'un compte-titres ou n'est plus titulaire durant cette même période de référence.

Il a été demandé au délégué comment est calculée la part de chaque titulaire lorsque la détention du compte-titres change au cours de la période de référence et quelle incidence a ce changement sur la répartition forfaitaire de la part de chaque titulaire du compte. Il a répondu en ces termes:

“Dit kan aangetoond worden aan de hand van een voorbeeld:

Stel dat een effectenrekening wordt gehouden door twee personen: Meneer X en Mevrouw Y en de belastbare financiële instrumenten op deze effectenrekening een constante waarde hebben van 1 400 000 EUR.

Op 1 maart 2019 besluit Mevrouw Y een eigen effectenrekening te openen, waarbij ze haar werkelijk aandeel (40 %) mee verhuist.

Dit leidt tot de volgende afwikkeling van gevolgen:

- De periode 1/10/2017 tot 01/03/2018: Voor de effectenrekening gehouden door X en Y wordt op het eerste referentiepunt 31/12 een totale waarde van 1 400 000 EUR (700 000 EUR elk) vastgesteld. Op 1 maart 2018 wordt een bijkomende referentiepunt vastgesteld naar aanleiding van de wijziging van titularisschap. Voor mevrouw X geeft niet-titularis zijn van de effectenrekening en het daaropvolgend openen van een nieuwe rekening aanleiding tot het eindigen van haar referentieperiode en het begin van een nieuwe referentieperiode voor haar persoonlijke effectenrekening vanaf 1 maart 2018, het begin van de referentieperiode telt dan ook als het eerste referentiepunt zoals bedoeld in artikel 154, § 2, eerste lid.

Dit leidt tot de volgende afwikkeling van gevolgen:

- De periode 1/10/2017 tot 01/03/2018: Voor de effectenrekening gehouden door X en Y wordt op het eerste referentiepunt 31/12 een totale waarde van 1 400 000 EUR (700 000 EUR elk) vastgesteld. Op 1 maart 2018 wordt een bijkomende referentiepunt vastgesteld naar aanleiding van de wijziging van titularisschap. Voor mevrouw X geeft niet-titularis zijn van de effectenrekening en het daaropvolgend openen van een nieuwe rekening aanleiding tot het eindigen van haar referentieperiode en het begin van een nieuwe referentieperiode voor haar persoonlijke effectenrekening vanaf 1 maart 2018, het begin van de referentieperiode telt dan ook als het eerste referentiepunt zoals bedoeld in artikel 154, § 2, eerste lid.

• De periode 1/03 tot 30/09: Voor de effectenrekening waar X titularis blijft, loopt de referentieperiode door tot 30/09, de waarde die in aanmerking moet worden genomen kan in onderstaande tabel gevonden worden. Voor de geopende effectenrekening waar Y titularis van wordt, begint op 01/03 een nieuwe referentieperiode die loopt tot 30/9. Dankzij artikel 154, § 2, derde lid zal enkel de laatste referentieperiode (vanaf 01/03) in beschouwing genomen worden.

• De periode 1/03 tot 30/09: Voor de effectenrekening waar X titularis blijft, loopt de referentieperiode door tot 30/09, de waarde die in aanmerking moet worden genomen kan in onderstaande tabel gevonden worden. Voor de geopende effectenrekening waar Y titularis van wordt, begint op 01/03 een nieuwe referentieperiode die loopt tot 30/9. Dankzij artikel 154, § 2, derde lid zal enkel de laatste referentieperiode (vanaf 01/03) in beschouwing genomen worden.

Titularis	31/12	01/03	31/03	30/06	30/09	Gemiddelde
X	700.000 EUR	700.000 EUR	840.000 EUR	840.000 EUR	840.000 EUR	784.000 EUR
Y	154, § 2, derde lid	560.000 EUR (154, §2, eerste lid)	560.000 EUR	560.000 EUR	560.000 EUR	560.000 EUR

”.

Artikel 9

10. De inleidende zin van het ontworpen artikel 157 van het Wetboek Diverse Rechten en Taksen bevat twee keer dezelfde zinsnede, namelijk “behalve in geval van overdracht zoals bedoeld in artikel 154, § 2, derde lid”, wat dient te worden verholpen.

Artikel 13

11. In het ontworpen artikel 158/4, § 1, tweede lid, laatste zin, van het Wetboek Diverse Rechten en Taksen wordt voor de titularissen die zelf tot aangifte en betaling van de taks moeten overgaan, bepaald dat bedragen van minder dan 10 euro niet moeten worden betaald.⁶

11.1. Vermits de taks van 0,15 % pas verschuldigd wordt indien het aandeel van de titularis in de gemiddelde waarde van de belastbare financiële instrumenten op de effectenrekeningen minstens 500 000 euro uitmaakt, bedraagt de taks in principe minstens 750 euro. De gemachtigde verduidelijkte als volgt in welke gevallen de vrijstelling van betaling toch kan voorkomen:

“De te betalen taks zal niet steeds minstens 750 euro bedragen. Stel bijvoorbeeld dat iemand verscheidene rekeningen heeft waarvoor bronheffing is gebeurd aangezien deze meer dan 500 000 EUR vertegenwoordigen en daarbuiten nog een buitenlandse effectenrekening houdt waarop een relatief gering bedrag staat, waarvoor alsnog een aangifte moet gebeuren, of binnenlandse effectenrekeningen houdt waarvoor geen opt-in is gebeurd. In dat geval zal het voor bedragen kleiner dan 10 EUR niet nodig zijn een betaling uit

⁶ Uit het ontworpen artikel 158/5, § 4, van het Wetboek Diverse Rechten en Taksen blijkt dan weer dat slechts tot teruggave wordt overgegaan wanneer meer dan 10 euro moet worden geretourneerd.

”.

Article 9

10. La phrase introductive de l'article 157, en projet, du Code des droits et taxes divers contient deux fois le même segment de phrase, à savoir “excepté en cas de transfert tel que visé à l'article 154, § 2, alinéa 3”, ce à quoi il convient de remédier.

Article 13

11. L'article 158/4, § 1er, alinéa 2, dernière phrase, en projet, du Code des droits et taxes divers dispose que pour les titulaires qui doivent procéder eux-mêmes à la déclaration et au paiement de la taxe, les montants inférieurs à 10 euros ne doivent pas être payés⁶.

11.1. Étant donné que la taxe de 0,15 % n'est due que si la part du titulaire dans la valeur moyenne des instruments financiers imposables sur les comptes-titres s'élève au moins à 500 000 euros, la taxe est en principe d'au moins 750 euros. Le délégué a précisé comme suit les cas dans lesquels l'exemption de paiement peut néanmoins être accordée:

“De te betalen taks zal niet steeds minstens 750 euro bedragen. Stel bijvoorbeeld dat iemand verscheidene rekeningen heeft waarvoor bronheffing is gebeurd aangezien deze meer dan 500 000 EUR vertegenwoordigen en daarbuiten nog een buitenlandse effectenrekening houdt waarop een relatief gering bedrag staat, waarvoor alsnog een aangifte moet gebeuren, of binnenlandse effectenrekeningen houdt waarvoor geen opt-in is gebeurd. In dat geval zal het voor bedragen kleiner dan 10 EUR niet nodig zijn een betaling uit

⁶ Il ressort par ailleurs de l'article 158/5, § 4, en projet, du Code des droits et taxes divers que le remboursement sera effectué uniquement lorsque le montant à rembourser est supérieur à 10 euros.

te voeren, als spiegel voor de ontlasting van de administratie bij een vraag tot teruggave onder 10 EUR. Zo is het zeer goed mogelijk dat bij een vraag tot teruggave het werkelijke aandeel wordt vastgelegd met een zeer marginaal effect, waardoor dit meer of minder dan 10 euro kan uitmaken. Indien de teruggave van dit aandeel aanleiding geeft tot toerekening van dit aandeel aan een andere titularis, zal deze dit toegewezen aandeel voegen bij het reeds gevestigde aandeel. In dat geval is het zeker mogelijk dat kleinere bedragen alsnog zouden moeten betaald worden.”

11.2. Dezelfde vrijstelling van betaling geldt niet ingeval de Belgische tussenpersoon de belastingschuldige is (ontworpen artikel 158/4, § 1, gelezen in samenhang met de ontworpen artikelen 157 en 158/1).

Indien het gaat om een effectenrekening waarvan het aandeel van de titularis in de gemiddelde waarde van de belastbare financiële instrumenten minder bedraagt dan een half miljoen euro en hij geopteerd heeft voor de bevrijdende aangifte en inhouding, moet de Belgische tussenpersoon de taks betalen (ontworpen artikel 157), ook als die minder dan 10 euro bedraagt. Anders dan in het geval de titularis zelf overgaat tot aangifte en betaling van de taks, wordt hij in deze hypothese niet vrijgesteld van betaling van bedragen van minder dan 10 euro.

Op de vraag waarom dezelfde regeling niet geldt in de hypothese dat de tussenpersoon overgaat tot een bevrijdende inhouding, aangifte en betaling van de taks, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“Deze bepalingen richten zich in beide gevallen tot de belastingplichtige, namelijk de titularis. Zij zijn er niet toe gericht de belastingschuldige te ontslaan van zijn taak om de belasting te heffen aan de bron. De tussenpersonen vervullen hier een taak in het kader van de inning van de taks, zij worden in geen geval als belastingplichtige titularis beschouwd. In dat kader beperkt de administratieve ontlasting zich tot de verplichtingen tussen titularis en administratie, deze wordt niet uitgebreid tot personen die een taak in naam en voor rekening van een van beide[n] op zich zou nemen.”

De gemachtigde lichtte de verschillende behandeling van tussenpersonen en titularissen nog verder toe als volgt:

“Artikel 157, 2° voorziet niet in een optie waarbij maar één kredietinstelling de taks zou betalen, integendeel dit artikel voorziet het geval waarin er bij meerdere kredietinstellingen geopteerd kan worden voor de inhouding, indien deze inhouding niet voor iedere effectenrekening automatisch gebeurt (bij éénzelfde instelling wordt het drempelbedrag niet overschreden, in globo is dit wel het geval). Het kan dus wel zijn dat een kleinere effectenrekening (in dit geval spreken we over rekening waarvan de gemiddelde waarde 6 666 euro niet overschrijdt gedurende de referentieperiode) wordt gehouden bij een andere kredietinstelling, waarvoor niet geopteerd is voor de bevrijdende inhouding en dus een aparte aangifte dient ingediend te worden. Hoewel het in de interesse is van de titularis om deze administratieve formaliteit door de kredietinstelling te laten afhandelen, is het mogelijk dat toch voor de aangifte wordt gekozen. De titularis weet in dat geval

te voeren, als spiegel voor de ontlasting van de administratie bij een vraag tot teruggave onder 10 EUR. Zo is het zeer goed mogelijk dat bij een vraag tot teruggave het werkelijke aandeel wordt vastgelegd met een zeer marginaal effect, waardoor dit meer of minder dan 10 euro kan uitmaken. Indien de teruggave van dit aandeel aanleiding geeft tot toerekening van dit aandeel aan een andere titularis, zal deze dit toegewezen aandeel voegen bij het reeds gevestigde aandeel. In dat geval is het zeker mogelijk dat kleinere bedragen alsnog zouden moeten betaald worden”.

11.2. Cette même exemption de paiement n’est pas applicable lorsque l’intermédiaire belge est le redevable (article 158/4, § 1er, en projet, combiné avec les articles 157 et 158/1, en projet).

S’il s’agit d’un compte-titres dont la part du titulaire dans la valeur moyenne des instruments financiers imposables est inférieure à un demi-million d’euros et s’il a opté pour la déclaration et la retenue libératoires, l’intermédiaire belge doit payer la taxe (article 157, en projet), même si elle est inférieure à 10 euros. Contrairement au cas où le titulaire procède lui-même à la déclaration et au paiement de la taxe, il n’est, dans cette hypothèse, pas exempté du paiement des montants inférieurs à 10 euros.

À la question de savoir pourquoi le même régime n’est pas applicable dans l’hypothèse où l’intermédiaire procède à une retenue, une déclaration et un paiement libératoires de la taxe, le délégué a répondu en ces termes:

“Deze bepalingen richten zich in beide gevallen tot de belastingplichtige, namelijk de titularis. Zij zijn er niet toe gericht de belastingschuldige te ontslaan van zijn taak om de belasting te heffen aan de bron. De tussenpersonen vervullen hier een taak in het kader van de inning van de taks, zij worden in geen geval als belastingplichtige titularis beschouwd. In dat kader beperkt de administratieve ontlasting zich tot de verplichtingen tussen titularis en administratie, deze wordt niet uitgebreid tot personen die een taak in naam en voor rekening van een van beide[n] op zich zou nemen”.

Le délégué a explicité davantage la différence de traitement des intermédiaires et des titulaires de la manière suivante:

“Artikel 157, 2° voorziet niet in een optie waarbij maar één kredietinstelling de taks zou betalen, integendeel dit artikel voorziet het geval waarin er bij meerdere kredietinstellingen geopteerd kan worden voor de inhouding, indien deze inhouding niet voor iedere effectenrekening automatisch gebeurt (bij éénzelfde instelling wordt het drempelbedrag niet overschreden, in globo is dit wel het geval). Het kan dus wel zijn dat een kleinere effectenrekening (in dit geval spreken we over rekening waarvan de gemiddelde waarde 6 666 euro niet overschrijdt gedurende de referentieperiode) wordt gehouden bij een andere kredietinstelling, waarvoor niet geopteerd is voor de bevrijdende inhouding en dus een aparte aangifte dient ingediend te worden. Hoewel het in de interesse is van de titularis om deze administratieve formaliteit door de kredietinstelling te laten afhandelen, is het mogelijk dat toch voor de aangifte wordt gekozen. De titularis weet in dat geval

over welke rekeningen hij beschikt en of deze het drempelbedrag overschrijden in hun totaliteit. Dit is niet zo voor de kredietinstellingen, die niet weten of de afwezigheid van een opt-in voortkomt uit een verlangen om een (proportionele of werkelijke) aangifte in te vullen of het loutere feit dat de titularis slechts over één effectenrekening beschikt waar een minimaal bedrag op staat en waarvoor hij dus niet belastingplichtig is. Met het oog op het gecombineerde systeem van bronheffing en aangifte, en bij gebrek aan een vermogenskadaster waarop alle effectenrekeningen van een titularis kunnen geraadpleegd worden, is het verantwoord in het licht van het gelijkheidsbeginsel om een vrijstelling van betaling (niet van aangifte) te voorzien, als spiegel van de vrijstelling van teruggave voor sommen onder 10 EUR waarvoor de kosten verbonden aan het administratieve optreden in het licht van de redelijkheid niet gedekt worden. De kredietinstellingen bevinden zich niet in dezelfde positie als de titularis met betrekking tot kennis over de totale gemiddelde waarde van de effectenrekeningen gehouden bij een of meerdere kredietinstellingen en kunnen bijgevolg als belastingschuldigen niet toegestaan worden een opportuniteitsoordeel te vellen door het niet betalen van een som kleiner dan 10 EUR. De opbouw en differentiatie van het aangifte- en betalingssysteem heeft een marginaal gevolg voor geringe sommen dat als verantwoord kan worden beschouwd.”

Om het door de gemachtigde vooropgestelde doel te bereiken, namelijk dat de belastingplichtige in alle gevallen wordt vrijgesteld van betaling van de taks als die minder dan 10 euro bedraagt, zal het ontwerp aangepast moeten worden. Door de zin “Bedragen van minder dan 10 euro moeten niet worden betaald.” op te nemen in het ontworpen artikel 158/4, § 1, wordt immers de indruk gewekt dat die regel alleen geldt indien het gaat om titularissen die zelf overgaan tot aangifte en betaling van de taks.

12. In het ontworpen artikel 158/4, § 2, tweede lid, van het Wetboek Diverse Rechten en Taksen wordt verwezen naar “[d]e bepalingen van het Wetboek diverse rechten en taksen betreffende de aangifte”. Op de vraag om welke bepalingen het gaat, antwoordde de gemachtigde:

“Tot op heden zijn er geen algemene bepalingen met betrekking tot de aangifte opgenomen in het WDRT, al is het mogelijk dat bij een toekomstige codificatie hierin voorzien zal worden. Deze bepaling blijft bijgevolg zonder nut en zal verwijderd worden.”

Hiermee kan worden ingestemd.

De griffier,

Astrid TRUYENS

De voorzitter,

Jo BAERT

over welke rekeningen hij beschikt en of deze het drempelbedrag overschrijden in hun totaliteit. Dit is niet zo voor de kredietinstellingen, die niet weten of de afwezigheid van een opt-in voortkomt uit een verlangen om een (proportionele of werkelijke) aangifte in te vullen of het loutere feit dat de titularis slechts over één effectenrekening beschikt waar een minimaal bedrag op staat en waarvoor hij dus niet belastingplichtig is. Met het oog op het gecombineerde systeem van bronheffing en aangifte, en bij gebrek aan een vermogenskadaster waarop alle effectenrekeningen van een titularis kunnen geraadpleegd worden, is het verantwoord in het licht van het gelijkheidsbeginsel om een vrijstelling van betaling (niet van aangifte) te voorzien, als spiegel van de vrijstelling van teruggave voor sommen onder 10 EUR waarvoor de kosten verbonden aan het administratieve optreden in het licht van de redelijkheid niet gedekt worden. De kredietinstellingen bevinden zich niet in dezelfde positie als de titularis met betrekking tot kennis over de totale gemiddelde waarde van de effectenrekeningen gehouden bij een of meerdere kredietinstellingen en kunnen bijgevolg als belastingschuldigen niet toegestaan worden een opportuniteitsoordeel te vellen door het niet betalen van een som kleiner dan 10 EUR. De opbouw en differentiatie van het aangifte- en betalingssysteem heeft een marginaal gevolg voor geringe sommen dat als verantwoord kan worden beschouwd”.

Le projet devra être adapté pour atteindre l’objectif mentionné par le délégué, à savoir que le contribuable est exempté dans tous les cas du paiement de la taxe lorsqu’elle est inférieure à 10 euros. En effet, la phrase “Des montants inférieurs à 10 euros ne doivent pas être payés” à l’article 158/4, § 1er, en projet, donne à penser que cette règle vaut uniquement s’il s’agit de titulaires qui procèdent eux-mêmes à la déclaration et au paiement de la taxe.

12. L’article 158/4, § 2, alinéa 2, en projet, du Code des droits et taxes divers vise “[l]es dispositions du Code des droits et taxes divers relatives à la déclaration”. À la question de savoir de quelles dispositions il s’agit, le délégué a donné la réponse suivante:

“Tot op heden zijn er geen algemene bepalingen met betrekking tot de aangifte opgenomen in het WDRT, al is het mogelijk dat bij een toekomstige codificatie hierin voorzien zal worden. Deze bepaling blijft bijgevolg zonder nut en zal verwijderd worden”.

On peut se rallier à ce point de vue.

Le greffier,

Astrid TRUYENS

Le président,

Jo BAERT

WETSONTWERP

FILIP,

KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,
ONZE GROET.

Op de voordracht van de minister van Financiën,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

De minister van Financiën is ermee belast in onze naam bij de Kamer van volksvertegenwoordigers het ontwerp van wet in te dienen waarvan de tekst hierna volgt:

HOOFDSTUK 1**Algemene bepaling**

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

HOOFDSTUK 2**Wijzigingen aan het Wetboek diverse rechten en taksen**

Art. 2

Titel II van boek II van het Wetboek diverse rechten en taksen, opgeheven bij het koninklijk besluit van 22 augustus 1934 en vernummerd bij de wet van 19 december 2006, wordt hersteld met als opschrift: "Titel II – Taks op de effectenrekeningen" en omvat de artikelen 151 tot 158/6.

Art. 3

In titel II van boek II van hetzelfde Wetboek hersteld bij artikel 2 van deze wet, wordt artikel 151, opgeheven bij het koninklijk besluit van 22 augustus 1934, hersteld als volgt:

"Art. 151. De natuurlijke persoon die tijdens de referentieperiode titularis is van één of meerdere effectenrekeningen in België of in het buitenland, is over zijn aandeel in de gemiddelde waarde van de belastbare

PROJET DE LOI

PHILIPPE,

ROI DES BELGES,

À tous, présents et à venir,
SALUT.

Sur la proposition du ministre des Finances,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

Le ministre des Finances est chargé de présenter en notre nom à la Chambre des représentants le projet de loi dont la teneur suit:

CHAPITRE 1ER**Disposition générale**Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

CHAPITRE 2**Modifications au Code des droits et taxes divers**

Art. 2

Le titre II du livre II du Code des droits et taxes divers, abrogé par l'arrêté royal du 22 août 1934 et renuméroté par la loi du 19 décembre 2006, est rétabli avec comme intitulé: "Titre II – Taxe sur les comptes-titres" et contient les articles 151 à 158/6.

Art. 3

Dans le titre II du livre II du même Code, rétabli par l'article 2 de la présente loi, l'article 151, abrogé par l'arrêté royal du 22 août 1934, est rétabli dans la rédaction suivante:

"Art. 151. La personne physique qui durant la période de référence est titulaire de un ou plusieurs comptes-titres en Belgique ou à l'étranger est, pour sa part dans la valeur moyenne des instruments financiers

financiële instrumenten op die rekeningen onderworpen aan een taks overeenkomstig de bepalingen van deze titel.

De taks is evenwel niet verschuldigd indien het aandeel van de titularis in de in het eerste lid bedoelde gemiddelde waarde van de belastbare financiële instrumenten op die rekeningen minder bedraagt dan 500 000 euro.”.

Art. 4

In titel II van boek II van hetzelfde Wetboek hersteld bij artikel 2 van deze wet, wordt artikel 152, opgeheven bij het koninklijk besluit van 22 augustus 1934, hersteld als volgt:

“Art. 152. Voor de toepassing van deze titel wordt verstaan onder:

1° effectenrekening:

a) wat de rijksinwoners betreft, de effectenrekeningen gehouden bij een of meerdere tussenpersonen, ongeacht waar de tussenpersoon opgericht of gevestigd is, en wat de niet-inwoners betreft, de effectenrekeningen gehouden bij een of meerdere in België opgerichte of gevestigde tussenpersonen, waarop één of meer belastbare financiële instrumenten zijn ingeschreven;

b) de belastbare financiële instrumenten zoals bedoeld in het 2°, a), gehouden op een effectenrekening, die het voorwerp uitmaken van een omvorming vanaf 9 december 2017 naar niet-belastbare financiële instrumenten gehouden in een register van effecten op naam, uitsluitend voor de referentieperiode waarin de omvorming plaatsvindt. De omvorming die plaatsvindt vanaf 9 december 2017, wordt toegerekend aan de eerste referentieperiode vanaf 1 januari 2018;

2° belastbare financiële instrumenten:

a) al dan niet beursgenoteerde aandelen alsmede certificaten betreffende dergelijke instrumenten;

b) al dan niet beursgenoteerde obligaties alsmede certificaten betreffende dergelijke instrumenten;

c) al dan niet beursgenoteerde rechten van deelneming in gemeenschappelijke beleggingsfondsen of aandelen in beleggingsvennootschappen, die niet zijn gekocht of waarop niet werd ingeschreven in het kader van een levensverzekering of een regeling voor pensioensparen;

imposables sur ces comptes, soumise à une taxe conformément aux dispositions du présent titre.

Cependant, la taxe n'est pas due lorsque la valeur moyenne de la part du titulaire dans la valeur moyenne des instruments financiers imposables sur ces comptes, au sens de l'alinéa 1er, est inférieure à un montant de 500 000 euros.”.

Art. 4

Dans le titre II du livre II du même Code, rétabli par l'article 2 de la présente loi, l'article 152, abrogé par l'arrêté royal du 22 août 1934, est rétabli dans la rédaction suivante:

“Art. 152. Pour l'application du présent titre, on entend par:

1° compte-titres:

a) en ce qui concerne les habitants du Royaume, les comptes-titres détenus auprès d'un ou plusieurs intermédiaires peu importe où cet intermédiaire est constitué ou établi, et en ce qui concerne les non-résidents, les comptes-titres détenus auprès d'un ou plusieurs intermédiaires qui ont été constitués ou sont établis en Belgique, sur lesquels sont inscrits un ou plusieurs instruments financiers imposables;

b) les instruments financiers imposables tels que visé au 2°, a), détenus sur un compte-titres qui font l'objet d'une conversion à partir du 9 décembre 2017 vers des instruments financiers non-imposables détenus sur un registre de titres nominatifs, uniquement pour la période de référence au cours de laquelle la conversion a lieu. La conversion qui aura lieu à partir du 9 décembre 2017 sera comptabilisée dans la première période de référence à partir du 1er janvier 2018;

2° instruments financiers imposables:

a) actions cotées en bourse ou non ainsi que les certificats relatifs à ces instruments;

b) obligations cotées en bourse ou non ainsi que les certificats relatifs à ces instruments;

c) parts dans des fonds communs de placement ou actions dans des sociétés d'investissement cotées en bourse ou non qui n'ont pas été achetées ou souscrites dans le cadre d'une assurance vie ou d'un régime d'épargne pension;

d) kasbons;

e) warrants;

3° beursgenoteerd: verhandeld en toegelaten zijn tot de verhandeling op een Belgische of buitenlandse gereguleerde markt of een multilaterale handelsfaciliteit in de zin van artikel 2, eerste lid, 4°, van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten, voor zover deze werkt met minstens één dagelijkse verhandeling, dan wel op een in een derde land gevestigd handelsplatform dat een soortgelijke functie vervult;

4° gemeenschappelijke beleggingsfondsen of beleggingsvennootschappen: beleggingsfondsen of beleggingsvennootschappen zoals bedoeld in de wet van 3 augustus 2012 betreffende de instellingen voor collectieve belegging die voldoen aan de voorwaarden van Richtlijn 2009/65/EG en de instellingen voor belegging in schuldvorderingen, of zoals bedoeld in de wet van 19 april 2014 betreffende de alternatieve instellingen voor collectieve belegging en hun beheerders, of in analoge bepalingen van buitenlands recht;

5° titularis: de natuurlijke persoon, ongeacht of deze volle eigenaar, blote eigenaar of vruchtgebruiker is, die houder is van een effectenrekening of die door de tussenpersoon die de rekening beheert, is geregistreerd of wordt geïdentificeerd als de houder van een effectenrekening.

Elke inbreng van een effectenrekening die plaatsvindt vanaf 1 januari 2018 in een aan de vennootschapsbelasting onderworpen rechtspersoon met als enig doel aan de taks zoals bedoeld in deze titel te ontkomen, heeft tot gevolg dat de inbrenger van de effectenrekening geacht wordt titularis te zijn van de ingebrachte effectenrekening;

6° referentieperiode: een periode van 12 opeenvolgende maanden die aanvangt op 1 oktober en eindigt op 30 september van het volgend jaar;

7° aandeel in de gemiddelde waarde: het gedeelte van de op de effectenrekeningen staande belastbare financiële instrumenten van de titularis dat wordt vermoed proportioneel te zijn met het aantal geregistreerde titularissen van de effectenrekeningen;

8° tussenpersoon: een kredietinstelling of een beursvennootschap als bedoeld in artikel 1, § 2 en 3, van de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen en beursvennootschappen en de beleggingsondernemingen als bedoeld in artikel 3, § 1, van de wet van 25 oktober 2016 betreffende de toegang

d) bons de caisse;

e) warrants;

3° cotés en bourse: négociés et admis à la négociation sur un marché réglementé belge ou étranger, ou un système multilatéral de négociation au sens de l'article 2, alinéa 1er, 4°, de loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers, pour autant que celui-ci fonctionne avec au moins une cotation quotidienne, ou une plateforme de négociation établie dans un pays tiers qui remplit une fonction analogue;

4° fonds communs de placement ou sociétés d'investissement: fonds de placement ou sociétés d'investissement tels que visés dans la loi du 3 août 2012 relative aux organismes de placement collectif qui répondent aux conditions de la Directive 2009/65/CE et les organismes de placement de créances, ou tels que visés dans la loi du 19 avril 2014 relative aux organismes de placement collectif alternatifs et à leur gestionnaires, ou dans des dispositions analogues de droit étrangers;

5° titulaire: la personne physique, qu'il soit plein propriétaire, nu-propriétaire ou usufruitier, qui est le détenteur du compte-titres ou qui, par l'intermédiaire qui gère le compte, est enregistré ou identifié comme le détenteur du compte-titres.

Chaque apport d'un compte-titres, ayant lieu à partir du 1er janvier 2018, dans une personne morale soumise à l'impôt des sociétés dans le seul but d'échapper à la taxe prévue par le présent titre, a pour conséquence que l'apporteur de ce compte-titres doit être considéré comme le titulaire du compte-titres qui a été apporté;

6° période de référence: une période de 12 mois successifs qui commence le 1er octobre et se termine le 30 septembre de l'année suivante;

7° part dans la valeur moyenne: la fraction des instruments financiers imposables détenus dans les comptes-titres par le titulaire qui est présumée proportionnelle au nombre de titulaires enregistré sur ces comptes-titres;

8° intermédiaire: un établissement de crédit ou une société de bourse au sens de l'article 1er, § 2 et 3, de la loi du 25 avril 2014 relative au statut et au contrôle des établissements de crédit et des sociétés de bourse, ainsi que les entreprises d'investissement, au sens de l'article 3, § 1er, de la loi de 25 octobre 2016 relative à l'accès

tot het beleggingsdienstenbedrijf en betreffende het statuut van en het toezicht op de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies, die krachtens nationaal recht toegelaten worden om financiële instrumenten voor rekening van de klanten aan te houden;

9° Belgische tussenpersoon: een tussenpersoon naar Belgisch recht evenals een tussenpersoon die gevestigd is in België. De niet in België gevestigde tussenpersonen die een vertegenwoordiger hebben aangesteld zoals bedoeld in artikel 158/2 worden voor deze titel gelijkgesteld met een Belgische tussenpersoon;

10° waarde:

a) voor beursgenoteerde financiële instrumenten, de slotkoers van het financieel instrument. Wanneer er op een van de referentietijdstippen geen notering is, wordt de slotkoers genomen op de eerste voorgaande dag waarop er een notering was;

b) voor niet-beursgenoteerde gemeenschappelijke beleggingsfondsen of beleggingsvennootschappen, de op het referentietijdstip laatst publiekelijk beschikbare netto-inventariswaarde;

c) voor andere niet beursgenoteerde financiële instrumenten:

— de waarde waarvoor het instrument is opgenomen in het laatst beschikbare overzicht van de financiële instrumenten dat de tussenpersoon aan de titularis moet toezenden in overeenstemming met artikel 63 van de gedelegeerde verordening (EG) nr. 2017/565 van de Commissie van 25 april 2016 houdende aanvulling van Richtlijn 2014/65/EU van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de door beleggingsondernemingen in acht te nemen organisatorische eisen en voorwaarden voor de bedrijfsuitoefening en wat betreft de definitie van begrippen voor de toepassing van genoemde richtlijn;

— de laatst publiekelijk beschikbare marktwaarde, of bij gebrek daaraan, de naar best vermogen geschatte waarde wanneer het financieel instrument niet is opgenomen in een overzicht van financiële instrumenten zoals bedoeld in het eerste streepje.”

Art. 5

In titel II van boek II van hetzelfde Wetboek hersteld bij artikel 2 van deze wet, wordt artikel 153, opgeheven bij het koninklijk besluit van 22 augustus 1934, hersteld als volgt:

à l'activité de prestation de services d'investissement et au statut et au contrôle des sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement, autorisés en vertu de leur droit national à détenir des instruments financiers pour le compte de ses clients, qui, en vertu du droit national, sont autorisés de détenir des instruments financiers pour le compte de clients;

9° intermédiaire belge: un intermédiaire de droit belge ainsi qu'un intermédiaire établi en Belgique. Les intermédiaires qui ne sont pas établis en Belgique qui ont désignés un représentant, comme précisé à l'article 158/2, sont considérés comme un intermédiaire belge pour l'application du présent titre;

10° valeur:

a) pour les instruments financiers cotés en bourse, le cours de clôture de l'instrument financier. Lorsqu'il n'y a pas de cotation à un des points de référence, le cours de clôture est déterminé sur base de la dernière cotation;

b) pour les fonds communs de placement ou sociétés d'investissement non cotés en bourse, la dernière valeur nette d'inventaire disponible publiquement au point de référence;

c) pour les autres instruments financiers non cotés en bourse:

— la valeur à laquelle l'instrument est repris dans le dernier aperçu des instruments financiers disponible que l'intermédiaire doit envoyer au titulaire, en vertu de l'article 63 du règlement délégué (UE) 2017/565 de la Commission du 25 avril 2016 complétant la directive 2014/65/UE du Parlement européen et du Conseil en ce qui concerne les exigences organisationnelles et les conditions d'exercice applicables aux entreprises d'investissement et la définition de certains termes aux fins de ladite directive;

— la dernière valeur de marché disponible publiquement ou, à défaut, la meilleure estimation possible de la valeur lorsque l'instrument financier n'est pas repris dans l'aperçu des instruments financiers conformément au premier tiret.”

Art. 5

Dans le titre II du livre II du même Code, rétabli par l'article 2 de la présente loi, l'article 153, abrogé par l'arrêté royal du 22 août 1934, est rétabli dans la rédaction suivante:

“Art. 153. Het tarief van de taks wordt vastgesteld op 0,15 pct.”

Art. 6

In titel II van boek II van hetzelfde Wetboek hersteld bij artikel 2 van deze wet, wordt artikel 154, opgeheven bij het koninklijk besluit van 22 augustus 1934, hersteld als volgt:

“Art. 154. § 1. De gemiddelde waarde zoals bedoeld in artikel 151 wordt als volgt berekend:

1° doorheen de referentieperiode vormt de laatste dag van elke driemaandelijke periode een referentietijdstip;

2° op elk referentietijdstip wordt een staat opgemaakt van de waarde van de belastbare financiële instrumenten gehouden op de effectenrekeningen;

3° de staten opgemaakt op de verschillende referentietijdstippen worden opgeteld en gedeeld door het aantal referentietijdstippen.

§ 2. In geval van opening, wijziging of afsluiting van een effectenrekening of wanneer een natuurlijke persoon titularis wordt van een effectenrekening of geen titularis meer is in de loop van de referentieperiode, wordt ook de dag van de opening, de wijziging of de afsluiting van de effectenrekening alsook de dag waarop een natuurlijke persoon titularis wordt van een effectenrekening of geen titularis meer is, als een referentietijdstip beschouwd en wordt dit referentietijdstip voor de berekening van de gemiddelde waarde bijgevoegd bij de referentietijdstippen uit paragraaf 1.

De referentieperiode vangt, in afwijking van artikel 152, 6°, aan op het moment dat een natuurlijke persoon titularis wordt van een effectenrekening. Zij eindigt de dag dat een natuurlijke persoon niet langer titularis is van een effectenrekening.

Wanneer de referentieperiode aanvangt of eindigt gedurende de referentieperiode zoals bepaald in artikel 152, 6°, naar aanleiding van een overdracht van hetzij alle financiële instrumenten op een effectenrekening, hetzij een deel van de financiële instrumenten op een effectenrekening op voorwaarde dat de overdragende titularis hierdoor niet langer titularis is van laatstgenoemde effectenrekening en titularis wordt van de effectenrekening waarnaar de financiële instrumenten worden overgedragen, van een Belgische tussenpersoon naar een andere Belgische tussenpersoon, wordt enkel de referentieperiode bij de laatste Belgische

“Art. 153. Le taux de la taxe est fixé à 0,15 p.c.”.

Art. 6

Dans le titre II du livre II du même Code, rétabli par l'article 2 de la présente loi, l'article 154, abrogé par l'arrêté royal du 22 août 1934, est rétabli dans la rédaction suivante:

“Art. 154. § 1er. La valeur moyenne telle que visée à l'article 151 est calculée comme suit:

1° au cours de la période de référence, le dernier jour de chaque trimestre forme un point de référence;

2° à chaque point de référence, un relevé de la valeur des titres financiers imposables sur les comptes-titres est établi;

3° les relevés établis lors des différents points de référence sont additionnés puis divisés par le nombre de points de référence.

§ 2. En cas d'ouverture, de modification ou de clôture d'un compte-titres ou lorsqu'une personne physique devient titulaire d'un compte-titres ou n'est plus titulaire durant la période de référence, le jour de l'ouverture, de la modification ou de la clôture du compte-titres ou le jour où une personne physique devient titulaire d'un compte-titres ou ne l'est plus, est aussi considéré comme un point de référence et ce point de référence est ajouté aux points de références, conformément au paragraphe 1er, pour calculer la valeur moyenne.

Par dérogation à l'article 152, 6°, la période de référence commence au moment où une personne physique devient titulaire d'un compte-titres. Elle prend fin le jour où une personne physique n'est plus titulaire d'un compte-titres, qu'il continue, ou non, à exister.

Lorsque la période de référence commence ou termine durant la période de référence telle que prévu à l'article 152, 6°, suite au transfert soit de tous les instruments financier du compte-titres, soit d'une partie des instruments financier du compte-titres, à condition que le titulaire qui fait ce transfert ne soit plus titulaire sur le dit compte-titres et est titulaire du compte-titres sur lequel les instruments financiers sont transférés, d'un intermédiaire belge vers un autre intermédiaire belge, seule la période de référence auprès du dernier intermédiaire belge où le compte-titres est détenu à la fin de la période de référence telle que visée à l'article

tussenpersoon waarbij de effectenrekening op het einde van de referentieperiode zoals bedoeld in artikel 152, 6°, wordt gehouden, in aanmerking genomen voor het berekenen van de taks.

Wanneer de referentieperiode eindigt doordat de titularis die België verlaat en daardoor niet langer rijksinwoner is tezelfdertijd zijn effectenrekening verplaatst naar het buitenland of niet langer titularis of medetitularis is van een of meerdere effectenrekeningen, wordt het bedrag van de taks vermenigvuldigd met een breuk waarvan de teller bestaat uit het aantal dagen waarop men nog rijksinwoner was in de referentieperiode zoals bedoeld in artikel 152, 6° en de noemer bestaat uit het aantal dagen dat de referentieperiode zoals bedoeld in artikel 152, 6° omvat.

In het geval zoals bedoeld in artikel 152, 1°, b), wordt voor het bepalen van de gemiddelde waarde van de omgezette belastbare instrumenten rekening gehouden met een referentieperiode zoals bedoeld in artikel 152, 6°. De referentiepunten tijdens de voornoemde referentieperiode waarop de belastbare instrumenten nog op een effectenrekening werden gehouden voor de omzetting ervan, worden geacht een nul-waarde te kennen.”

Art. 7

In titel II van boek II van hetzelfde Wetboek hersteld bij artikel 2 van deze wet, wordt artikel 155, opgeheven bij koninklijk besluit van 22 augustus 1934, hersteld als volgt:

“Art. 155. De Belgische tussenpersonen maken op elk referentietijdstip de in artikel 154 bedoelde staat op voor iedere titularis die de volgende gegevens vermeldt:

1° de naam en het adres van de titularis;

2° het rekeningnummer van de titularis;

3° het aandeel in de op dat referentietijdstip opgetekende waarde van de belastbare financiële instrumenten die op één of meerdere effectenrekeningen zoals bedoeld in artikel 152, 1°, a) worden gehouden;

4° de periode waarover het aandeel in de waarde zoals bedoeld in het 3° werd berekend.

Met inachtneming van de vormvereisten van het eerste lid, maken de Belgische tussenpersonen, behalve in geval van overdracht zoals bedoeld in artikel 154, § 2, derde lid, op het einde van elke referentieperiode een overzicht op met daarin vermelding van de in artikel

152, 6°, est prise en compte pour le calcul de la taxe pour les instruments financiers transférés.

Lorsque la période de référence prend fin parce que le titulaire qui quitte la Belgique et par ce fait n'est plus considéré comme habitant du Royaume a en même temps déplacé son compte-titres à l'étranger ou n'est plus titulaire ou co-titulaire d'un ou plusieurs comptes-titres, le montant de la taxe est multiplié par une fraction dont le numérateur comprend le nombre de jour durant lequel il était encore habitant du Royaume durant la période de référence telle que visée à l'article 152, 6°, et le dénominateur comprend le nombre de jour de la période de référence, telle que visée à l'article 152, 6°.

Dans le cas visé à l'article 152, 1°, b), il est tenu compte, pour la détermination de la valeur moyenne des instruments imposables convertis, de la période de référence telle que visée à l'article 152, 6°. La valeur des points de référence dans la période de référence précitée au cours de laquelle les instruments imposables étaient encore détenus sur un compte-titres avant leur conversion, est considérée comme nulle.”

Art. 7

Dans le titre II du livre II du même Code, rétabli par l'article 2 de la présente loi, l'article 155, abrogé par l'arrêté royal du 22 août 1934, est rétabli dans la rédaction suivante:

“Art. 155. Les intermédiaires belges établissent, pour chaque titulaire, à chaque point de référence, un relevé tel que visé à l'article 154, qui contient les informations suivantes:

1° le nom et l'adresse du titulaire;

2° le numéro de compte du titulaire;

3° la part dans la valeur enregistrée des instruments financiers imposables qui, au moment du point de référence, sont détenus sur un ou plusieurs comptes-titres comme visée à l'article 152, 1°, a);

4° la période au cours de laquelle la part dans la valeur telle que visée par le 3° a été calculée.

Dans le respect des exigences formelles de l'alinéa 1er, les intermédiaires belges, excepté dans le cas d'un transfert tel que visé à l'article 154, § 2, alinéa 3, établissent un aperçu à la fin de chaque période de référence qui reprend la valeur moyenne visée à l'article

154 bedoelde gemiddelde waarde, de uiteindelijk verschuldigde taks, het tarief en in voorkomend geval de reeds ingehouden taks. Dit overzicht wordt medege-deeld aan de titularis uiterlijk op de laatste dag van de maand die volgt op het einde van de referentieperiode.

De Belgische tussenpersoon stelt in het overzicht zoals bedoeld in het tweede lid de mogelijkheid tot inhouding voor aan de titularis indien zijn aandeel in de effectenrekeningen zoals bedoeld in artikel 152, 1°, a) bij die Belgische tussenpersoon het in artikel 151 bedoelde bedrag niet overschrijdt.”

Art. 8

In titel II van boek II van hetzelfde Wetboek hersteld bij artikel 2 van deze wet, wordt artikel 156, opgeheven bij het koninklijk besluit van 22 augustus 1934, hersteld als volgt:

“Art. 156. De taks is verschuldigd op de eerste dag die volgt op het einde van de referentieperiode.”

Art. 9

In titel II van boek II van hetzelfde Wetboek hersteld bij artikel 2 van deze wet, wordt artikel 157, opgeheven bij het koninklijk besluit van 22 augustus 1934, hersteld als volgt:

“Art. 157. Behalve in geval van overdracht zoals bedoeld in artikel 154, § 2, derde lid, gaat de Belgische tussenpersoon over tot een bevrijdende inhouding, aangifte en betaling van de taks indien:

1° het aandeel van de titularis op de effectenrekeningen zoals bedoeld in artikel 152, 1°, a) gehouden bij de Belgische tussenpersoon gelijk is aan of meer bedraagt dan het in artikel 151 bepaalde bedrag; of

2° de titularis geopteerd heeft voor de bevrijdende inhouding op de effectenrekeningen zoals bedoeld in artikel 152, 1°, a) door de Belgische tussenpersoon, wanneer de taks niet werd ingehouden zoals bepaald in 1°. De titularis opteert hiervoor uiterlijk op de laatste dag van de tweede maand die volgt op het einde van de referentieperiode.”

Art. 10

In titel II van boek II van hetzelfde Wetboek hersteld bij artikel 2 van deze wet, wordt artikel 158/1, opgeheven

154, la taxe finale due, le taux et, le cas échéant, les taxes déjà retenues. Cet aperçu est communiqué au titulaire au plus tard le dernier jour du mois qui suit celui de la fin de la période de référence.

L’intermédiaire belge offre la possibilité au titulaire, dans l’aperçu visé à l’alinéa 2, de retenir la taxe si sa part dans les comptes-titres tels que visés par l’article 152, 1°, a) auprès de cet intermédiaire belge ne dépasse pas le montant prévu à l’article 151.”

Art. 8

Dans le titre II du livre II du même Code, rétabli par l’article 2 de la présente loi, l’article 156, abrogé par l’arrêté royal du 22 août 1934, est rétabli dans la rédaction suivante:

“Art. 156. La taxe est exigible au premier jour qui suit la fin de la période de référence.”

Art. 9

Dans le titre II du livre II du même Code, rétabli par l’article 2 de la présente loi, l’article 157, abrogé par l’arrêté royal du 22 août 1934, est rétabli dans la rédaction suivante:

“Art. 157. Excepté en cas de transfert tel que visé à l’article 154, § 2, alinéa 3, l’intermédiaire belge effectue la retenue libératoire, la déclaration et le paiement de la taxe si:

1° la part du titulaire dans les comptes-titres tels que visés par l’article 152, 1°, a) détenus auprès de l’intermédiaire belge est égale ou dépasse le montant visé à l’article 151; ou

2° le titulaire a opté pour la retenue libératoire sur les comptes-titres tels que visés par l’article 152, 1°, a) via l’intermédiaire belge lorsque la taxe n’a pas été retenue conformément au 1°. Le titulaire opte pour cette possibilité au plus tard le dernier jour du deuxième mois qui suit celui de la fin de la période de référence.”

Art. 10

Dans le titre II du livre II du même Code, rétabli par l’article 2 de la présente loi, l’article 158/1, abrogé par

bij het koninklijk besluit van 22 augustus 1934, hersteld als volgt:

“Art. 158/1. In alle andere gevallen dan deze bedoeld in artikel 157, gaat de titularis zelf over tot aangifte en betaling van de taks, tenzij de titularis kan bewijzen dat de taks reeds ingehouden, aangegeven en betaald werd door een tussenpersoon die niet opgericht of gevestigd is in België.

In afwijking van artikel 152, 7°, kan de titularis die een of meerdere effectenrekeningen in onverdeeldheid of hetzij in zijn geheel, hetzij deels in vruchtgebruik of blote eigendom houdt, in zijn aangifte het aandeel in de onverdeeldheid, het vruchtgebruik of de blote eigendom opgeven dat hem wettelijk of contractueel toekomt. Hij voegt hiertoe de bewijsstukken toe die het wettelijke of contractuele aandeel vastleggen van de titularis, alsook dat van de andere medegerechtigden in de onverdeeldheid, het vruchtgebruik of de blote eigendom. Wat het vruchtgebruik of de blote eigendom op het geheel of delen van de effectenrekeningen betreft, wordt de waarderingsmethode zoals bedoeld in artikel 158/5, § 2, tweede lid, toegepast. Wanneer uit het vastleggen van het wettelijke of contractuele aandeel blijkt dat het aandeel van een medegerechtigde in de onverdeeldheid, van een vruchtgebruiker of een blote eigenaar, natuurlijke persoon, die geen titularis is, het bedrag zoals bepaald in artikel 151 bereikt of overschrijdt, wordt deze gelijkgesteld met een titularis voor de toepassing van deze titel.

Indien een titularis opteert om het werkelijke of contractuele aandeel op te geven zoals bedoeld in het tweede lid, wordt een gezamenlijke aangifte ingediend, waarvan de modaliteiten door de Koning worden bepaald.

Indien een aangifte wordt ingediend zoals bedoeld in het derde lid, staat elke medegerechtigde in de onverdeeldheid, elke vruchtgebruiker of elke blote eigenaar, alsook de titularis, hoofdelijk in voor de betaling van de taks.”

Art. 11

In titel II van boek II van hetzelfde Wetboek hersteld bij artikel 2 van deze wet, wordt artikel 158/2, opgeheven bij het koninklijk besluit van 22 augustus 1934, hersteld als volgt:

“Art. 158/2. De niet in België gevestigde of opgerichte tussenpersonen kunnen, wanneer zij voor een natuurlijke persoon een aan de taks onderworpen rekening houden, door of vanwege de minister van Financiën een

l'arrêté royal du 22 août 1934, est rétabli dans la rédaction suivante:

“Art. 158/1. Dans tous les autres cas que ceux visés à l'article 157, le titulaire effectue lui-même la déclaration et le paiement de la taxe à moins qu'il puisse prouver que la taxe a déjà été retenue, déclarée et payée par un intermédiaire qui n'a pas été constitué ou n'est pas établi en Belgique.

Par dérogation à l'article 152, 7°, le titulaire qui détient un ou plusieurs comptes-titres en indivision ou soit totalement, soit partiellement en usufruit ou en nue-propiété, peut reprendre dans sa déclaration la part dans l'indivision, dans l'usufruit ou dans la nue-propiété qui lui revient de manière légale ou contractuelle. Il joint, à cette fin, les pièces justificatives qui déterminent la part légale ou contractuelle du titulaire, ainsi que celle des autres co-bénéficiaires dans l'indivision, l'usufruit ou la nue-propiété. En ce qui concerne l'usufruit ou la nue-propiété sur la totalité ou partie de comptes-titres, la méthode d'appréciation visée à l'article 158/5, § 2, alinéa 2, est applicable. Lorsqu'il apparaît de la détermination de la partie légale ou contractuelle que la part d'un co-bénéficiaire dans l'indivision, d'un usufruitier ou d'un nu-propiétaire personne physique, qui n'est pas titulaire, atteint ou dépasse le montant fixé à l'article 151, il est assimilé au titulaire pour l'application du présent titre.

Si un titulaire a choisi de déclarer la part légale ou contractuelle conformément à l'alinéa 2, une déclaration conjointe est introduite, dont les modalités sont déterminées par le Roi.

Si une déclaration est introduite conformément à l'alinéa 3, chaque co-bénéficiaire dans l'indivision, chaque usufruitier ou chaque nu-propiétaire, de même que le titulaire, est tenu solidairement pour le paiement de la taxe.”

Art. 11

Dans le titre II du livre II du même Code, rétabli par l'article 2 de la présente loi, l'article 158/2, abrogé par l'arrêté royal du 22 août 1934, est rétabli dans la rédaction suivante:

“Art. 158/2. Les intermédiaires non constitués ou non établis en Belgique peuvent, lorsqu'ils gèrent un compte-titres pour une personne physique soumise à la présente taxe, faire agréer par le ministre des Finances

in België gevestigde aansprakelijke vertegenwoordiger laten erkennen. Deze vertegenwoordiger verbindt zich hoofdelijk jegens de Belgische Staat, tot de betaling van de taks welke de tussenpersoon voor rekening van de titularis doet, en tot uitvoering van alle verplichtingen waartoe de tussenpersoon krachtens deze titel gehouden is.

In geval van overlijden van de aansprakelijke vertegenwoordiger, van intrekking van zijn erkenning of van een gebeurtenis die tot zijn onbevoegdheid leidt, wordt dadelijk in zijn vervanging voorzien.

De Koning bepaalt de voorwaarden en nadere bepalingen van erkenning van de aansprakelijke vertegenwoordiger.”

Art. 12

In titel II van boek II van hetzelfde Wetboek hersteld bij artikel 2 van deze wet, wordt artikel 158/3, wordt een artikel 158/3 ingevoegd, luidende:

“Art. 158/3. § 1. De in artikel 157 bedoelde belastingsschuldigen dienen een aangifte in bij het bevoegde kantoor, uiterlijk op de twintigste dag van de derde maand die volgt op het einde van de referentieperiode.

De taks wordt betaald op de in het eerste lid bedoelde dag door storting of overschrijving op de rekening van het bevoegde kantoor met vermelding van de heffingsbasis. De Koning bepaalt de wijze waarop de schuldenaars van de taks aangifte moeten doen evenals het bevoegde kantoor.

§ 2. Niet aangifte, laattijdige, onnauwkeurige of onvolledige aangifte, alsook de laattijdige betaling, worden bestraft met een boete die wordt vastgelegd naar gelang van de aard en de ernst van de overtreding, volgens een schaal waarvan de trappen door de Koning worden vastgesteld en gaande van 10 pct. tot 200 pct.. Bij ontstentenis van kwade trouw kan worden afgezien van het minimum van 10 pct..

Wanneer de taks niet binnen de in paragraaf 1 vastgestelde termijn is betaald, is de interest van rechtswege verschuldigd met ingang van de dag waarop de betaling had moeten geschieden.”

Art. 13

In titel II van boek II van hetzelfde Wetboek hersteld bij artikel 2 van deze wet, wordt een artikel 158/4 ingevoegd, luidende:

ou son délégué un représentant responsable établi en Belgique. Ce représentant s’engage solidairement, envers l’État belge, au paiement de la taxe légalement due par l’intermédiaire pour le compte du titulaire et à l’exécution de toutes les obligations dont l’intermédiaire est tenu conformément au présent titre.

En cas de décès du représentant responsable, de retrait de son agréation ou d’un événement entraînant son incapacité, il est pourvu immédiatement à son remplacement.

Le Roi fixe les conditions et modalités d’agréation du représentant responsable.”

Art. 12

Dans le titre II du livre II du même Code, rétabli par l’article 2 de la présente loi, l’article 158/3, il est inséré un article 158/3 rédigé comme suit:

“Art. 158/3. § 1er. Les redevables visés à l’article 157 doivent déposer une déclaration au bureau compétent au plus tard le vingtième jour du troisième mois qui suit la fin de la période de référence.

La taxe est acquittée au jour visé à l’alinéa 1er par versement ou virement sur le compte du bureau compétent en mentionnant la base imposable. Le Roi détermine les modalités que doivent remplir les redevables de la taxe lors de la déclaration ainsi que le bureau compétent.

§ 2. L’absence de déclaration, la déclaration tardive, inexacte ou incomplète ainsi que le paiement tardif sont punis par une amende qui est établie en fonction de la nature et de la gravité de l’infraction, selon une échelle dont les graduations sont déterminées par le Roi et allant de 10 p.c. à 200 p.c.. En l’absence de mauvaise foi dans le chef du redevable, ce dernier peut être exonéré du minimum de 10 p.c..

Lorsque la taxe n’est pas acquittée dans le délai fixé au paragraphe 1er, l’intérêt est exigible de plein droit à partir du jour où le paiement aurait dû être fait.”

Art. 13

Dans le titre II du livre II du même Code, rétabli par l’article 2 de la présente loi, il est inséré un article 158/4 rédigé comme suit:

“Art. 158/4. § 1. De in artikel 158/1 bedoelde belastingsschuldigen dienen een elektronische aangifte in, uiterlijk op de laatste dag voor indiening van de aangifte in de personenbelasting via het elektronisch platform MyMinfin.

De taks wordt uiterlijk op 31 augustus van het jaar volgend op het jaar waarin de gronden voor belastbaarheid aanwezig zijn, betaald door storting of overschrijving op de rekening van het bevoegde kantoor met vermelding van de heffingsbasis. De Koning bepaalt het bevoegde kantoor, alsook de modaliteiten van de aangifte. Er moet slechts overgegaan worden tot betaling van de taks wanneer het door de aangifte verschuldigde bedrag meer bedraagt dan 10 euro.

§ 2. De elektronische aangifte zoals bedoeld in paragraaf 1, die moet worden ingevuld en overgezonden overeenkomstig de daarin voorkomende aanduidingen, wordt door de Federale Overheidsdienst Financiën ter beschikking gesteld en wordt gelijkgesteld met een gewaarmerkte, gedagtekende en ondertekende aangifte.

De in artikel 158/1 bedoelde belastingplichtigen zijn vrijgesteld van de verplichting tot indiening langs elektronische weg in de gevallen door de Koning bepaald of zolang zij of in voorkomend geval de persoon die gemachtigd is de bedoelde aangifte namens hen in te dienen, niet over de nodige geïnformatiseerde middelen beschikken om aan deze verplichting te voldoen. In dit geval moet de indiening van de aangifte geschieden op papier bij het bevoegde kantoor.

De door de belastingplichtigen ingediende aangiften bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, alsook de hierbij gevoegde documenten en verantwoordingsstukken, die door de administratie die bevoegd is voor de vestiging, inning of invordering van de taks op effectenrekeningen, fotografisch, optisch, elektronisch of volgens elke andere informatica- of telegeleidingstechniek worden geregistreerd, bewaard of weergegeven, evenals hun weergave op een leesbare drager, hebben bewijskracht voor de toepassing van de bepalingen van het Wetboek diverse rechten en taksen.

§ 3. De niet aangifte, laattijdige, onnauwkeurige of onvolledige aangifte, alsook de laattijdige betaling, worden bestraft met een boete die wordt vastgelegd naar gelang van de aard en de ernst van de overtreding, volgens een schaal waarvan de trappen door de Koning worden vastgesteld en gaande van 10 pct. tot 200 pct. Bij ontstentenis van kwade trouw kan worden afgezien van het minimum van 10 pct.

“Art. 158/4. § 1er. Les redevables visés à l'article 158/1 déposent une déclaration électronique au plus tard le dernier jour de l'introduction de la déclaration à l'impôt des personnes physiques par le biais de la plate-forme électronique MyMinfin.

La taxe est acquittée au plus tard le 31 août de l'année qui suit l'année dans laquelle les conditions d'assujettissement sont réunies, par versement ou virement sur le compte du bureau compétent en mentionnant la base imposable. Le Roi détermine le bureau compétent, ainsi que les modalités de la déclaration. Il faut seulement procéder au paiement de la taxe quand le montant exigible, selon la déclaration dépasse 10 euros.

§ 2. La déclaration électronique, telle que visée au paragraphe 1er, qui doit être remplie et transmise conformément aux indications qui figurent dans celle-ci, est mise à disposition par le Service Public Fédéral Finances et est assimilée à une déclaration certifiée exacte, datée et signée.

Les contribuables visés à l'article 158/1 sont dispensés de l'obligation d'introduction par voie électronique dans les cas prévus par le Roi ou aussi longtemps qu'eux-mêmes ou, le cas échéant, la personne qu'ils ont mandatée pour l'introduction d'une telle déclaration, ne disposent pas des moyens informatiques nécessaires pour remplir cette obligation. Dans ce cas, l'introduction de la déclaration s'effectue sur support papier au bureau compétent.

Les déclarations visées au paragraphe 1er, alinéa 1er, ainsi que les documents et pièces justificatives, introduites par les contribuables, qui sont enregistrées, conservées ou reproduites par l'administration qui a l'établissement, perception ou recouvrement de la taxe sur les comptes-titres dans ses attributions selon un procédé photographique, optique, électronique ou par toute autre technique informatique ou télématique, ainsi que leur représentation sur un support lisible ont force probante pour l'application des dispositions du Code des droits et taxes divers.

§ 3. L'absence de déclaration, la déclaration tardive, inexacte ou incomplète ainsi que le paiement tardif sont punis par une amende qui est établie en fonction de la nature et de la gravité de l'infraction, selon une échelle dont les graduations sont déterminées par le Roi et allant de 10 p.c. à 200 p.c.. En l'absence de mauvaise foi dans le chef du redevable, ce dernier peut être exonéré du minimum de 10 p.c.

Wanneer de taks niet binnen de in paragraaf 1 vastgestelde termijn is betaald, is de interest van rechtswege verschuldigd met ingang van de dag waarop de betaling had moeten geschieden.”.

Art. 14

In titel II van boek II van hetzelfde Wetboek hersteld bij artikel 2 van deze wet, wordt een artikel 158/5 ingevoegd, luidende:

“Art. 158/5. § 1. De taks wordt teruggegeven wanneer deze een hogere som vertegenwoordigt dan die welke wettelijk verschuldigd was op de laatste dag van de referentieperiode. De Koning bepaalt de modaliteiten en het bevoegde kantoor voor de vraag tot teruggave.

§ 2. Indien het aandeel in de gemiddelde waarde van de belastbare financiële instrumenten op effectenrekeningen zoals bepaald in artikel 152, 7°, een hogere som vertegenwoordigt dan het aandeel in de onverdeeldheid dat wettelijk of contractueel toekomt aan de titularis, kan de titularis teruggave van de betaalde taks vorderen. De titularis legt hiertoe de nodige bewijsstukken voor die het wettelijke of contractuele aandeel vastleggen.

Wanneer de taks werd ingehouden voor een titularis die delen of het geheel van een of meerdere effectenrekeningen hetzij in vruchtgebruik, hetzij in blote eigendom heeft, en het aandeel waarop de inhouding is berekend een hogere som vertegenwoordigt dan het wettelijke of contractuele aandeel in het vruchtgebruik of de blote eigendom, kan die titularis teruggave van de betaalde taks vorderen. Voor de berekening van het wettelijke of contractuele aandeel van de vruchtgebruiker of blote eigenaar in de gemiddelde waarde met het oog op teruggave, wordt het vruchtgebruik gewaardeerd volgens de regels van de bijlage bij het ministerieel besluit van 1 juli 2017 tot bepaling van de omzettingstabellen van het vruchtgebruik als bedoeld in artikel 745sexies, § 3, van het Burgerlijk Wetboek.

In geval van teruggave wordt het deel dat het wettelijke of contractuele aandeel in de belastbare financiële instrumenten zoals bedoeld in het eerste of het tweede lid, al dan niet gehouden over meerdere effectenrekeningen, overstijgt, gevoegd bij het aandeel van de medegerechtigden, van de vruchtgebruiker of van de blote eigenaar, zoals bepaald in artikel 152, 7°, om de uiteindelijk verschuldigde taks te berekenen. Het verschil tussen de uiteindelijk verschuldigde taks en de reeds betaalde taks wordt aangerekend aan de medegerechtigde in de onverdeeldheid, de vruchtgebruiker of de blote eigenaar. Wanneer de medegerechtigden

Lorsque la taxe n'est pas acquittée dans le délai fixé au paragraphe 1er, l'intérêt est dû de plein droit à partir du jour où le paiement aurait dû être fait.”.

Art. 14

Dans le titre II du livre II du même Code, rétabli par l'article 2 de la présente loi, il est inséré un article 158/5 rédigé comme suit:

“Art. 158/5. § 1er. La taxe est remboursée lorsque celle-ci représente une somme supérieure à celle qui était légalement due au dernier jour de la période de référence. Le Roi détermine les modalités et le bureau compétent pour la demande de remboursement.

§ 2. Si la part dans la valeur moyenne des instruments financiers imposables sur des comptes-titres, telle que définie à l'article 152, 7°, représente un montant supérieur par rapport à la part dans l'indivision qui, légalement, revient au titulaire, le titulaire peut réclamer le remboursement de la taxe payée sur cette fraction qui dépasse la quote-part légale ou contractuelle. Le titulaire doit alors déposer les pièces justificatives nécessaires pour l'établissement de la part légale ou contractuelle.

Lorsque la taxe a été retenue dans le chef du titulaire qui détient soit partiellement, soit totalement un ou plusieurs comptes-titres en usufruit ou en nue-propiété, et que la partie sur laquelle la retenue a été calculée, représente une somme plus élevée que la part légale ou contractuelle de l'usufruit ou la nue-propiété, le titulaire peut revendiquer le remboursement de la taxe payée. Pour le calcul de la part légale ou contractuelle de l'usufruitier ou du nu-propiétaire dans la valeur moyenne en vue du remboursement, l'usufruit est apprécié selon les règles de l'annexe à l'arrêté ministériel du 1er juillet 2017 établissant les tables de conversion de l'usufruit visées à l'article 745sexies, § 3, du Code civil.

En cas de remboursement, la fraction qui est supérieure à la part légale ou contractuelle dans les instruments financiers imposables visée à l'alinéa 1er ou 2, détenue ou non dans plusieurs comptes-titres, est ajoutée proportionnellement à la part des co-bénéficiaires, de l'usufruitier ou du nu-propiétaire comme fixée à l'article 152, 7°, pour calculer la taxe finalement due. La différence entre la taxe finalement due et la taxe déjà acquittée est à la charge du co-bénéficiaire dans l'indivision, de l'usufruitier ou du nu-propiétaire. Lorsque les co-bénéficiaires dans l'indivision, de l'usufruitier ou du nu-propiétaire sont des personnes physiques qui

in de onverdeeldheid, de vruchtgebruiker of de blote eigenaar natuurlijke personen zijn die geen titularissen zijn van een effectenrekening, worden deze in geval van teruggave gelijkgesteld met een titularis wanneer het aangerekende deel gelijk is aan of meer bedraagt dan het in artikel 151 bedoelde bedrag.

Wanneer de teruggave aanleiding geeft tot een aanrekening van het deel dat het wettelijke of contractuele aandeel van de titularis overstijgt, aan een of meerdere medegerechtigden in de onverdeeldheid, aan de vruchtgebruiker of aan de blote eigenaar, zoals bedoeld in het derde lid, staat elke medegerechtigde in de onverdeeldheid, elke vruchtgebruiker of elke blote eigenaar, alsook de titularis, hoofdelijk in voor de taks die verschuldigd is door de aanrekening van dat deel.

De Koning kan bepalen in welke gevallen voor een gezamenlijke aangifte geopteerd moet worden en de modaliteiten hiervoor vastleggen.

§ 3. In het geval wordt overgegaan tot teruggave van een deel of het geheel van de taks, zijn de moratoire interesten op de terug te betalen sommen van rechtswege verschuldigd volgens het percentage in burgerlijke zaken, en uiterlijk vanaf de eerste dag van de achtste maand die volgt op de maand tijdens dewelke de aanvraag tot teruggaaf is ingediend indien het bevoegde kantoor reeds heeft bevestigd dat het dossier volledig is. Die interest wordt berekend per kalendermaand op het bedrag van elke betaling afgerond op het hoger veelvoud van 10 euro. De maand waarin de betaling wordt uitgevoerd, wordt niet meegerekend.

§ 4. Er wordt slechts overgegaan tot teruggave wanneer het bedrag dat het voorwerp vormt van de teruggave meer bedraagt dan 10 euro.

§ 5. De Koning bepaalt de wijze en de voorwaarden volgens welke de terugbetaling geschiedt en bepaalt tevens de termijn binnen dewelke de terugbetaling moet worden gevraagd met een maximumgrens van twee jaar te rekenen van de dag waarop de taks opeisbaar is geworden.”

Art. 15

In titel II van boek II van hetzelfde Wetboek hersteld bij artikel 2 van deze wet, wordt een artikel 158/6 ingevoegd, luidende:

“Art. 158/6. Met het oog op het onderzoek van de fiscale toestand van de titularis van een effectenrekening

ne sont pas titulaires d'un compte-titres, ils seront, en cas de remboursement, traités eux-mêmes comme des titulaires lorsque la fraction qui leur revient est égale ou supérieure au montant visé à l'article 151.

Lorsque le remboursement, tel que visé à l'alinéa 3, donne lieu à une imputation de la fraction qui dépasse la part légale ou contractuelle du titulaire chez un ou plusieurs co-bénéficiaires dans l'indivision, chez l'usufruitier ou chez le nu-proprétaire, chaque co-bénéficiaire dans l'indivision, chaque usufruitier ou chaque nu-proprétaire, de même que le titulaire, est tenu solidairement de la taxe due pour le règlement de cette fraction.

Le Roi peut déterminer dans quels cas une déclaration conjointe doit être choisie et les modalités qui s'y appliquent.

§ 3. Au cas où une partie ou la totalité de la taxe payée est remboursée, les intérêts moratoires sur les sommes à rembourser sont dus de plein droit au taux fixé en matière civile et au plus tard à partir du premier jour du huitième mois qui suit le mois au cours duquel la demande de remboursement a été introduite, pour autant que le bureau compétent ait déjà confirmé que le dossier est complet. Cet intérêt est calculé par mois civil sur le montant de chaque paiement arrondi au multiple inférieur de 10 euros; le mois pendant lequel a eu lieu le paiement est négligé.

§ 4. Le remboursement sera effectué uniquement lorsque le montant qui fait l'objet d'un remboursement est supérieur à 10 euros.

§ 5. Le Roi détermine la manière et les conditions selon lesquelles le remboursement doit être effectué et détermine également le délai dans lequel chaque remboursement doit être demandé avec un maximum de deux ans à compter du jour auquel la taxe devient exigible.”

Art. 15

Dans le titre II du livre II du même Code, rétabli par l'article 2 de la présente loi, il est inséré un article 158/6 rédigé comme suit:

“Art. 158/6. En vue de l'examen du statut fiscal du titulaire d'un compte-titres, l'administration peut lui

mag de administratie aan die titularis elke inlichting vragen die de administratie nodig acht om de juiste heffing van de belasting te verzekeren.

Voor elke foutieve mededeling of gebrek aan mededeling gevraagd met toepassing van het eerste lid kan een geldboete van 750 tot 1 250 euro opgelegd worden. De Koning legt de schaal van de administratieve geldboetes vast en regelt hun toepassingsmodaliteiten. Bij ontstentenis van kwade trouw kan worden afgezien van de minimumboete van 750 euro.”

HOOFDSTUK 3

Diverse bepaling ter begeleiding van de taks op effectenrekeningen

Art. 16

In artikel 307, § 1, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, laatst gewijzigd bij de programmawet van ... (*datum van de programmawet*), worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1/1, eerste lid, wordt een bepaling onder e ingevoegd, luidende:

“e) het bestaan van meerdere in artikel 152, 1°, a) van het Wetboek diverse rechten en taksen bedoelde effectenrekeningen waarvan de belastingplichtige titularis is als bedoeld in artikel 152, 5°, van hetzelfde Wetboek.”;

2° in hetzelfde artikel wordt een paragraaf 1/5 ingevoegd, luidende:

“§ 1/5. De belastingplichtigen onderworpen aan de belasting van niet-inwoners zoals bedoeld in artikel 227, 1°, vermelden in de jaarlijkse aangifte het bestaan van meerdere in artikel 152, 1°, a) van het Wetboek diverse rechten en taksen bedoelde effectenrekeningen waarvan de belastingplichtige titularis is als bedoeld in artikel 152, 5°, van hetzelfde Wetboek.”

HOOFDSTUK 4

Overgangsbepaling en inwerkingtreding

Art. 17

De eerste referentieperiode, die uitzonderlijk slechts 9 maanden telt, vangt aan op 1 januari 2018 en eindigt op 30 september 2018.

demander tous les renseignements qui lui sont utiles afin de s'assurer la juste perception de l'impôt.

Pour toute communication fautive ou absence de communication demandée en application de l'alinéa 1er une amende allant de 750 euros à 1 250 euros peut être infligée. Le Roi fixe l'échelle des amendes administratives et règle les modalités d'application de celles-ci. En l'absence de mauvaise foi, il peut être renoncé à l'amende minimum de 750 euros.”

CHAPITRE 3

Disposition diverse accompagnant la taxe sur les comptes-titres

Art. 16

Dans l'article 307, § 1er, du Code des impôts sur les revenus 1992, modifié en dernier lieu par la loi-programme du ... (*date de la loi-programme*), les modifications suivantes sont apportées::

1° dans le paragraphe 1er/1, alinéa 1er, il est inséré un point e, rédigé comme suit:

“e) l'existence de plusieurs comptes-titres visés à l'article 152, 1°, a) du Code des droits et taxes divers dont le contribuable est titulaire conformément à l'article 152, 5°, du même Code doit être mentionné.”;

2° dans le même article, il est inséré un paragraphe 1er/5, rédigé comme suit:

“§ 1er/5. Les contribuables soumis à l'impôt des non-résidents tel que visé à l'article 227, 1°, mentionnent dans la déclaration annuelle l'existence de plusieurs comptes-titres visés à l'article 152, 1°, a) du Code des droits et taxes divers dont le contribuable est titulaire conformément à l'article 152, 5°, du même Code.”

CHAPITRE 4

Mesure transitoire et entrée en vigueur

Art. 17

La première période de référence, qui compte exceptionnellement 9 mois, commence le 1er janvier 2018 et prend fin le 30 septembre 2018.

Art. 18

Deze wet treedt in werking op 1 januari 2018.

Gegeven te Brussel, 11 december 2017

FILIP

VAN KONINGSWEGE:

De minister van Financiën,

Johan VAN OVERTVELDT

Art. 18

La présente loi entre en vigueur le 1er janvier 2018.

Donné à Bruxelles, le 11 décembre 2017

PHILIPPE

PAR LE ROI:

Le ministre des Finances,

Johan VAN OVERTVELDT